

KALKI

31.5.87

ரூ. 1.50

கல்கி

தருச்சி-ஸ்ரீரங்கம்
ரவுண்ட்-அப்

எப்போது
ஓயும்
நாமச்சுண்டை?

**அழகோ அழகு ::ப்ரெஸ்கா
அற்புத நறுமணம் ::ப்ரெஸ்கா**

ரூ.3.25*

கோதரெஜ் அறிமுகப்
படுத்துகிறது ::ப்ரெஸ்கா—
அற்புதமான சோப்.

::ப்ரெஸ்கா—நிறைந்த சுகந்தம்,
நிகரில்லா நறுமண சோப்.

வளமான நுகர்—தந்திலும்
வந்திலும் அதிக நாட்களுக்கு
::ப்ரெஸ்கா சோப்.

அடக்கமான விலையிலே
அற்புதமான சோப் ::ப்ரெஸ்கா.

அழகான அற்புதமான சோப் வழங்குவோம் கோதரெஜ்

* உத்தரவு எண் டி.ஐ.எல். 75 கிரம்.

www.fresca.co.uk

**“பணமுதலைகளை
எதிர்ப்பேன்!
போராட்டத்தைத்
தொடர்வேன்!”**

— மனம் விட்டுப் பேசுகிறார் வி.பி. சிங்

ஆட்சியில் இருப்பவர்கள் முறைகேடான விதத்தில் லட்சலட்சமாய்க் குவிப்பதை வன்மையாகக் கண்டிப்பவர்கள்கூட, “என்ன செய்வது? அடுத்த தேர்தலை ஆளும் கட்சி சந்திக்க வேண்டாமா? தேர்தலுக்குப் பணம் வேண்டாமா? நமது அரசியல் அமைப்பு அப்படி இருக்கிறதே?” என்று சமாதானமும் சொல்வார்கள். பண முதலைகளின் ஊழல்களை அம்பலப்படுத்துவதோடு நில்லாமல், ஊழலுக்கு வித்திடும் இன்றைய அமைப்பை மாற்றிச் சீராக்க அனைவரும் ஏற்கக் கூடிய அருமையான யோசனையையும் வெளியிடுகிறார் வி.பி. சிங்.

ரீதியில் என்னிடம் ஒரு பணியை ஒப்படைத்திருந்தார். ஒரு சவாலையும் கொடுத்திருந்தார். கறுப்புப் பண முதலைகள், வரி ஏய்ப்புச் செய்பவர்கள் போன்றோரின் பணப் பெட்டிகளைத் திறந்து அந்தச் செல்வத்தை ஏழை எளியவர் தலையுக்காக உபயோகிக்க வேண்டும் என்பதே அப்பணி. பொருளாதாரக் குற்றங்கள் இழைப்போரைக் கையும் மெய்யுமாகப் பிடித்து நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்பதே அந்தச் சவால்.

அனைக வர்த்தக நிறுவனங்கள் சிறியவை பெரியவை என்ற பாரபட்ச மின்னி ஊழலில் ஈடுபட்டிருந்தன. அவற்றை எதிர்த்து நடவடிக்கைகள் எடுக்கத் தீர்மானித்தபோது, விளைவுகள் என்னவாக இருக்கும் என்பதை நான்

* பணக்காரத் தொழில் வர்த்தக அதிபரின் படை ராஜ்யத்தில் கப்பலாக்கிற் கரண்டிச் சாப்பிடுகிறார்கள்...

கள் எதிர்பார்த்து அதற்குத் தயாராய்ந்தாள் இருந்தோம். பாட்டா, பஞ்சு பாண்ட், தாபர், கிரிலோல்கர், டாடாவின் லோல்டாஸ் கம்பெனி, டி.சி.எம்., கோத்தாரி, சிஸ்யன்ஸ், ஆர்கே-எல்லாம் மிரசித்தி பெற்ற பெரிய பெயர்கள். ஆனால் அவர்களது செயல்கள் விளைத்தனமா கத்தால் இருந்தன.

செப்டம்பர் 1985-இல் ஆய்வுகளைத் தொடங்கியதுமே எங்களுக்கு எதிர்ப்பும் விளம்பியிட்டது. பாட்டா போன்ற ஒரு பெரிய நிறுவனத்தை எடுத்துக் கொள்ளுங்கள். அதன் ஹெனரல் மானேஜர் கையெழுத்திட்டிருந்த ஒரு கடிதம் எங்கள் கைக்குக் கிடைத்தது. அயல் நாடுகளுக்கு ஏற்றுமதி செய்யும் ஷரீக்களில் அந்நிறுவனம் அசல் ரப்பரைப் பயன்படுத்தவில்லை என்று அக் கடிதத்திலிருந்து அறிந்தோம். அதற்குப் பதிலாகவேறு சாதனம் பயன்படுத்தப்பட்டதால் அதிக வாய்ப்பு கிடைத்தது. (ஆனால் அசல் ரப்பர் உபயோகிக்கப்பட்டதாகக் கணக்கில் காட்டப்பட்டது) பாட்டாவுக்கு இதனால் என்ன ஆதாயம் என்பதையும் இக்கடிதம் உணர்த்தியது. நாட்டை விட ஒரு நிறுவனம் முக்கியமானதாகி விட முடியுமா?

திவ்யமூலம்

பஞ்சு பாண்ட் ஒரு மிகப் பெரிய நிறுவனம். அயல்நாடுகளில் விளம்பரங்கள் வெளியிட வேண்டும் என்று காரணம் காட்டி அந்நியச் செலாவணி பெற்றது. அப்படிப் பெற்ற அந்நியச் செலாவணியை விளம்பரங்களுக்குப் பயன்படுத்தாமல் அயல்நாட்டு வங்கிகளில் வட்டிக்குப் போட்டு வைத்திருந்தது. சம்பந்தப்பட்ட கடிதங்கள் கைப்பற்றப்

பட்டபோது இக்குற்றத்தை ஒப்புக் கொண்டது பஞ்சு பாண்ட்.

பொய்க் கணக்கு ஏற்புதி உற்பத்தியைக் குறைத்துக்காட்டியதால் தீம்பிரியஸ்ஸொகோ கம்பெனி 125 கோடி ரூபாய் எக்ஸைஸ்ஸரி கட்டாமல் மிச்சப்படுத்தியது. அரசாங்கத்துக்குச் சேர வேண்டிய அப்பணம் ஒரு சட்டமன்றத் தொகுதியின் வளர்ச்சிப் பணிகளுக்குத் தேவையான செலவுகளையெல்லாம் ஏதாவது நிகழும்.

தாபர் நிறுவனத்தில் மீது நடவடிக்கை எடுத்தபோது, நாங்கள் செலந்து அநியாயம் என்று குரல்கள் எழுந்தன. ஆனால், தாபர் எங்களுடைய பதினாறு குற்றச்சாட்டுகளுள் பதினான்களை எழுத்துமுலையே ஒப்புக்கொண்டார்!

ஏகாண்டிஷனர்களில் கம்பரெஸர் பகுதி, உடல் பகுதி என்று இரு பிரிவுகள் உண்டு. கம்பரெஸர் பகுதிக்கு அதன் மீதிப்பில் மீது போடப்படும் வரி அதிகம்; உடல் பகுதிக்கு வரி குறைவு. ஏகாண்டிஷனர்கள் தயாரிக்கும் போட்டால் நிறுவனம் கம்பரெஸரில் விதியைக் குறைத்துக் காண்பித்து உடல் பகுதியின் விதியைக் காட்டிக் காண்பித்தது. இதன் மூலம் வரியைக் குறைவாகச் செலுத்தி வந்தது. இச்செலவுக்காக அரசாங்கம் அபராதமும் தண்டனையும் விதிக்கலாம் என்று இந்த நிறுவனத்தில் வழக்கறிஞர்களே நிர்வாகத்தினருக்கு எழுதியிருந்த கடிதங்கள் எங்கள் கைக்குக் கிடைத்தன. இதற்கான சாட்சியமும் பாபாநாமச்சுந்தரத்தில் சமர்ப்பிக்கப்பட்டது.

டாடா நிறுவனத்தை எடுத்துக் கொண்டால் இவர்களுக்கு அயல்நாடுகளில் ஹோட்டல்கள் கண்ணை, அந்த ஹோட்டல்களில் இவர்கள் அடையும் லாபம் இந்தியாவுக்குக் கொண்டு வரப்படுவதெல்லாம்! ஹோட்டல்களைக் கட்டி இங்கிருந்து பணம் கொண்டு போகிறவர்கள் அவற்றில் அடையும் லாபத்தைத் திரும்ப இங்கே கொண்டு வர வேண்டாமா? இது குறித்து விசாரணை ஆரம்பிக்கப்பட்டு இப்போதும் தொடர்ந்து கொண்டிருக்கிறது.

தேசத் துரோகிகள்

ஆக, வரி ஏற்பு மட்டுமில்லி. சட்ட விபரமாகப் பணத்தை அயல்நாடுகளுக்குக் கொண்டு போல் அங்கே சேமிக்கும் பாதகமும் நடந்து கொண்டிருக்கிறது. இதனால் ஏழை இந்தியா மேலும் ஏழைவாகிறது. இந்த வரிப் பணம் அரசின் சமுதாய நலத் திட்டங்கள் மூலம் நியாயமாக ஏழைகளைச் சென்றடைவ வேண்டும். இவர்களைப் போன்ற பணக்காரத் தொழில் வர்த்தக அதிபர்கள் பலர், ஏழைகளின் கப்பலாக்கிற் கரண்டிச் சாப்பிடுகிறார்கள்.

பிரிவாக்கள் அயல்தாட்டு நிறுவனம் ஒன்றுடன் இணைந்து வெளிநாட்டில் ஒரு தொழில் ஆரம்பிக்க இருந்தனர். எங்கள் ஆய்வுகள் தொடங்கியதுமே கஷ்டமாகி, நாங்கள் முதன்முதல் பங்கை வெறுவாகக் குறைத்துக் கொண்டவர், நாங்கள் விளை

கங்கன் கோரி சம்பந்தப்பட்ட கடிதங்களைக் கேட்டபோது "நாங்கள் சிறுபான்மையப் பங்குதாரர்கள். எல்லா வோ முயற்சி செய்து எங்களுக்கு அந்தத் தகவல்கள் கிடைக்கவில்லை. கிடைக்காத விவரங்களை நாங்கள் எப்படி உங்களுக்குத் தர முடியும்?" என்று கவலமாகப் பதில் கூறிவிட்டனர்.

கறுப்புப் பணம் தேர்தலில் பொருளாதாரத்தை வெருவாகப் பாதிக்கிறது. ஆனால் அதைவிட மோசம், பண முதலிகள் அல்ல. நாடுகளில் பணத்தை முடக்கி வைப்பது நான். இதனால் நமது பொருளாதாரம் நலிவுற்று அந்த அயல்தாட்டில் பொருளாதாரம் கொழிக்கிறது. இது ஒருவரின் சத்தத்தை உறிஞ்சி மற்றொருவருக்குச் செலுத்துவதைப் போன்ற செயல். இப்படிச் செயல்பாடுகள் தேர்தல் துரோகிகள், இதனை எக்காரணம் கொண்டும் அனுமதிக்க முடியாது. இவர்கள் பொருளாதார பலத்துக்காக மட்டுமே இப்படிச் செய்வதில்லை. அரசியல்வாதிகளைத் தங்கள் ஈகக்குள் போட்டுக் கொள்ளும் தோக்கமும் அவர்களுக்கு இருக்கிறது. இதன் மூலம், நாட்டில் அரசியலிலே கட்டுப்பாட்டும் பலத்தைப் பெற முடிகின்றனர். இந்தியாவில் உள்ள எல்லா அரசியல் கட்சிகளும் சந்திக்க வேண்டிய சவால் இது!

இத்தகையவர்களை எதிர்த்துப் போராடும் பொதுமக்களொருங்கு உருவாக்கும்பலமான எதிர்ப்புத் தோன்றும். நாட்டின் நன்மைக்காக இந்த எதிர்ப்புகளைச் சத்தித்து வெற்றி கண்டாக வேண்டும். பொருளாதாரக் குற்றங்களை விசாரிக்க ஒரு கமிஷன் நியமிக்கப்பட வேண்டும். விசாரணையில் வெளிப்படும் உண்மைகள் மக்கள் முன்னிலையில் வைக்கப்பட வேண்டும். உண்மைகள் மூடி மறைக்கப்படாமல் மக்களுக்குத் தெரியவருமாறும் அதனால் ஏற்படக் கூடிய ஆலோசனாமே பொருளாதாரக் குற்றங்களைப் பெருமளவுக்குக் குறைக்கும். மக்களில் தீர்ப்பு என்ற சோதனைக்குத் தொழில் வர்த்தக அதிபர்கள் தங்களை உள்ளாக்கிக் கொள்ளட்டும். இதைச் செய்யும் அரசு மக்களின் ஆதரவைப் பெறும். மக்களில் ஆதரவே ஓர் அரசின் பலத்தையும் மீறாத தன்மையையும் தீர்மானிக்கும்.

தேர்தல் வரி

அரசியலில் முக்கியமாகத் தேர்தலில் பணத்தின் பாதிப்பை எப்படிக் குறைக்க முடியும் என்பதை நாம் ஆராய வேண்டும் என்று பாராளுமன்றத்தில் பிரதமர் பேசியிருக்கிறார். இது மிகச் சிறந்த யோசனை.

தேர்தலுக்கும் கட்சிப் பணக்கும் ஆதம் பொருட் செலவைக் கட்சிகள் எப்படி பெறுகின்றன என்பதை ஒவ்வொரு கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களும் சித்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். நம்மை நாமே ஏமாற்றிக் கொள்வதை விடுத்து சர்க்காருப்படாமல் உண்மையைச் சத்திப்போம். தேர்தலுக்குப் பணம் எங்கிருந்து வருகிறது என்பதை ஒப்புக் கொள்வோம்.

"என்னிடமிருந்து கங்கனில் கொடியைப் பறித்துக் கொண்டாலும் நமது தேசிக் கொடினை மாராணம் பறித்துக் கொள்ள முடியாது!"

இப்போது நான் அமைச்சராக இல்லாமல் எம்.பி. வாக மட்டுமே இருப்பதால் வெளிப்படையாகப் பேசுகிறேன். ஒவ்வொரு கட்சியும் தேர்தல் செலவுகளுக்கு தொழில் வர்த்தக அதிபர்களைத் தான் நம்பியிருக்கிறது. அவ்வாறு குக்க அரசியலில் தொழில் வர்த்தக அதிபர்களின் ஆளுமையை, செயலாக்கை எப்படித் தவிர்க்க முடியும்? ஒரு கட்சி பெரும் பான்மை பெற்று ஆட்சி அமைக்கிறது. அந்த அரசு ஒரு கையில் கத்தியையும் மற்றொரு கையில் கப்பளரையும் எப்படி ஏந்த முடியும்? நேற்று பிச்சைப் பாதிரிம் எத்திப் பிச்சை கேட்டவரிடம், எப்படி இன்று கத்தினைக் காண்பித்து மிரட்ட முடியும்? இந்த நிலைமையை மாற்ற, தேர்தல் வரி என்று ஒன்று விதித்து அதன் மூலம் அரசுகதைக் கிடைக்கும்வருமானத்தைக் கொண்டு அதைத் துக் கட்சிகளின் தேர்தல் செலவுகளையும் அரசாங்கமே ஏற்கலாம்.

எல்லா வகை மதுபானங்களில் மீதும் ஒரே ஒரு சதவீதம் வரி விதித்தால் கூடப் போதும். அதனால் கிடைக்கும் வருமானம் எல்லாக் கட்சிகளுடைய தேர்தல் செலவையும் சுடுகட்டப் போதுமானதாக இருக்கும். இப்படிச் செய்தால் அரசியல் கட்சிகள் பிச்சைப் பாதிரிம் ஏந்த வேண்டிய அவசியம் இருக்காது.

இந்தப் பிரச்சனைக்கு இது மட்டுமே தீர்வு என்று நான் கூறவில்லை. இன்னும் சிறந்த வழிகளில் பிரச்சனைகளைத் தீர்த்து வைப்பது சாத்தியமாய் இருக்கலாம். இவ்வளவு செய்த பிரதமர் ஆட்சி தூய்மைப்பட்டுப் போகும் என்பது என்ன நிச்சயம்? தொழில் வர்த்தக அதிபர்கள் பணத்தாளைக் காட்டமாட்டார்கள்

கள் என்பதும் அரசியல்வாதிகள் அதற்கு அடிமைப்பட்டும் போக மாட்டார்கள் என்பதும் என்ன உறுதி? என்று கேட்கப்பட வாம். அந்த உறுதி விடைக்காவதான் ஆனால் குறைத்தபட்சம் பணம் பெறுவதற்கு ஒரு சர்க்குப் போக்கு கட்சிகளுக்கு இல்லாமல் போகிறதல்லவா? கட்சிப் பெணர்ச் சொல்லியும் தேர்தலைக் கட்டிக்காட்டியும் யாரும் தன் கொண்டு பெறுமுடியாதல்லவா? மீறிப் பணம் வாங்கினால் அது நூறு சதம் ஸ்கீம்மே என்பது உறுதியாகி விடுகிறதல்லவா?

தொழில் வர்த்தகர்களிடமிருந்து கட்சிக்குப் பணம் கேட்டுப் பெறுவது தார்பீக ரிதியில் பெரும் தவறு. ஆய்ப்புப் பணத்தைக் கொண்டு தேர்தலில் போட்டிவிடுவதால் இரு முறைகேடான செயல்களை வேறுபடுத்தி வைப்பார்கள் ஆகியேனும். எனவே தேர்தலில் பணம் புரூந்து விடையாடுவதைத் தடுக்க உடனடியாக ஒரு வழிவகையும் கண்டுபிடித்தாக வேண்டும். எல்லாத் தரப்பிலும் இது பற்றிய சிந்தனை எழுமானால் வழி நிச்சயம் பிறக்கும்.

கிபேர்சிபேக்ஸ்

கிபேர்சிபேக்ஸ் பற்றி நீங்கள் அறிவிர்கள். ஒரு கமிஷன் இந்த விவகாரத்தைப் பற்றி ஆராய்ந்து வருகிறது. கமிஷனைப் பற்றி நாம் ஏதும் கூற வேண்டாம்.

ரிஸயன்ஸஸ் எடுத்துக் கொள்ளுங்கள். தனது பங்குகளை அடமானம் வைத்தே ரிஸயன்ஸ் பல்வேறு வங்கிகளிடம் கடன் பெற்றது. இது ரிசர்வ் வங்கியின் விதிகளுக்கு முரணான செயல். எனவே, இதற்காக வேறு

* வறுமைக் கோட்டை. சென்றவர்கள் சிறைத் தண்டனைமையும் சென்றவர்களாகத்தான் இருக்கிறார்கள்!

திறவனங்கள் இடைவில் பயன்படுத்திக் கொள்ளப்பட்டன. விதிக்கீள் ஏமாற்றும் இச்செயல் ரிசர்வ் வங்கியின் கவனத்திற்கு வந்தபோது, ரிஸயன்ஸ் கடனாகப் பெற்ற 67 கோடி ரூபாயைப் பல்வேறு வங்கிகளிடமே திரும்பித் தர வேண்டியதாகிற்று. இவ்வளவு பெரிய தொகை திரும்பப் பெறப்பட்டது இதுவே முதல் முறை.

இதே ரிஸயன்ஸ் எட்டு இயத்திரங்களை டீட்டுமே இறக்குமதி செய்ய அனுமதி பெற்று பன்னிரண்டு இயத்திரங்களை வாங்கியது. இதைத் தட்டிக் கேட்டபோது அவர்கள் தங்கள் எட்டு இயத்திரங்களே வாங்கியிருப்பதாகவும் அவற்றுள் சில உதிரிப் பாகங்களாக இருத்ததாம். பன்னிரண்டு இயத்திரங்கள் போலத் தோன்றியதாகவும் கூறினார்கள். இதனை ஆராய்வதற்கு ஒரு திபுணர் குழு அனுப்பப்பட்டு, கண்ணையில் பன்னிரண்டு இயத்திரங்கள் உள்ளது உறுதி செய்யப்பட்டது. எட்டுக்குப் பதில் பன்னிரண்டு இயத்திரங்களை ஒரு திறவனம் இறக்குமதி செய்ய வேண்டுமானால் அத்திறவனம் அயல்தாட்டில் திறவயப் பணம் பதுக்கி வைத்துள்ளது என்பது சந்தேகத்துக்கிடமின்றி ஊர்ஜிதமாகிறது. இப்படிப் பல முறைகேடுகள்.

இந்தக் கட்டத்தில் தான் அயல்தாடுகளில் பொருளாதாரக் குற்றங்கள் பூரீயும் இத்தியர்கள்த் துப்பறியலோ அவர்கள்க் ஊர்த்து ஆய்வுகள் மேற்கொள்ளலோ நம்பிடம் போதிய அளவு வசதிகளும் ஆள்பலமும் இல்லை என்று ஊர்ஜிதமான.

அயல்தாட்டு வங்கிக் கணக்குகளைத் துப்பறித்து கண்காணிக்கவும், இத்திய திறவனங்கள் அங்கு செய்யும் கோல்மாய்களைக் கண்டு பிடிக்கவும் இங்கிருந்து அதிகாரிகள் அனுப்ப வேண்டியிருந்தது. ஆனால் அயல்தாடுகளில், நீண்ட காலத் தொடர்புகளை ஏற்படுத்திக் கொண்டு அந்த நட்பைப் பயன்படுத்தித் தான் பொருளாதார ரகசியங்களைத் துப்பறிய முடியும். சில நாட்கள் மட்டுமே நேராட்டலில் தங்கிப் பணிபாற்றிய நமது அதிகாரிகளால் எதையும் கண்டுபிடிக்க இயலவில்லை. பணத்தர் இப்பயணங்கள் மென்மேலும் அத்தியச் செலாவணியை விண்விரவமாகிவிடதோடு சரி.

தகவல்கள் வாய்க்குதல்

இத்திய விவதான் ஒருநாள் நிதித்துறைச் செயலர் வினோத் பாண்டே ஓர் அர்த்த குழிள் யோசனையைத் தெரிவித்தார். அயல்தாடுகளில் நம்மவர் செய்யும் பொருளாதாரக் குற்றங்கள் பற்றிய தகவல்களைத் தக்க சாட்சியங்களுடன் பெற தாம் ஏன் பணம் செலவழிக்கக் கூடாது? இதற்கான நடவடிக்கைகளை நாம் மேற்கொள்ள வதாகத் தெரிய வந்தாலே பல பண ஸ்தலங்கள் பயத்து போய் வானில் கருட்டிக் கொள்வார்கள் அல்லவா? பொருளாதாரக் குற்றங்கள் குறையுமல்லவா? இது நல்ல யோசனை யாகத் தோன்றியது. கொள்கையாளரில் தான் இந்த யோசனையை ஒப்புக் கொண்டேன். இதுதான் கிபேர்சிபேக்ஸ் விவகாரத்

அன்புடையீர்!
உங்கள் கவனத்திற்கு!!

க்ளாக்லேஸ்®

ஸன்னைஷன்
குழந்தைப் பாவுணவின்

புதிய பெயர்

க்ளாக்லேஸ்®

அதிகபட்ச விலை
(உள்ளூர் வரிகள் தனி)

500 கி. கு. 25.33 மட்டுமே

1 கி. கி. கு. 48.63 மட்டுமே

இலவசம்!

**பாப்பாவுக்கு ஒரு பளிங்குக் கிண்ணம்
-பாசத்துடன் அளிப்பது :பாவுக்ஸ்.**

அழகான பயனுள்ள ஒரு
பளிங்குக் கிண்ணம்—
அதிலே, பாப்பா மிகவும்
விருமியுடனும், உங்களது
பாப்பாவின் கையாடலில்
சத்துணவு :பாவுக்ஸ்
வாங்குந்தோறும் இலவசம்
இப் பளிங்குக் கிண்ணம்.

இப்போது கிடைக்கிறது
தேர்ந்தெடுத்த இடங்களில்!

தின் ஆரம்பம்.

பொருளாதாரக் குற்றங்கள் செயல்போரைக் கையும் மெய்யுமாகப் பிடிக்க வேண்டும் என்பதே முக்கிய நோக்கம். தாக்கர் கமிஷன் இதை கவனிக்கப் போவதில்லை. இதை கவனிக்குமாறு அந்தக் கமிஷன் கோரப்படவில்லை. இதிலிருந்து விவகாரம் பாதுகாப்பில் அரக அதன் தீவிர திருப்பி விட்டிருக்கிறது. திருட்டாகித் துரத்தும் போது போக்குவரத்து விதிகளை மீறிவதற்காக ஒரு போலீஸ் அதிகாரியை விசாரணைக்கு உட்படுத்துவதைப் போன்றது இச்செயல். பிரதான நோக்கம் என்னவோ அதை எப்படி நிறைவேற்றலாம் என்பதை ஆராய ஒரு தனி கமிஷன் நியமிக்கப்பட வேண்டும். நிதி நிலைக்க வேண்டும். நினைத்தும் என்று நம்புகிறேன்.

இந்தியைப் போராடுவோம்

இ. காங்கிரஸிலிருந்து உங்களை வெளியேற்றிவிட்டால் என்ன செய்வீர்கள் என்று என்னைக் கேட்கிறார்கள். நான் அதைப் பற்றி யோசித்துக் கவலைப்பட்டுக் கொண்டிருக்கவில்லை. காங்கிரஸிலிருந்து நான் வெளியேற விரும்பவில்லை. ஆனால் என்னை வெளியேற்றுவதை நான் தடுத்து விட முடியாது. காங்கிரஸ் கொடி என்னிடமிருந்து ஒருவேளை பறிக்கப்பட்டாலும் நமது தேசியக் கொடியை என் கங்குகளிலிருந்து யாராவும் பறித்து விட முடியாது. பதிலும் அதிகாரமும் அற்ற பல கொடி மக்களுள் நானும் இன்று ஒருவன். அந்தப் பல கொடி மக்களுள் ஒருவனாக நாட்டுக்கு உழைப்பேன். அதை யாரும் தடுக்க முடியாது.

பொருளாதாரக் குற்றங்கள் இன்றுப் போருக்கு எதிராகத் தொடங்கப்பட்டுள்ள போரில் சமரசத்துக்கே இடமில்லை. தேச நலனையும் வளது கொள்கைகளையும் நான் விட்டுக் கொடுக்கவே முடியாது. எதிர்ப்பு கள் நிச்சயம் தோன்றும். அவற்றைச் சத்திப் போன்.

கடைசியாக ஒன்று: தொழிலாளர்களும் இளைஞர்களும் பண முதலாளிகள் எதிர்த்துப் போராட முன்வரவேண்டும். அந்த முதலாளிகளின் பணத்தை நம்பி வாழ்பவர்கள் இதைச் செய்ய மாட்டார்கள். ஆனால் இளைஞர்களால் போராட முடியும். தொழிலாளர்களாலும் போராட முடியும். தொழிலாளர்களையும் கடைசியாக கண்களிலிருந்து எதையும் மறைத்து விட முடியாது. ஒவ்வொரு வகை ஏற்பாட்டையும் தொழிலாளர் அறிவான். எனவே இந்தச் சந்திகள்தான் ஒன்று சேர வேண்டும். அரசாங்கம் தொழிலாளர்களுடன் இணைத்தால் மிகப் பெரிய பண முதலாளிகள் ஏமாற்றுத் திட்டங்களையும் வெட்ட வெளிச்சமாக்கிவிட முடியும்.

நான் நவீன சிந்தையில் இருந்தபோது அங்கு வறுமைக் கோட்டுக்கு மேலே இருந்த ஒருத்தர் கூட என்னுடன் சக கைதிகளாக இருக்கவில்லை. காரணம் என்ன? வறுமைக் கோட்டை வென்றார்கள் சிதைத்தவர்களை யையும் வென்றவர்களாகத்தான் இருக்கிறார்

* பொருளாதாரக் குற்றவாளிகளுக்கு எதிரான போரில் சமரசத்துக்கே இடமில்லை.

கள்.

பணக்காரர்கள் குற்றமே செய்வதில் உயரா?

கொலைகாரன் ஒருவனது பெயரைக் கூறும்படி கேட்டால் தீங்கம் யோசிக்க வேண்டியிருக்கும். ஆனால் கறுப்புப் பணம் வைத்திருக்கும் ஒரு பண முதலாளின் பெயரைக் கேட்டால் தீங்கம் உடனே உங்கள் மட்டாரத்தில் உள்ள ஒருவரின் பெயரைக் குறிப்பிட முடியும். ஆனால் இந்தப் பொருளாதாரக் குற்றவாளிகள் சிறைவாசத்தை அறிவார்கள்; வெளியே உலவுகிறார்கள்.

தீமைநூல்களில் வழக்குகள் தொடரப் படுகின்றன. தீர்வாகவும் நடவடிக்கை எடுத்துக் கொண்டுதான் இருக்கிறது. துப்பறியும் துறையும் பணியாற்றிக் கொண்டதால் இருக்கிறது. ஆனால் பணம் படைத்தவர்கள் பொருளாதாரக் குற்றங்களுக்காகச் சிறை வைக்கப்படுவதெதில்லை!

இத்தகைய ஓர் அமைப்பை எதிர்த்து நாம் போராட வேண்டும். அனைத்து சிறப்பாகச் செய்ய வேண்டுமானால் அந்த அமைப்பின் அங்கமாக இராமல் அதற்கு வெளியே நாம் இருப்பதே தவறு!

அலகாபாத்தில் டி.பி. சிங் திகழ்ந்திய உளரலின் தமிழாக்கம்:

சீதா ராணி

தந்தி: இந்தியன் எக்ஸ்பிரஸ்

புகைப்படங்கள்: வி.எஸ். ராமநாதன்

எப்போது ஓயும் நாமச்சண்டை?

“இந்தாபித் துறாபிதி ஆட்சி.”
“கவிடலில் ஆடிதம் வாங்கியதில்
கவியை.”
“பிரதமர் - துறாபிதி வடாம்.”
“அடுத்த துறாபிதி ஆட்சி யா?”
“காவேரியில் தண்ணீர் விட மாட்டார்
கனா?”
“நீதிக்குத் தண்டனை வாங்காதது தண்டனை
செய்யும் பொருளாகனா?”

— இப்படிப் பல பிரச்சனைகள் நாட்டில்
இருக்க. இவை எதைப் பற்றியும் கவலைப்
படாமல், தங்கள் கனரில் இருக்கும் கோபால
கிருஷ்ண பெருமான் கோவிலில் உள்ள
மூலவருக்கு வாடகியை நாமம் போடுவதா,
தென்கலை நாமம் போடுவதா என்ற பிரச்சனை
யில் சிக்குண்டு தவிக்கிறது காவிரிச் சுவரவி
ழர்கள். அத்தநல்லூர் கிராமம், கமார் இரு
நாறு வீடுகளைக் கொண்ட, அக்கிரதாரமே
இந்த நாமப் பிரச்சனையால் சண்டை, சச்சர
வில் இறங்கி, இரண்டு பகுதி வெக்
கிறது!

இந்தக் கிராமத்தில் இரண்டு வீத பிரா
மணர்கள், நீங்கள் நினைப்பது போல வாட
கலை - தென்கலை ஆகிய, எம்மாத்தத்
பிராமணர்களும் சொழிய தென்கலை ஆய்வல்
சார்களும் நிறைந்த ஊர். (இப்போது தென்
கலைக்காரிகள் மெதுவாக) இதில் ஆட்சியைப்
படத்தக்க விஷயம் என்னவென்றால், இரு
நீறு பூசிக் கொள்ளும் எம்மாத்தத் பிராமணர்
கள், கோயில் பெருமானுக்கு வாடகை நாமம்
போட வேண்டும் என்று வாதாடுவதுதான்!
‘இவர்கள் யார் இதில் தலையிட?’ என்பது
சொழிய தென்கலைக்காரர்களின் வாதம்.
‘ஓர் அதியாயம் நடக்கும்போது அனைத்

* முன்பும் தாராயணசாமி சாஸ்திரிகளும் மூலவரை
கொருவர் ஏதிக் கொள்ளும் கால்தி...

* ‘கத்து’ மர்மி

* கிருஷ்ணாபிதி பா. 17

* தாராயணசாமி
சாஸ்திரிகள்

பார்த்துக் கொண்டு நாங்கள் எப்படிச் சும்மா இருக்க முடியும்? என்பது எமர்ஸன் தர்க்கவின் பதில்!

"இந்த நாமப் பிரச்சனையால் ஊரின் அமைதியே கெட்டு விட்டது. எம்மார்த்த பிராமணர்கள் எந்தச் சொத்தும்தவர்ப்புமுடியாமல் தென்கலைக்காரர்கள் தடுக்கிறார்கள். எங்கள் வீட்டுப் பெண்களைக் கண்டபடி பேசுகிறார்கள். வீண் சண்டைக்கு வருகிறார்கள். எல்லாம் இந்த நாமப் பிரச்சனையால் தான்! நீங்கள் வந்து பார்த்து எழுதி ஒரு முடிவு காணுங்கள்..." என்று அந்த ஊரைச் சேர்ந்த இளைஞர் சேகர் நமக்குக் கடிதம் எழுதவே, அந்தக் கிராமத்திற்குப் போய்ச் சேர்த்தோம்.

கோயிலுக்குள்ளே போனாள் கோயிலுக்குள்.

அன்று அமாவாசை.
அக்ஷிரவிராத்தியில் கோயிலில் இருக்கிறார்

பிரமலிபாசன்

சம்பந்தம் இல்லை

சம்பந்தம்

சம்பந்தம் இல்லை

சம்பந்தம்

முதலி

கோயிலுக்குள்ளே போனாள். போனேன். ஒரு சிறிய கூட்டமே கூடியிருந்தது. எல்லாம் தென்கலைக்காரர்கள் வயதானவெவ்வுடையவர் ஆய்வுக்கூடமிருந்து இளைஞர் களால் முடைய சினிமாசன் என்று மாற்றி மாற்றி தென்கலை நாமத்திற்காக வந்தாடியார்கள்.

"முப்பத்தாறு வருடத்திற்கு முன்பு கோயிலைச் சீரமைக்கும்போது, முன்பு

மண்டபத்தின் மேல் வடகலை நாமத்தைப் போட்டுக் கட்டி விட்டார்கள். நாங்கள் பெருந்தன்மைவாக விட்டு விட்டோம். எங்கள் கிராமத்தைக் கற்றியுள்ள அனைத்துக் கோயில்களும் தென்கலைக் கோயில்கள் தான். நாங்களெல்லாம் "தென்னுச்சாரவ சம்பந்தம் கம்பரக்கண்ண சபா" என்ற மடத்தைச் சேர்ந்தவர்கள். சோழியத் தென்கலை என்றால் முன் குடுமி வைத்துக் கொள்ள வேண்டும். ஆனால் காலப்போக்கில் எல்லாம் மாறிவிட்டது..." என்று சொன்ன முரளி விடம், "நீங்களெல்லாம் இளைஞர்கள். இந்தக் காலத்தில் போல் வடகலை தென்கலை என்று சண்டை போட்டுக் கொண்டிருக்கிறீர்களே, காலப் போக்கில் இறையும் மாற்றிக் கொண்டால் என்ன? எந்த நாமம் போட வேண்டும் என்பது என்ன? கடவுளைப் பத்தி போடு குய்பிட்டால் போதாதா?" என்று கேட்டவுடன், "ஆறு எப்படி வார?" என்று பாய்த்தார்கள் அந்தத் தென்கலைச் சோழியர்கள்.

"இந்த ஊரைச் சுற்றி எலுர், ஆழார், கரிய

மாணிக்கம், கிளி பதல்புரம், புத்தூர், கம்பரசம் போட்டை, ஆலையாக்காலிலெல்லாம் தென்கலைக்காரர்கள் இருக்கிறார்கள். அங்கேயெல்லாம் கோயில் பெருமானுக்குத் தென்கலை நாமந்தான் போடுகிறார்கள். இது தவிர, கொடியாவம், அரலை, திருப்பராயத் துறை கோயில்களும் தென்கலைதான். இன்னும் சொல்லப் போனால் ஸ்ரீரங்கத்தில் வடகலை பட்டா என்றாலும் பெருமானுக்குத் தென்கலை நாமந்தான். அதேபோலத்தான் குண்டிலெத்திலும், இப்படி எங்கள் ஊரைச் சுற்றி எல்லா ஊர்களிலும் தென்கலை நாமம் வழுக்கத்திட்டு இருக்கப் பட்டது. அங்கேயுள்ள கோயில் மட்டும், அந்தக் காலத்திலிருந்தே வடகலை நாமம் அணிந்து வந்திருக்க முடியும்? இத்தொழிலின் ஆகமம் எவ்வகை? சம்பிரதாயம் தென்கலைதான்!

"நாங்கள் எப்போதுமே கோழியர், கீழ்மார்த்தர் என்று வித்தியாசம் பார்த்ததே வில்லை. கோயில் என்பது பொது என்பதால் தான் கடந்த 1978-ல் அமைக்கப்பட்ட கோயில் திருப்பணிக் கமிட்டியின் தலைவராக நாமதூர்த்தி அய்யர் நியமிக்கப்பட்டார். ஆனால் அவரோ திருப்பணிக் கமிட்டி வரையில் நேர்மையில் சங்க சக்கரம், தென்கலைத் திருமண் போட்டு நேர்மையில் அடிக்காமல் கவனத்தோடும் போட்டு நேர்மில் அடித்தார். 'கோட்டு போது, பிரெஸ்டில் அப்படித் தவறுதலாகப் போட்டுவிட்டார்கள்' என்று. கவனத்தோடும் கடம் இவ்வீட என்று பிரெஸ்டரி சிவனாயக் குறியைப் போட்டிருந்தால் அவர் வீட்டிலுள்ளார். அவர் கூறுவது ஒரு சமாதானமே அல்ல. இப்போது 'செய்வோம்' இது விருத்த தவறு வரிக் பக்கம் என்பதைப் புரிந்து கொள்ளுங்கள்..." என்றார்.

"பெருமானுக்குப் போடப்பட்டிருந்த தங்க வடகலை நாமத்தைத் தென்கலைக்காரர்கள் கடைபிடித்துவிட்டார்கள் என்றும்கலை நாமம் போட்டு துவாரபாலகிகள் சிலையைத் தென்கலைக்காரர்கள் வீட்டிற்கு எடுத்துச் சென்றுவிட்ட தகவல் கூறப்படுகிறதே?" என்று நாம் கேட்டோம். "அது பற்றி எங்களுக்குத் தெரியாது!" என்று பதிலளித்தார்கள் முறளியும் மற்றவர்களும்.

நாங்கள் தென்கலைக்காரர்களிடம் பேசிக் கொண்டிருந்தபோதே, கோயில் பட்டா இருக்கின்றார்களேயென்றால், அவரை இடை மறித்து "நீங்கள் என்ன சொல்கிறீர்கள்?" என்று கேட்டதற்கு, வடகலைவரானவர், "பெருமானுக்கு, கடைபிடித்த நாமம் மிகவும் வற்புறுத்திய பிறகு, 'தென்கலை நாமம் போடலாம் என்று நான் சொன்னேன். வேறு எழுதிக் கொடுத்த விட்டேன்... ஆமாம் ஸார், அறிவிப்பைத் துறை கொட்டி இரண்டு வருடங்களுக்கு முன்பு! ஒப்பாரி வேகம் செய்வ வேண்டாம் என்று முடிவு செய்து, வேலிகள் ஆரம்பித்தபோது, இந்த நாமப் பிரச்சனை வந்தது. ஸ்ரீரங்கம், அறநிலைய துறைக் கமிஷன் முன்பு, இது பற்றி ஒரு

வடகலை — தென்கலை வித்தியாசம் என்ன?

வடகலை — தென்கலை வித்தியாசம் பற்றித் தென்கலை வினாக்கும்படி, வைஷ்ணவ ஆராய்ச்சியாளரும் பெரியவருமான தாவல் பாக்கம் வஞ்சுவரானந்தாச்சாரியாரைக் கேட்டுக் கொண்டோம். அவர் சொல்வது...

புத்தூர் நாராயணபுரம் இறுதியில் வாழ்ந்தவர் நாமதூர்த்தி, 13-ம் நாராயணபுரம் வாழ்ந்தவர் வெந்தரத்த பீதகிரி. இவர்கள் வாழ்ந்த காலத்தின் தென்கலை, வடகலை எல்லாம் இவை யாது. பெருமானுக்குக் கவிட்டா இலகம் தான். வெந்தரத்த பீதகிரி, பாதுகாசு கல்லூர் என்ற இடத்தில், பலகாலான பாதம் பின்பக்கம் எப்படி 'U' வடிவில் இருக்கிறதோ, அதேபோலவில் பின்புல் எப்படி 'U' வடிவம் இருக்கிறதோ, அது போலத்தான் திருமண வடிவம் இருக்கும்

வழக்கு தாக்கல் செய்யப்பட்டது. அந்த வழக்கின் தென்கலை கட்டாக்களுக்குச் சாதகமாகக் கோரிய காரணம் ஒன்று வடகலை. இந்த கீழ்க்கண்ட 13-வாமணர்கள் வடகலை நாமப் போட வேண்டும் என்று அறிவிப்பைத் துறை ஆணையருக்கு அப்பால் செய்துள்ளனர்... என்றார்.

கீழ்க்கண்ட பிரம்மணர்கள் சரஸ்வியாரைப் பாரிக்கலாம் என்று இவ்வாறு கோளரக் கேட்ட போது, திருப்பணிக் கமிட்டித் தலைவராக இருந்த நாமதூர்த்தி அய்யரைக் கேட்டதால், என்று இவ்வாறு சொன்னார். கூறவே, அவரையும் இங்கேயே அழைத்துக் கொண்டே வந்தார்கள். இருதரப் பிரமணரும் ஒன்றாக எலக்ட்ரிக் பேசு போய்..." என்று சொன்னார். ஆனால் அவரோ அவர்களுக்கு மத்தியில் என்னும் போது எப்படி, எங்கள் வீட்டிற்கு வரவில்லை... என்று கூறிவிட்டார். என்ன முயற்சும் இரு தரப்பினரையும் ஒரே இடத்தில் எந்திக்க எவ்வகை முடியவில்லை. எனவே நாமதூர்த்தி அய்யர் வீட்டிற்குச் சென்றோம்.

"இது எங்கள் கோயில் ஸார், எங்கள் முன்புறங்கள் ஸார், எப்போதாவது கோத்துக் கட்டிய கோயில், திருப்பணிக் கமிட்டிகளின் கீழ்க்கண்ட பிரம்மணர்கள் தலைவராக இருப்பதிலிருந்தே எங்களுக்குத் தெரியவில்லையா? அதி காலத்திலிருந்தே பெருமானுக்கு வடகலை நாமந்தான். இதை விட வந்த பிரமணிகள் இதை மாற்ற தீர்மானித்தால் நாங்கள் விடுவோமா? எங்கள்

என்று குறிப்பிட்டுள்ளார்.

ராமானுஜரின் வழித் தோன்றலாகக் கருதப்படும் இன்னொருவர் பிள்ளை யோகாச்சாரி. இவரும் வேதாந்த தேவிகளும் 13-ம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்தவர்கள். 'பகவத் பக்தி' இருந்தால் போதுமா? அவன் வைஷ்ணவம் என்று பிள்ளை யோகாச்சாரி காலத்தில் சொல்லப்பட்டது. இதனாகப் பலர் வைஷ்ணவர்களாக மாறினார்கள். இப்படி மாறிய விளாபத்தோடு பிள்ளை என்பவருக்கும் 'சமாத் சரணம்' செய்ய வைக்கும் போது, ஏற்கெனவே வைஷ்ணவராக இருந்த சிலர் எதிர்ப்புத் தெரிவிக்கவே, புதிதாக வந்தவர்களுக்கும், ஏற்கெனவே இருந்தவர்களுக்கும் வித்தியாசம் காட்டவே, பிள்ளை யோகாச்சாரியால் 'Y' வடிவத்

திருமண் உருவாக்கப்பட்டது. இந்த வைஷ்ணவப் பெரியவர் 'அஷ்டா சத ரகஸ் யம்' என்ற நூலில் பெருமான் திருமண் பற்றிக் குறிப்பிடுகிறபோது, 'அஷ்டமி சத்திர னிக் அமிர்தநாநர பெருகினுந் போல் இருந்தது' என்று குறிப்பிடுகிறார். அஷ்டமி சத்திரம் 'Y' வடிவம் என்பது குறிப்பிடக் க்கத்த.

ராமானுஜர் காலத்தில் சைவம் - வைஷ்ணவம் என்பன ஒன்றி இருந்தபோது கோயில்களைக் காப்பாற்றவும் பூசைகளைச் செய்கவே வைஷ்ணவம் ஆட்கள் தேவைப் பட்டனர். அப்போது வைஷ்ணவ சமயத் தில் ஏராளமானவர்களைச் சேர்த்து, இந்தப் பணிக்கு அனுப்பி வைத்தார் ராமானுஜர். பெரும்பாலான கோயில்களில் தென்க்கிழக்குக் கிடைக்கும் அந்தஸ்தாக, ஆழ்வார்க்குப் பாடிய 108 திவ்ய தேசங்களில் பன்னிரண்டு திவ்ய தேசங்கள் கோளாலில் இருக்கின்றன. அவற்றைக் கவனிப்பது நம்புநீர்தான். அவர்கள் வைஷ்ணவர்கள் அல்லர், கோயில் என்பது பொது. கோயில் வழக்கம் என்பது யோ, அதைக் காப்பாற்ற முன்வரும்போது, 'இவன் ஸமார்த்தன், வடகலை, தென்கலை' என்று பாரிக்கக் கூடாது.

தொகுப்பு: பி.சிவன்

பெண்கள் கோயிலுக்குப் போக முடியவில்லை. அவ்வளவு ரகசியத்தைச் செய்கிறார்கள்" என்றார் ராமமூர்த்தி அய்யர்.

அதற்குள் எனில் உடைத்து போன சிபியூஸ் கோயிலுக்கு வந்து 'கல்லு' என்றே சொல்லி மாமி, இந்தப் பாடுகொண்டார்... எங்க லீட்டுக் கதவை உடைச்சதோட சிபியூஸ் கோயிலையும் உடைக்கட்டானாம்... அவன் கதவை இருப்பார்களா? என்று உணர்ச்சியடைப்பட்டுக் கேட்டபடியே உடைத்த சிபியூஸ் எங்கள் முகத்துக்கு எதிரே தீட்டினார். அவருட்கு ராதா வட்குடிக் கும் சேர்த்து கொண்டு அவரைப் போலவே உணர்ச்சியெயிலடக் கத்தினார்.

ராமமூர்த்தி அய்யரோடு நாராயணசாமி சான்றிரினும் சேர்த்து கொண்டு இருவரும் பெருமானின் உடைத்து போன தங்கத்தா லான வடகலை நாமத்தைக் காட்டி, "பாருங்க லார்! பெருமான் நாமத்தையே உடைக்கிற இவனுங்களுக்கு பக்தி எப்படி வரும்?" என்றார்கள்.

"அது சரி, அது பெருமான் கோயில், சம்பந்தப்பட்டவர்கள் வைஷ்ணவர்கள், சைவர்களான நீங்கள் எத்தனை, வைஷ்ணவர்களின் விஷயத்தில் தலையிட வேண்டும்? அவர்கள் எந்த நாமம் போட்டால் உங்களுக்குக் கொண் வந்தது?" என்று நாம் கேட்ட போது, "அதெப்படி லார், ஒரு அறிவாயம் நடக்கும்போது நாம் வெறுமனே பார்த்துக் கொண்டிருக்க முடியுமா? நிபாயத்துக்காகப் போராட வேண்டாமா?" என்றார்கள் ராம

மூர்த்தி அய்யரும், நாராயண சாமி சாமிநிசு களும். அவர்களோடு, 'கல்லு' மாமியும் ராதாவட்கு மாமியும் சேர்த்து கொண்டு, "திவ்யத்தைக் கேட்கக் கூடாது என்று சொல் தென்..." என்று நம்பிடும் கூச்சலிட்டனர்.

"கல்லு" மாமியின் குரல் அக்கிரதாரம் முழுதும் எதிரொலிக்கவே, தெருவில் தென்கலைக்காரர்கள் ஒன்று சேர்த்து வந்து கூடி விட்டனர். அவர்கள் வெளியிலிருந்து கேள்வி கேட்டு, "கல்லு" மாமி உன்னையிருந்து பதில் சொல்லக் கொஞ்ச நேரத்தில் இரு தரப்பினரும் வெளியே தெருவுக்கு வந்து, சைவர்கள் ஒங்கிக் கொண்டு, "டா, டி போட்டு காண கரோமாத் திருவார ஒடுவார் சை, தாங்கள், ஐ.ஏ. வேலியில் இருக்கி னோம், இரு தரப்பினர்களும் சமாதானப் படுத்தி சற்று அமைதி காக்கச் செய் து விட்டுத் திரும்பும்போது எங்களுக்கு லாபம் வந்தது. அந்தக் கோயிலைப் பற்றி யாரோ எழுதி வைத்து இந்த லாரிகள் தான்: 'தேவியர் குக்மணி, சத்யபாமா, திருமால் கோபால திருஞ்ஞானாடல், காவிரியின் தென்கரை யில் இருந்து காட்சி. தரும் கோலத்தைக் காணும் போது பெற்றோர் நினை இன்னும் அஞ்ஞானத் திரையும் அகன்று திரும்புவர்!'

ஆனால் தினம் தினம் கோபாலதிரஞ்ஞான பெருமானைச் சேவித்து வரும், அந்தநல்லூர் அக்கிரதாராலர்களின் அஞ்ஞானத்தினால் அகல்வது ஏற்போது? அங்கே ஒன்று எழவில்லை வது எப்போது?

— கௌசல்யா

இரு கறுப்புச் சட்டங்கள்

சட்டசபைத் தொடர் முடிவடையும் தருவாயில் விவாதங்களுக்கு அதிக இடம் தராமலும் பரிசீலனைக் கமிட்டியின் பார்வைக்கு அனுப்பாமலும் அவசரம் அவசரமாக இரண்டு கறுப்புச் சட்டங்களைத் தமிழக அரசு திணறியெற்றியுள்ளது. இவற்றுள் ஒன்று செலிமாக்கனில் எம். எல். ஏச்சன், அமைச்சர்கள் பற்றி விமர்சனமாக ஏதும் கருக் கூடாது என்று தடை விதிக்கிறது. குறிப்பிட்ட ஓர் எம். எல். ஏ. அவ்வது அமைச்சரைப் பற்றித் தனிப்பட்ட முறையில் பொய்யாக, அவதூறுக எழுதினால் அது மாண்புமிகு வழக்குத் துறை இடம் அளிக்கிறது. இது ஆளும் கட்சிக்குப் போதவில்லை. பொதுப்படையாகக் கூட எம். எல். ஏக்கள், அமைச்சர்கள் நடந்து கொள்ளும் விதத்தை விமர்சிக்கலாகாது என்று சட்டம் இயற்றியுள்ளது. இந்தச் சட்டம் அமலுக்கு வருமானால் இன்று எழுதப்பட்ட ஒன்றை எந்த அரசியல் தராலையும் — அது எவ்வளவுதான் உயர்ந்ததானாலும் — படம் பிடிக்க முடியாது! அந்தச் சத்தா, 'தண்ணீர் தண்ணீர்' போன்ற அற்புதமான திரைப்படக் கதை இனி நாம் பார்க்கவே முடியாது! இந்தச் சட்டத்தை இயற்றியவர்களுக்கு எழுத்துச் சுதந்திரம், கருத்துச் சுதந்திரம், அரசியல் சாசனம், ஐந்தாய்க் கரிமைகள் முதலியன பற்றிய அடிப்படை அறிவு கூட இல்லை என்ற முடிவுகளே நாம் வர வேண்டியிருக்கிறது. இந்தக் கறுப்புச் சட்டத்துக்கு ஆளுனரின் அங்கீகாரம் கிடைக்காது என்றும் அப்படியே கிடைத்தாலும் தீமையற்ற இத்தகைய அடித்து விழுத்திவிடும் என்றும் தம்பிக் கொண்டிருக்கிறோம்.

பிரிட்டனில் மார்கரெட் தாட்சர் போலவே ஒரு தடிசையை வேஷம் போடச் செய்து ஜேம்ஸ்பாண்ட் படத்தில் ஒரு காட்சியைப் புகுத்தி, கிண்டல் செய்கிறார்கள். அதைப் பிரதமரே பார்த்து, ரசிக்கிறாரே இல்லையோ, ஏற்றுக் கொள்கிறார். அமெரிக்காவில் ரேகன், தம்மைக் கிண்டல் செய்து வரையப்பட்ட கார்ட்டூனைக் கவரொட்டி அவளுக்குப் பெரிதாக்கி, திருப்திகள் கூட்டத்தில் அனைவரும் காணாத தம்மருகே மாட்டி வயத்துக் கொள்கிறார். அதைச் சுட்டிக் காட்டி சிரித்தபடியே தன் நிலை விளக்கம் தருகிறார். இங்கோ.....?

இப்படித் தொட்டால் கருவியாக இவர்கள் இருக்கக் காரணம், தங்களைக் குறை கூறி விமர்சிப்பவர்களை விரோதிகளாக இவர்கள் கருதுவதுதான். ஜாய்ரா போடுகிறவர்கள்தான் துன்பர்கள் என்று தவறாக எண்ணுகிறார்கள்.

தகுந்த பொருட்டன்று நட்பும், மிகுதிக்கண்

மேற்சென்று இடித்தது பொருட்டு

என்ற குறினைப் பொருளுணர்ந்து அ. தி. மு. க. அமைச்சர்களும் எம். எல். ஏக்களும் படித்துப் பார்க்கட்டும்.

மற்றொரு கறுப்புச் சட்டம், கன்னாடிக் தேர்தலில் வெற்றியாளன் கழகம் செய்தால் அவர்களைத் திரும்ப அழைக்கவும், ஒரு நகராட்சி, நிதி வசதியின்றி இருந்தால் அதனைக் கலைத்து விடவும் வழி செய்கிறது. மெய்யெழுந்த காரியமாகப் பார்க்கும்போது, 'இதில் நவநெய்மா' என்றே சொல்லும். ஆனால் தமிழக அரசின் நிதி நிலைமை சரியில்லை என்பதால் தமிழக சட்டமன்றத்தின் கலைத்துவிடத் தமிழக அரசு முன்வருமா? அதற்கு மட்டும் வேறு ஓர் அளவு கொள்கை? கொள்கையான கன்னாடிக் மன்றங்களில் எதிரிக் கட்சியை பெரும்பான்மை பலம் பெற்றிருப்பது, சட்டமன்றத்தில் ஆளும் கட்சிக்குப் பொறுக்கவிலக்க என்னும், எனவே, கன்னாடிக் மன்றத்தினவர்களையும் கறுப்பினவர்களையும் அச்சுறுத்தி வைக்கவே இந்தச் சட்டம் பயன்படும் என்றும் கருத் திட்டமிடுகிறது.

தேர்தலில் வெற்றியாளனைத் திரும்ப அழைக்கும் சட்டமும் இதேபோல் கன்னாடிக் மன்றங்களுக்கு மட்டுமே எம். எல். எக்ஸன் என்ன அதி இனமத்தாலும் வர்க்காளர் தட்டிக் கேட்க முடியாது. இது ஒருபுறமிருக்க, திரும்பப் பெறும் தடைமுறை, மிக எளிதாகக் கப்பட்டுள்ளது. தொகுதியிலுள்ள மொத்த வர்க்காளர்களில் நூலில் ஒரு பங்கினர் கையெழுத்திட்டால் போதும், அதிலும் ஒரு சதவீதம் கையெழுத்து உண்மையாக கையெழுத்து என்று அதிகாரி நம்பினால் போதும், அந்த மக்கள் பிரதிநிதிகளுக்குத் தன் கட்சியை எடுத்துக் கூற ஒப்புக்கு ஒரு வாங்குபுத் தத்துவிட்டு, அதிகாரி, அவரைத் திரும்ப அழைக்க மக்களிடையே வர்க்கெடுப்பு நடத்தலாம்! இது அதிகார வுலகமோகத்துக்கு நிறையவே இட மளிக்கும்.

ஏற்கெனவே கன்னாடிக் மன்றங்களின் ஆய்வு ஐந்து, நான்கு, மூன்று என்று படிப்படியாகக் குறைந்து வந்துள்ள அரசு, அழைப்பிதழ் அனுப்புவது, தொழில் வரிசை உயர்த்துவது, வரி உயர்வை எதிர்த்து மக்கள் மனம் போட்டால் அதை விசாரிப்பது போன்ற பல்வேறு இனங்களில் கன்னாடிக் மன்றங்களின் அதிகாரங்களையும் வெகுவாகக் குறைத்து விட்டிருக்கிறது. இனி என்ன, கறுப்புச் சட்டங்களைப் பலப்படுத்தி ஒவ்வொரு கன்னாடிக் மன்றமாகக் கலைத்துவிட்டு, மீண்டும் அதிகார வர்க்கத்தின் ஆட்சியை நிலைநாட்டுவதில் அரசு கவனம் செலுத்தும்.

இதற்கு ஓர் கன்னாடிக் தேர்தலை அ. இ. மு. க. அரசு நடத்தி இருக்கவே வேண்டாம்!

நாங்கள் செய்கிறோம்; நீங்களும் செய்கிறீர்களா?

உபயோகிப்பவர்கள் ஒன்று
செயும்போது எத்தனையெத்தனை விஷ-
யங்களைச் சாதிக்க முடிவெது! நிகுச்சி
விஷயம் உபயோகிப்பவார்ப்பாதுகாப்-
புக் குழுவின் சாதனைகளை விளக்கு-
கிறார் அதன் செயலாளர் புஷ்ப-
வணம்....

'மிகவும் ஒரு மாலட்டம்' என்ற தலைப்-
பில் கைவிட்டு வெளிவரும் கட்டுரைகளைத்
தொடர்ந்து படிக்கும்போது, பல இங்-
கனிக். 'இன்ன இங் திட்டம், இன்ன காரியம்
என்க் இன்னும் செய்யப்படாவிட்டால்' என்று
சாபத்தப்பட்டு அதிகாரிகளைக் கேட்கும்
கேள்விகளாம். 'என்ன செய்வது? எங்கள்
புறம் நிதி வசதி இல்லையே' என்றுதான் பதில்

திரை அரங்கத்தில் போட்டம்

செய்வது

வருவெது. இதே பதில்தான் நிகுச்சி நகரின்
மோசமான சாலை வசதிகளைப் பற்றிக்
கேட்டபோதும் வந்தது. ஆனால் நிதி வசதி
இல்லை என்பது ஒரு சரிவான பதிலே அல்ல.
அதற்கு ஓர் உதாரணம் கொடுக்கிறேன்.

வட இந்தியாவிலுள்ள ததலம் தகர சபை
யில் சரிவான சாலை வசதியே இல்லை. கேட்ட
போது, 'நிதி வசதி இல்லை' என்ற பதில்
தான் அங்கும் வந்தது. என்ன செய்வது?
தகர சபையை எதிர்த்து ஒருவர் கம்பீரம்
கொட்டியல் வழக்குத் தொடுத்தார். வழக்கை
விசாரித்த மூன்றாம் பெரிய்கோர்ட் தீர்ப்பி-
யி. ஆர். கிருஷ்ணய்யர் அவர்கள், 'மக்களுக்கு
உதவ அடிப்படையாக வசதிகள், அரசிடமோ
அல்லது தகர சபையிடமோ பணயிருந்தால்
தான் செய்யப்பட வேண்டும்; இல்லாவிடின்
மூலம் செய்யப்பட வேண்டியதில்லை' என்று
இந்திய அரசியல் நிர்ணயச் சட்டத்தின் எந்த
பகுதியும் சொல்லப்படவில்லை. அடிப்-
படை வசதிகள் என்பன அடிப்படையாக உரிமை

கல், எனவே, ரதலம் தகரஸையில் பண மிகவும் என்ற வாதம் ஏற்றுக் கொள்ள முடியாத ஒன்று. ஆகவே, ரதலம் தகர ஸையில் எத்தனை உடனடியாக ரதலம் தகர ஸைலாசிகளுக்குத் தாலை வசதி செய்து தர வேண்டும். இல்லாவினில் அவர் கொடுத்தண்டின் அனுபவத்தை நேரிடும்? என்று நினைப்பீர்கள்.

இந்தத் தீர்மானம் இருபதி தகரஸையில் கட்டிக்கொட்டி ஒரு போராட்டத்தை அறிவித்திருந்தோம். அங்கனங்கூட! உடனடியாக தகரஸை அதிகாரிகளும் உதவிகளெல்லாம் எவ்வளவு அளவுக்குப் பேசிக் கொள்ளும் என்று, எப்படியோ பணம் பிரட்டி, போடு போடிகளை ஆரம்பித்து முடிந்தார்கள்.

இப்போது, கடந்த 7-ம் ஆண்டில் ஒரு சமயம் இருபதிலிருந்து கணவரங்கள் எண்ணம் சிவ்மா நிவேட்டரீய், காட்டி நூற்று கொண்டிருந்தபோது, ஏ.சி. போட்டலில், 'ஏன் போட்டலில்?' என்று எங்கள் தமிழ்நாடு உபயோகிப்பவர்கள் பாதுகாப்புக்கு குழு, குழப்பினார்கள். இ. பாவத்திரை கேட்ட, அவரைத் தனியாக அழைத்துச் சென்று அடித்துவிட்டார்! ஆனால் அதற்காக நாங்கள் பயிற்றுவிடவில்லை. கணவரங்கள் மட்டுமல்லாமல் எல்லா ஏ.சி. நிவேட்டர்களையும் ஏ.சி. போட் வேண்டும்; அங்கு அதற்கான உடனடி நடவடிக்கை வேண்டும் என்று. இப்போது நிவேட்டர்களின் எல்லா கழிவுகள் வசதிகள் மேம்படுத்த வேண்டுமென்று உமர் அறுபதுக்கும் மேற்பட்ட வர்கள் ஒன்று சேர்ந்து நிவேட்டருக்கு ஆர்ப்பாட்டம் செய்தோம். அதன் பலம், மாவட்ட ஆட்சித்தலைவர் தலையிட்டு ஆவன செய்தார். இப்போது இருபதிலிருந்து எந்த ஏ.சி. நிவேட்டராவது, மில்லெட்டு காரணமாக ஏ.சி. இயக்கப்படாவிட்டால், உடனடி நடவடிக்கை எடுத்தல் வாங்குவார்களே அது எங்கள் அளம்பரம் சாதனியே.

இவை மாடுகியே, சமையல் எல்லாம் இரண்டே வாங்கும்போது, குறிப்பிட்ட திட்டங்கள் அடங்கிய வாங்க வேண்டும் என்று தீர்மானத்தையும் போராடி நிறுத்தினோம். இந்த மாதத்திலிருந்து திருச்சி தகர ஆட்சி களத்தில் மீட்டர் பொருத்தப்பட்டிருக்கிறதென்தும், அதுவும் எங்கள் போராட்டத்தின் வெற்றியே! தகரத்தை ஏரி லாரிகளையும் தடை செய்துவிட்டோம்!

இவை மட்டுமல்ல, நிறுவனம் ஒரு குறை, சோழன் எக்சுபிரஸ், பாண்டியன் எக்சுபிரஸ் ஆகியவற்றை அறிவேக ரவீசுக்கு என்று அறிவிப்புச் செய்து உடனடி நடவடிக்கையும் உயர்த்திவிட்டது ரவீசுவே தீர்வாகும். ஆனால், பணம் நேரத்திலோ, வசதிகளிலோ எந்தவிதமான மாற்றமும் இல்லை! இது யானா ஏமாற்றம்? நாங்கள் காமா இருக்கவில்லை. பொதுமக்களின் கருத்தைத் தரட்டி ஒன்று சேர்த்தோம். பட்டியை தொழிற் செய்க்களையும் ரவீசுவே தீர்வாகத்திற்குத்

தத்தி கொடுக்கச் செய்தோம். ஒரு போராட்டத்திற்கான தானையும் அறிவித்தோம். உடனடியாக எங்களை அழைத்துப் பேசிய ரவீசுவே தீர்வாகும். தனது புதிய அறிவிப்பை தந்து செய்தது!

மேலும், இருபதி மாவட்டத்திற்காக உலக வங்கி நூற்றிருபது கோடி ரூபாய் உதவியளிக்க முன்வந்திருப்பதை அறிந்தோம். வழக்கமான வறிதியேவெ செலவு செய்யப்பட்டால், உலக வங்கி வறிதியாகத் தண்ணீரைக் கொண்டு போகது போல், பணம் உடைபடி விரயமாகப்பட்டு விடும் என்பதால், திட்டக் கண்காணிப்புக் குழு, திட்டம் மதிப்பீட்டுக் குழு ஆகியவற்றைப் பொது மக்கள் பிரதிநிதிகளாகக் கொண்டு அமைத்து அவை சரியான முறையில் செயல்படப்படுகிறது என்பதையும் கண்காணிக்க வேண்டுமென்றும் உலக வங்கி அதிகாரிகளிடம் வேண்டுகோள் விடுத்திருக்கிறோம்!

இவை எல்லாவற்றையும் விட அண்மை மிகுந்தவைச் செய்த ஒரு சாதனை. அண்மைக் கும் உடனடியாகப் பணம் கருவதாக அமையுமென்று கருதுகிறோம் என்ன சாதனை? 1944, மேலே போராட்டவற்றிற்கு நாம் அங்குடைய உபயோகப்படுத்துதல் பாட்டரி செல் பற்றிவந்தான் அது!

சாதாரணமாக ஒரு பாட்டரி செல், தயாரிக்கப்பட்டு மூன்று மாதங்களுக்கு மேல் ஆகிவிட்டால், அதன் சக்தியின் பெரும் பகுதி போய்விடுகிறது. நம்மிடம் பலருக்கு இயங்கியவர் தெரியாததால், சக்திமிழந்த, செல்லாத செல்கள் ஏமாந்து கொண்டிருக்கிறோம். அதனால், பாட்டரி செல்கள் வரும் அடவடப் பொட்டிகளில் மட்டும் அதன் சக்தி பற்றி தெரிவை அச்சுத்தால் போராது; ஒவ்வொரு செல்லிலும் அச்சுக்கே வேண்டும் என்று பத்திரிகைகளில் கட்டுரைகள் வர மற் போடு செய்து, பாராளுமன்றத்தில் உண்மையைச் சாத்திரம், அதன் விளைவாக, கடத்த ஏற்பாடு முதல் ஒவ்வொரு செலையும் ஐ. என். ஐ. (இப்போது *Indian Standard*) என்று மாற்றப்பட்டு விட்டது) முதலான பெறுவதோடு, செல் களை உற்பத்திவான தேசியையும் அச்சிட வேண்டுமென்று பத்திர அரக அறிவித்திருக்கிறது.

ஆக, இப்படி ஒவ்வொரு கட்டத்திலும் போராடிப் போராடித்தான் வெற்றி பெற வேண்டியிருக்கிறது. அதற்காக நாம் போராட்டமும் விட்டு விட முடியுமா? முடியாது. போராட்டம் என்ற பெயரையும் மூலக்களிக் கத் தேவைமிகும். தியாகத்திற்காகப் போராடுவது நமது உரிமை. இந்த அண்மைக் கால வேண்டும், நாம் மார்க்கெட்டுக்குப் போதும்போது, 'இப்படித்தான் நான் தருவேன், தேவையானால் வாங்கு, இல்லையென்றால் போனால் போ!' என்று விவாபாசிகள் உதும்போது, நம்மிடம் பெரும் பாவோர், சாமி மாடுகள் மாடுகி அவர்கள்

அமரத் கேதவன்

அழகு சாதனைத் தயாரிப்பில்
அழிக்கப்படும் உயிரினங்கள்
— சிறப்புக் கட்டுரை

முன்னேற்றமே முடியாதா?
விமோசனமே இடைவாதா?

— ராதாபுரம் ரீவிசிட்டுங்
கேட்ட பொருமல்கள்

கொண்டபடியே வாங்கிக் கொண்டு வந்து விடுகிறோம். இது கூடாது. 'என் கைலில் இருக்கும் பணம் உன் கைக்கு வர வேண்டுமானால், என்னைக்குத் தாமதம் பொருள்களைக் கொடுக்க வேண்டும். சரியான எடைவில் - சரியான விலையில் தர வேண்டும்' என்று உபயோகிப்பாணிகளாகிய நாம், குரல் கொடுக்க வேண்டும். இத்தக் குரல் பவமரணமாக ஒலிக்க வேண்டும் என்பதற்காகத்தான். 'உபயோகிப்பாளர் பாதுகாப்புக்குழு' என்பதை அண்மையும் உணர வேண்டும்.

அமெரிக்கா, இங்கிலாந்து போன்ற நாடுகளில்கூட உபயோகிப்பாளர்களின் குரல் மிகவும் சத்தி வாய்ந்ததாக ஒலிக்கிறது. அங்குள்ள பொருள்களில் தரம் கொடாமலிருப்பதற்கு இத்தக் சத்தி வாய்ந்த குரலும் ஒரு காரணம் என்பதையும் நாம் உணர வேண்டும். நமது நாட்டிலேயே கூட, மொத்த வியாபாரிகள், சிறு வியாபாரிகள், நேராட்டல் உரிமை யாளர்கள், மக்கள் உரிமைவாடிகள், கொள்கை துறையினர் என்று பலரும் சங்கரணை வைத்துக் கொண்டு, தங்கள் உரிமைகளை நிலைநாட்டிக் கொள்ளும்போது, எல்லைகளையும், விலை வர்த்து விலக்கும் உபயோகிப்பாணிகளாகிய நாம், நமது உரிமைகளுக்காகத் தரக் கொடுக்காமல் இருப்பது நான் ஆச்சரியம்.

இதில் சில சமயங்களும் இருக்கத்தான் செய்யும். உதாரணமாக, உபயோகிப்பாளர் பாதுகாப்புக் குழுக்களுக்கு ஆண்டு நேரலும் மத்திய அரசு மான்சூன் வாய்ந்த நேரம், 4 சூன்-ல் தி 34-லில், கூட்டிட்டுப் பட்ட உபயோகிப்பாளர் பாதுகாப்புக் குழுவுக்கான மான்வந்துக்காக மத்திய அரசுக்கு விண்ணப்பித்ததில், மத்திய அரசு அவர்களுக்கு சம்பிரதாயத்திற்காக நபர் நிர்ப்புக அளவீடு அனுப்பி வைத்துப் பொருள் செயல்பட வேண்டும் கொண்டிருக்கிறது. நான் தமிழக அரசை அந்த மான்சூன் 31-ல் ஒன்றை அளித்தேன். அதில் கூட ம. பி. சி. சி. யோ போன்றவை தக்கவென்று, ஒருவேளை மதாஸ்து' என்று எதிர்பார்த்துக் காத்திருக்கிறேன். என்னை? மான்சூன் அளவீடு இப்படி மத்திய அரசுக்குத் தக்க ம. பி. சி. சி. யோ போன்றவை தக்கவென்று நான் கூறியது. 'மத்திய' கொடுப்பதற்கெனவா? தயாராய் இல்லையா? அதற்குள் ஒரு மான்சூன் மத்திய அரசு:

ஆக, நமது தமிழக அரசை சரியான ஒத்துழைக்காவிட்டால் நான் நான் தொடர்ந்து போராடிக் கொண்டுதான் இருக்கிறோம். நீங்கள் எங்களைப் போல் ஒர் அமைப்பைத் தொற்றுவித்துக் கொண்டு போராடுங்கள். உதவ வேண்டிய ம. பி. சி. சி. யோவுக்குச் செயலாளர், தமிழ்நாடு உபயோகிப்பாளர் பாதுகாப்புக் குழு, 5, 71 ஸ்ரீலிங்கம், திருச்சி-600 018) எழுதுங்கள். வழிகாட்டி, நங்கள் தயாராய் இருக்கிறோம்.

கேவல் சூறையிடு மீது இரு குற்றஞ்சாட்டு!

“சீவாயத்தம்”

“வாங்க வாங்க... உங்க வெட்டி
கெடச்செய்யோத்து. உங்களுக்காகத்தான்
காத்துக்கிட்டிருக்கேன்...” “செல்வா, தாங்க
எந்தத் தப்புமே பண்ணாப்பே... எங்களை
என் இப்படிச் சொல்கறீங்க...” என்று அடிச்
சடி எயிலி - அதுங்க என் மனைவி - எயிலி
சொல்லு பேரு - பொலம்ப ஆரம்பிச்
செட்டி அந்த அளவுக்கு ஆழமான எங்க குடும்
பமே பாதிச்சப் போக்கங்க...” என்று
சீவானந்தம்.

“நடந்ததைவெல்லாம் ஆரம்பத்திலேந்து
சொல்லுங்க...”

“செல்வோம்... எயிலி... இங்க வாங்க...
இவ்வளவு என் செட்டாவது பொண்ணு.
எயிலி செத்தாங்கு பேரு. திருச்சி தொனி
கிராஸ்வடிகிரி முடிச்சா, காவேசு பீப்ஸ்டா
பாஸ் பண்ணினா... இவ் பிசைக்கு படிச்
சிறப்போதுங்க அந்த முதல் சம்பவம் நடத்
திச்ச...”

“சீவாச் சொல்லுங்க... அது எண்ப
தாம் வ நளம், ஆகஸ்ட் பதினாறாம் தேதிங்க.
எயிலி படிச்ச கங்கல, எல்லா நம் தஞ்சை
பூதத்த எக்கச்சாவுள் போனாங்க. கங்கல்
சேரித்து விடிவாங்க நானு மனிக்கே பன்
பொற்பிடவதா இருந்தது அகநூல், நான்
முன்னா மனிக்கே எயிலியைக் கூட்டிக்
கிட்டு கங்கலுக்குக் கொண்டிட்டுடன்.
அப்போ எயிலி என் மனைவி மட்டுத்தான்
இருந்தா...”

“நான் எயிலியைக் கூட்டிக்கிட்டுக் கொடு
பிளந்த பாசோ சரிமா ‘வாட்ச’ பண்ணி
சிருக்காங்க. நான் பொன் கால் மணி
தேரத்திலேயோ, எங்கலி’ குத்துவந்துகளைவத்
தட்டியிருக்காங்க. உடனே எயிலி, அதுக்
குள்ளொரு நான் திரும்பி வந்துட்டேன்னு சந்
தேசப்பாட்டு ‘வா’துன்னு கேட்டிருக்கா...
அதுக்கு, ‘உங்க வீட்டுக்காராது போறவாடுவ
யவக்கமாச்’ கெடக்கனா... உதவவத்
திறங்க’ என்று சொல்லியே, அவ பதறிப்
பொயிச் சுதவவத் திறத்திருக்கா... அவ
வளவுதான்!

“உ. பொ வந்தவன் கையைப் புடிச்சிருந்
தான். அவளுக்குப் புரிந்தபோக்க, அதனும்,

அவ வளவு கையால் தானிக் கொடியை
இறுக்கமாப் புடிச்சிருத்திருக்கா. கிறொனா?
அந்தக் கையைப் சுத்திபாவ வெட்டிட்டு
எட்டே. கால பவுள் தானிக் கொடியைப்
பறிச்சக்கிட்டு ஓடிட்டான்...”

“எயிலி என்ன கூச்சல் போட்டும்
அவளை பாடாலும் புடிக்க முடியவில்லை.
கூச்சல்க் கேட்டு வந்து பார்த்தவங்க. எங்
கிட... ஓடி வந்து விவரத்தைச் சொன்னார்கள்.
ஓடி வந்து பார்த்தேன். என்ன செய்ய முடி
யும்? அவ வளவு என நரம்பே அதுபட்டுப்
போச்சு. இப்பக் கூட அந்தக் கையால் எந்த
வெளியும் செய்ய முடியாது... இதோ
பாருங்க... தம்மரைக் கூட எயிலிவளவுக்கிடப்
பட்டுப் புடிச்சா’ என்று...”

“அப்பறம் பொல்கை புலாச் கொடுத்
தோம். அவங்கலும் புலாரைப் பதிவு பண்
னிக்கிட்டு (குற்ற எண்: 33/50) விசாரிக்
கிறோம்னு பி.கை. சிவனா எதுவுமே அவங்க
எண்டு பிடிக்கலை. நாங்களும் கேட்டுக்
கேட்டுப் பார்த்து அனுத்துப் போனோம்.
கடைசியே குற்றவாளியைக் கண்டு பிடிக்க
முடியலென்னு எழுதிக் கொண்டு வந்து.
அதுவகையெழுத்துப் போட்டுத்தான் சொன்
னுங்க. தாங்களும் போட்டுக் குடுத்திட்
டோம். இதோட போலிசுத்தாலும் பரவா
எயிலிங்க... மறுபடியும் திருடனுங்க வந்து
இருந்த எல்லா நகைக்களையும் எழுத்துக்
கிட்டுப் போலிட்விவதாங்க நாங்க சொம்ப
வன் கலங்கிப் போலிட்டோம்...”

“செட்டாவது திருட்டு நடந்தது என்
பத்து தாலாம் வருஷம் நவம்பர் மாதத்தி
லீங்க. பத்தொன்பதாம் தேதி சாவங்காலம்.
எயிலி கைப்பைட்டிங் கிளாஸுக்குப்
போயி’ குத்தித் திரும்பி வந்த வழியை, அவளைப்

"ஒரு வயதப் பெண்ணோடு கிளியர் ஆகும் போனதில் தொல்லைவரப் போச்சு."

"ஏன்? என்ன ஆச்சு?"

"ஒரு வயதப் பெண்ணுச்சே. 'எத. எத'ன்னு அழுது நித்தனிட்டது. படம் பார்க்கலே முடியலை, போ!'"

— வனிதா செல்வப்பா

பாம்பு கடிச்சிருக்க. உடனே, துறையூர்ஸ இருக்கிற ஆஸ்பத்திரியில் சேர்த்தோம். ஆனா, முன்னால நான் நினைமை மோசமாகிட்டே தான், திருச்சிக்குக் கொண்டு போக வேண்டியதாய் போச்சு. நான்கு எல்லாகும் கதறிக் கொடுத்திருக்கிறோம் போலிட்டோம்...

அந்தச் சமயம் பார்க்கது, பூட்டியிருந்த எங்க வீட்டுக்குக் கதவை உடைச்சு, பீரோவில் மிச்சமிருந்த பதிலாளுக பவுடர் நடைக்களையும் திருடிச்சிட்டும் போயிட்டோங்க ஸார்...

"அப்போதும் எங்களுக்குத் தகவல் கிடைச்ச உடனே ஓடி வந்து, துறையூர் போலீஸை புகார் கொடுத்தோம். அவசரமும் வழக்கமும் பதிவு (குற்ற எண்: 300/84) செலுத்தாங்க... 'விசாரிக்கிறோம்'னுங்க. ஆனாலும் ஒண்ணும் சிரமோ ஊமைத் தெரிய வில்லை..."

"இரண்டு பொண்ணுகளுக்கும் மூத்த வன் தபவன். அவனும் டிவி முடிச்சட்டு வெளியில்லாம இருக்கான். பொண்ணுகளும் டிவி முடிச்சட்டு வெளியில்லாம இருக்காங்க. கல்யாணத்துக்கும் தயாரா இருக்காங்க. நானும் டெப்டி போலீஸ்மாஸ்டரா இருந்து சிட்யராமிட்டேன். கிடைச்ச பணத்திலே, கொழுந்தைங்க படிப்புச் செலவுக்கான உடனையும், வீடு கட்ட வாங்கின உடனையும் அடைச்சிட்டே வெறுங்கையோட பெண்ணை நம்பி இருக்கேன். அந்த தெலைவ சின்னப் பொண்ணுக்குப் பாம்பு கடிச்சுப் பந்தாரியம் வரை செலவாயிருச்சு. அதே நேரம் வீட்டிலிருந்த தங்கமெல்லாம் திருட்டுப் போயிருச்சுன்னு, மனசு எப்படிங்க இருக்கும்? இதை போலீஸ்காரங்க புரிஞ்சுக்க வேண்டாமா?"

"**பேர**வில்லா **பூடு** நடவடிக்கையும் எடுத்ததாலேயே தெரியவில்லை. அதனால, நான் இ.நி.கிருஷ்ண முதல்வர் வரைக்கும் பெட்டிஷன் எழுதிப் போட்டேன். அப்பவும்

எதுவும் நடக்கலை. மேலே பெட்டிஷன் போட்டதால உண்ணர்ப் போலீஸ்ல, முதலமைச்சருக்கெல்லாம் பெட்டிஷன் போட்டியா? அப்போ முதலமைச்சரே, வந்து திருடனுங்களைக் கண்டு பிடிச்ச நடைக்களைத் திருப்பித் தருவாரு, வாங்கிக்கடன்னு கொப்பப்படும் பேசினாங்க - மரியாதையில்லாம பேசினாங்க... இப்படி பண்பாடு இல்லாமல் நடத்துகிற போலீஸ்காரங்கிட்டே மறுபடியும் போய்க் கேட்க என் செய்கெனறும் இப்போ போய் இருக்கேன்..."

"இப்போ துன்றிமணி அளவுக்குக் கூட எங்க வீட்டுக்குள்ளு எதுவும் இல்லை. அந்த நடைக்கள திருட்டுப் போகாம இருந்திருந்தா, அவ்வது திரும்பக் கேட்கச் சந்தர்ப்பம், எப்படி வரவது கடனை ஒட்டி வாங்கி ரெண்டு பொண்ணுகளுக்கும் கல்யாணத்தை முடிச்சிருப்பேன். இப்போ என்ன செய்வதுன்னே தெரியலை! ஏதே பவுடர் நடைக்களப் போடாமல் தவத்துக்கொண்டிருக்கிறார்களா? இப்போ வேலை குடுத்து வாரங்கற மாநிலியா தங்கம் விக்ரது? என்னோட பெண் கூட பணத்திலேயே என்ன செய்ய முடியும்..."

... ஏதோ கவகிக சொன்னாலாவது, ஏதே நடைக்களப் போடக்கூடாங்கிற அதே கத்தில்தான் இத்தனைவரையும் சொன்னான். இதை நீங்கள் எழுதின பிரபாகு உண்ணர்ப் போலீஸ்க, மறுபடியும் என்னைக் கூப்பிட்டு மிரட்டுகாங்கவோன்னும் பயலா இருக்கு. இருந்தாலும் உங்களை மரியாதை செய்துதான் இதைவெல்லாம் எதிரியமாச் சொல்பதென்ன, ஏதாவது வழி பண்ணுங்க ஸார்..." என்ன கலங்கிடி கண்ணோடு சொல்லி முடித்தார், துறையூரில் தயாராகத்திட்ட நீலாணந்தம்.

பேரவில்லா தாயில் என்ன சொல்கிறார் என்பது துறையூர் போலீஸ் ஸ்டேஷனுக்கு நாய் சென்றபோது, என்பதற்கப்பட்ட குற்றவியல் இன்ஸ்பெக்டர் ராஜசேகரன் மருத்துவ விடுப்பில் இருந்தாகி, மேற்கொண்டு விவரங்களை அறிவ முடியவில்லை.

எனினும், நீலாணந்தம் விசாரித்த இரண்டு சம்பவங்களையும் வைத்துக் கொண்டு பார்க்கும்போது, என்பதற்கப்பட்ட இரண்டு திருட்டுகளிலும் உண்ணர்ப் ரவுட்கள்தான் திட்டமிட்டுச் செயல்பட்டிருக்கிறார்கள் என்பது வெளிப்படையாகத் தெரிகிறது. அப்படி மிகுந்தும் வன் போலீஸாரால் குற்றவாளிகளைக் கண்டு பிடிக்க முடியவில்லை! அதுதான் நமக்குச் சந்தேகத்தைக் கொடுக்கிறது. இப்போது கூட ஒன்றும் கொட்டுப் போய் விட்டதில்லை. உயர் போலீஸ் அதிகாரிகள் நினைத்தால், அந்தக் குற்றவாளிகளையும், அந்தக் குற்றவாளிகளைக் கண்டுபிடித்துத் தண்டனை வழங்கத் தனியாக இருந்த குற்றவாளிகளையும் கண்டு பிடிக்க முடியும்! கண்டு பிடிக்க வேண்டும். இல்லாவினாலும், நாம் நமது போலீஸ்துறையிலும் தம்மிக்கான இழப்பதைத் தவிர வேறு வழியில்லை.

— பிரின்ஸ்

உதயி என்று ஒரு விஷயம் செய்வதற்கு எத்தனை இடைஞ்சல்கள். எவ்வளவு தடங்கல்கள்?

‘எங்கேயோ, எவ்வளவோ கெட்டுக் கடத்தாடிச் காலண்டர் வாங்கி வந்து, வீட்டு வாசலில் பெருக்குகிற பெண் பிள்ளைக்கு, ‘ரொம்ப ஆசைப்படறே... இத்தா’ என்று கம்பிரமாய் வழங்குவது மாநில, இந்தியை முரணீகாணுக்குக் கிடைக்கப் பெரிய ஆட்டம் போட வேண்டியதாயிற்று.

ஜெனரல் மேனேஜர் வருகைக்குக் காத்திருந்து, தானே காரைக் கைது திறந்து, இறங்கியதும் விரைப்பாய் ஸலூட் அடித்து... மேனேஜர் மெல்லியவாய் விவக்கித்திட்டு... நீங்கள் இறங்கும் போது அருகில் இருந்தேன்; கைது திறந்தேன்’ என்று பொய்சொல்லி, பெர்ஸனல் டிரைவர் பெண், ஸ்பைனோடு வலியை கந்தேவிதம் செய்துகொண்டு, எப்போது எழுந்தும் பரீட்சை, யார் கேள்வி தயார் செய்பவர் என்பதை எகவியமாய்க் கேட்டுக் கொண்டு, கேள்வி தயாரிக்கும் சிடுவெல்லி இயல்பினைக் கருதும் போதும் போதும் போதும் முகமேன் கூறி, அவர் தலையாமலாய் இருக்கும் இடத்தைக் கற்றிச் சுற்றி வந்து, அங்கே செக்ஸுரிடி குறைவாக இருக்கும் விதங்களைப் புரிந்து கொண்டு, அனைத்து பெரிதுபடுத்தி, பழமுறுத்தி, ‘நான் இப்போது என்ன செய்வேன்ருமே’ என்று சிடுவெல்லி கிழை இறங்கி வர, அதற்கு உதயி செய்து, அவர் துள்ளிச் சொல்கிற போது, ‘அதெல்லாம் வேண்டாம்; ஒரு சின்ன ரிக்கெஸ்ட்!’ என்று மாநில கேள்வி வரும் எழுத்துப் பரீட்சைக்கு, ‘என் முகமாய் இருந்தேன் எழுந்தருள்...’ என்று மெல்லியப் பேச, மாநிலக் கேள்விகள் தாது கொடுக்கப்பட்டன.

முரணீ பரீட்சை எழுதினும், என்பது பெரிய முதலாவதாகப் பாஸ் செய்தான். பாஸ் செய்த காரணம், அவன் புத்தியை, அவர் உதயிவா என்று எவராலும் கண்டு பிடிக்க முடியாது. இவன திரைப்பட வாய் இருக்கலாம், இவன திரைப்பட வாயும் அநிர்ப்பலமாகவும் இருக்கலாம். எழுத வந்த எழுப்பத்தொன்பதும் ஏதும் தெரியாதவர்களைக் இருத்திருக்கலாம், அது அநிர்ப்பலமாக தானே!

அன்று தேரடித் தேர்வுக்கு முரணியை அழைத்த போது, சுற்றி வந்தது உதயி கேட்க முடியவில்லை. ஒரு ஸ்கைக்குக் கோழியை லிட்டிப்பு பம்பி அழைக்கிற விதத்தை நடக்கும் என்று தேவநல்லிக்கு ஸ்கைவிளையக் கூடியக் கொண்டு ஒருநாள் காலை ஜெனரல் மேனேஜர் வீட்டுக்குப் போனார். வினாப்பாய் கலியூட் அடித்தார். ஜெனரல் மேனேஜர் கலியூட்டைச் சாதாரணத்தை தலைமறைப்பில் வாங்கிக் கொண்டு, உட்கார் விரலாய் உத்தரவிட்டு, போன் பேச ஆரம்பித்த போது, ஏன் இந்த அலங்கார தங்கு

என்று தொன்றத்தால் செய்தது.

எதனால் இவனுக்கு உதயி செய்கிறாய் என்று ஜி. எம். கேட்டால் என்ன சொல்வது? என் மருமான் என்ற பொய்யை மறுபடியும் சொல்வது? கண்டுபிடித்துவிட்டால் தன் வேலையும் அல்லவா ஆட்டம் காணும்? திறமை மிகுந்தோர் உள்ள சபையில் கூடப் பொய்சொல்லி விடலாம். தெளிவான அரசனிடம் பொய் உரைப்பது பிரசு. இந்த ஜி. எம். தெளிவானவர். பொய்யை விட மெய் பேசுவது தவறு. என்ன காரணம் சொல்வது?

மோதித்துக் கொண்டு இருக்கும் போது போன் பேசக் திறந்தப்பட்டது.

“யென்...”

எதெனும் சொல்லியே ஆக வேண்டும். ஜி. எம். பரஸ்பெக்டிவ் அமைத்துச் சங்கரன் முரணியை வெளியே போகச் சொன்னார். தெரிச்சுயிரிலிருந்து மெய் பேசும்போது எவரும் அருகே இல்லாது இருந்தால் நலம்.

“சார்... நான் சங்கரன்... செக்ஸுரிடி கண்டுகூடப் பூனியோம்ல இல்லா அடைவானம் தெரிவாத போலிடலாம்”

“யென்...”

நயித்தம்

பாசுகுமாரன்

“எனக்கு அப்பத்தெட்டு வயசாயிடுஞ்சு. உய்வானத்துக்கு ஒரு பொன் இருக்கா. இந்த ஒரு பொறுப்பு முடிஞ்சா நான் நிம்மதியாக் செத்துப் போலாம்.”

“என்ன சங்கரன், என்ன வேணும்?”

அப்போது மோகிக்க ஆரம்பித்த விஷயம் அப்போதே கைகால் முறித்து உருவமாய் எழுந்தது.

இன்னும் எத்தனை கருணை உயிரோட இருப்பேன்னு தெரியலை சார், உடம்பு திடமா இருக்கு. ஆறு மண்கல ஒரு மரண பயம் வந்துடுத்து. நான் ரொம்பக் கஷ்டப்பட்டவன் சார். தாது கோதரிசுக்குப் பிறகு பிறத்தவன். என் சம்பாத்தியமெல்லாம், அவங்க வாழ்க்கைக்குச் செலவழிச்சேன். செலவழிக்கம் அவங்க சந்தோஷமா இல்லா, எனக்கு ஒரே பெண். அவ சேய்யானம், என் கோதரிசுடைவது மாநில ஆகக் கூடா தென்னு பயம் வர்றது. என் குழந்தை காலா காலத்துக்கும் தன்னுயிருக்கணுமென்னு வெளியே இருக்கு ஒரே பெண். கெட்டாக் கூறி, செல்லமா வளர்த்திருக்கேன். நல்ல மகப்பிள்ளையாகக் கிடைக்கணும்னு

ரொம்பப் பயப்படறேன் சார்."

"எனக்குப் புரிகிறது."

"ஒரு பையன் கிடைச்சிருக்கான் சார். அம்மா மட்டும் இருக்கற பையன். அப்பா சின்ன வயசுலேயே செத்துப் போயிட்டார். ஏழைக்குடும்பம். பையன் நல்லவன். சாது. தல்ல. படிப்பு. மூன்றுக்கு வரச் கூடி வவன்."

"ம்ம்.."

"ஆறு தல்ல வேலை கிடைக்கலை சார். நம்ம கம்பெனில வெளக்கன் அக்கெண்ட் டன்ட் பரீட்சை எழுதிவிருக்கான்."

"போ..?"

"கே. முரளிதரன்."

"கைபல புரட்டிப் பார்த்துப் பட்டது."

"கே. முரளிதரன். முதல் ராங்கல் தேறி விருக்கான். சொல்லுங்கோ."

"அப்படியா... அப்படியா... பாணா... ரிஸல்ட் வந்ததா... முதல் ராங்கல்? பகவானே!" சின்ன நடிப்பு சங்கரனுக்கு இயல்பாய் வந்தது.

"சொல்லுங்கோ."

"அவனுக்கு எப்படியாவது இந்த வேலை கிடைச்சா எனக்கு நல்ல மாய்பென்னை கிடைப் பான் சார்."

"அப்படி ஒரு அக்கிரமெண்ட் உண்டா உங்கன் இருவருக்கும்?"

"ஆமென்று சொல்லி விடலாமா? இங்கு பொப் அவசியமா? வேண்டாம்."

"இல்லை சார். வேலை வாங்கிக் கொடுத்த டுட்டுப் பேசலாம்னு இருக்கேன் சார்."

"மறுத்துவிட்டால்."

"கெடுக்கவேன்."

"அப்படியும் மறுத்து விட்டால்?"

"அவனுக்கு வேலை வாங்கிக் கொடுத்த புண்ணியத்தோட சரி. இந்தப் புண்ணியம் எங்கேயாவது ஒரு நல்ல மாய்பென்னை தரா தான்று உட்கார வேண்டியதுதான்."

"ஜி. எம். யோசித்தார்."

"எப்ப வேளையும் செத்துப் போயிடு வேன்னு ஒரு எண்ணம் அடிக்கடி. இது வயசா இவ்வ மனசான்று புரிலை."

"மறுபடி மரணம் பற்றிப் பேச. ஜி. எம். ஊடுருவிப் பார்த்தார். அவருக்கும் காது நரைத்து இருந்தது. அவருக்கும் குடும்பம் இருந்தது. அவருக்கும் ரத்தக் கொழிப்புச் சர்க்கரை நோயும் இருந்தது. தீ என் சக பவணி என்கிற பாவம் சுண்ணியத்தெரிந்தது. எனக்குப் புரிகிறது."

"ஜி. எம். சுண்ணிய மூடிக் கொண்டார். மிஸ்டர் முரளிதரன் வரட்டும். நான் உங்களை லாபகம் வைத்துக் கொள்கிறேன்."

"சார், இதை அவர்விட்டே பேச வேண்டாம்."

"மாட்டேன்."

"தெல்க் பூ சார்."

"ஜி. எம். தலையணைத்தார். தேரடித்தேர்வின் கேட்ட கேள்விகளுக்கு முரளி மிகச் சரியான பதில்கள் சொன்னான்."

"ஜி. எம். பெர்னான்டோ கேள்விகளாய் இரண்டு மட்டும் கேட்டார்."

"திருமணம் ஆயிற்று?"

"இல்லை தயா."

"எப்போது செய்து கொள்வதாக உத்தேசம்?"

"தல்ல வேலை கிடைத்தவுடனே."

"ஜி. எம். மெல்லச் சிரித்தார்."

"முரளிக்கு அந்த வேலை கிடைத்துவிட்டது."

அந்த ஆர்டர் காப்பி ஒன்று கூட எடுக்கப் பட்டு. திரு. சங்கரன் செக்யூரிட்டி நன்மை டன்ட் என்று தாலியே ஜி. எம். மால் எழுதப் பட்டு. 'வாழ்த்துக்கள்' என்கிற ஒற்றை வரி தாங்கி வந்தது.

பத்தும் மட்டையுமே சரியான இடத்தில், பட்டு. சரியானபடி தாக்கி. மிகச் சரியான பவுண்டரி போனது போல, எல்லாக் காரியங்களும், எதேச்சையாய். இயல்பாய் நடந்து முடிந்துவிட்டன.

இனி அடுத்த பதவியும் சங்கரன் சரியாக ஆட வேண்டும்.

"மூன்று போல் பவுண்டரிமா?"

"ஹிட்ஸ் எவ்வாறு?"

"இல்லை... வேலும் தடுப்பாட்டமாகப் போகுமா? தெரிவிப்பீர்கள்."

கூட வேலை செய்யும் செக்யூரிட்டி கார்டை உடனே ஆட்டோவில் அனுப்பி, முரளியை வீட்டுக்கு வரச் சொன்னார். போஸ்டுல் போவதற்குள் தன் காப்பியைக் காட்டிவிட வேண்டும். வேலை முடிந்ததும் வீட்டுக்குள் திரும்பினார். முரளி எழுத்து வணக்கம் சொன்னான்.

"சித்த இருப்பா..." என்று கணியோடு உடைகளை அணிந்துவிட்டு வெட்டியுயிருண்டு மாக உட்கார்ந்தார். காப்பி கொண்டு வரச் சொன்னார். குடித்தார். பைதியுள்ள கடிதத் தை எடுக்கச் சொல்லி மேஜை மீது போட்டார்.

"எடுத்துப் படி."

"முரளி விரல்கள் தடுக்கப் படித்தான். சாஷ்டாங்கமாய் தமஸ்காரம் செய்தான். சங்கரன் பேசாதிருந்தார்."

இது காலண்டர் கதைதான். எங்கேயோ கெஞ்சிக் கூத்தாடி வாங்கி வந்த காலண்டரை வீட்டு வாசல் பெருக்குகிறவளுக்கு "இந்தா, ஆசைப்படறே... எடுத்துக்கோ..." என்று போடுகிற கதைதான்.

"எனக்கு எப்படி தந்தி சொல்றதுன்னே தெரியலை சார்."

"எனக்குப் புரிகிறது."

"இந்த விஷயம் எங்கையாக்குத் தெரிஞ்சா மனமன்னு கண்வ துவம் விட்டு அழுது குலா!"

"எனக்குப் புரிகிறது."

சற்று தேரம் ஜி. எம். வேளும் போடப் பட்டது. அதே தொனியில் அதே வார்த்தைகள் சொல்லப்பட்டன.

"ஆடிச உன்ன வரைக்கும் உங்களை மறக்க மாட்டேன்."

"உலுமம்.."

"தங்க செத்திருக்கிற இந்த கதலிக்குத் தொலைக் ரெய்ப்பாத் ஸ்தக்கப் போட ணும்."

சரிவா விலை:

எஸ். ராதாவிருஷன்: ஐயப் பொருள் களின் உள்பே இருக்கிற உயிரையும் உயி ருள்ள பொருள்களின் உள்பே இருக்கிற ஆன்மாவையும் புலப்படுத்துவதே சரிவு களின் வட்டிவம்.

அவ்வை நெருண்: மக்களை எடை போட ஆரம்பித்தால் அவர்களிடம் அன்பு செலுத்த தமக்கு நெருமியவாறு போகும்.

பெர்னார்ட்ஸ்: உலகு முகத்துநிலாக் கட்டும் ஒருவன் மகிழ்வதில்லை. முகத்துவி செய்முறையுக்குத் தகுதி உள்ளவன் என்று அவர்நீதினைப்பதுதான் அபாயத்துக்கெண்ணம் வான் மகிழ்ச்சி தருகிறது.

"எதுக்கு... எங்க ஹீட்ல நல்ல செருப்பு இருக்கு.

"நான் வேறாள்ள செவ்வழுடிக்கும் சொல் லுங்கோ?"

"செவ்வீவா?"

"சொல்லுங்கோ."

"அப்பறம் சொல்றேன். அம்மாவிட்ட போய், இதைக் காட்டிட்டுப் பத்திரமாகக் கொண்டா."

"அம்மாவிட்ட எப்பவேணும் சொல்லிக் கலாம். நான் என்ன செய்வனும் சொல் லுங்கோ."

யேனை சற்று இடம் பெயர்த்தான். தாண்ட விட நீங்கள் முக்கியம் என்று உணர்ச்சியில் பிதற்றினான். இந்த இடைவெளி சங்கர னுக்குப் போதுமானதாக இருந்தது.

"உலகத்துவ எதையும் எதிர்பார்த்து எந்த மறுபுறமாவது ஏதாவது செய்குமா? அப்படி உனக்குத் தோன்றதா?"

"சார்..."

"பத்து பைசா பிச்சைக்காரனுக்குப் போட்டுறும். ஒண்ணும் அவன்விட்ட எதிர்பார்த்தவையென்று நெருக்க தொட்டுச் சொல்ல முடியுமா? குறைந்தபட்சம் பிச்சை போட ரேய்ங்கத கவமாவது இருக்கும். இல்லை... இந்தப் பிச்சை புண்ணியம் தரும் எங்கிற எண்ணமாவது இருக்கும். இல்லையா?"

"ஆமாம் சார்."

"சரி, ஒரு அம்மா பிண்ணிக்குப் பாக் தாரா. படிக்க வைக்கா; அது எதிர்பார்த்தல் இல்லாத அன்பா?"

"சார்..."

"இல்லைன்னு எனக்குப் படறது. உன் தாயார் உங்கிட்ட எதையோ எதிர்பார்த்து. இந்தப் புண்ணி நான்கு தமக்கு வலகை காவத்துவ சொறு போடும்னு நினைக்க, இத்தையையும் செய்கிறுக்கா. நான் சொல்றது சரிதானா?"

"சரி சார்."

"அது மாநிதி."

"சார்..."

"நானும் உங்கிட்ட ஒண்ணு எதிர்பார்த்த கறேன்."

ருட்பாதிப் கிப்பிஸ்: உலகிலுள்ள பொய் யர்களையெல்லாம் மிகவும் மோசமான பொய்யர் கள் உலகத்துடைய பங்குகளே!

சத்யகாவிப்பாபா: பிறகுக்கு நீ செய்வும் சேவைபெய்லாம் இதைவனுக்குச் செய்வும் சேவைபெய்!

கீத்கண்ட எட்டு வரலாற்றும் சரியான விடைகள் எழுதி, பரிசுத் தொகையான இரு லாது ரூபாயையும் சம்பளம் பரிசித்து கொள் கிறார்கள்.

ஆ. சாமத்திரா முனி, செந்திராபாத்-300201; கெளண்டர், பெருமா-42; சி.எம். பிரபாகர், நெருக்கித் தொகை கலாட்டம்; ஏ. சப்பிரமணியம், கோகுத்து-32, ஏ. டெவிட் தான் பிச்சுட்டே, நெருக்கித்தொகை. வி. பாக்விவகத்தி, மதுரை-3; ஸ்ரீதர கைத்தொகை, சென்னை-4; எம். கோவை கத்தர், கச்சிபுரம்-1

"சொல்லுங்கோ சார்."

"போய் அம்மாவிட்ட. இந்த ஆர்டரைக் கையிக்குட்டு. சங்கரன் வேலை பண்ணி வச் சார் என்று சொல்லு. என்ன சொல்லுன்னு கேட்டுண்டு வந்து எங்கிட்ட போக!"

"அம்மா தேரே ஒடி வந்துடுவா சார்."

"வரட்டும். வாசலுக்கு வந்து. 'வாங் கோ' என்று வரவேற்பேன்."

"எதுக்கு சார்."

"உங்க புண்ணியம் என் பொண்ணுக்குப் பண்ணிக்கிறேனா? என்று கேட்பேன்."

"சார்... வாரு...?"

"என் பொண்ணு. பேர் வனிதா. மாயும் இருக்கா. கூப்பிட்டிருமா? அம்மா வனிதா..."

"வேண்டாம் சார்..."

"ஏம்பா..."

"சார், நான் வந்து வேலை... ஜாபின் பண்ணி..."

"நான்க்கா கவ்வாணம்! வேலை ஜாபின் பண்ணு. கச்சிபர்ம் ஆகட்டும். அப்பறம் பார்த்துக்கலாம். கூறு அதுக்கு முன்னு என் ஆசையைச் சொல்றேன். இதுவ தப்பில் கையே."

"சார்..."

"இதுவ தப்பிக்கியே..."

"வேலை சார்... ஆறு..."

"உங்க..."

"நீங்க சொல்பப் பெரிய இடம். நான் ஒழு. எப்பாட்டுக்கே கஷ்டம்."

"அது தெத்திக்கு வகாக்கும். இப்ப நீ லொர்க்கல் அக்கெண்டெண்ட. இரண்டா லிசத்து துத்தி தப்புவது ரூபாய் ஆரம்பச் சம்பளம்."

காற்றில் காட்டு மரங்கள் உரசி உரசித் துடாருமாம். வெயில் வேளையில் பொறி பறக்க தானே தீப்பற்றுமாம். பிறகு நீ பரவி, மெல்ல மெல்லக் காடு எரியுமாம். மூங்கில் உரசியா இத்தனை பெரிய காடு அழித்தது என்று ஆச்சரியமாய்ப் போகாமாம்.

காடு சரித்தது. பாய்மாவிற்து!

(தொடரும்)

விஸ்ப்ரம்

ஒரு டயபடிக் உணவு

நீரிழிவுக்காரர்களுக்கென்றே பிரத்யேகமாக
வடிவமைக்கப்பட்டது.

சோர்வை நீக்கி, சக்தியை கொடுத்து
தேம்பை ஊட்டுகின்றது

கொழுப்புச் சத்து சிறிதும் இல்லாதது

முழுவதும் தானிய, பருப்பு வகைகளால் ஆனது

செயற்கை வண்ணமோ, மணமோ, ருசியோ
சேர்க்கப்படாதது இயற்கை தந்த பாதுகாப்புடன்
அளிக்கப்படுகிறது

ஸ்பெயின் ஸர்ஸ், சித்தாமணி, தீவிரிஸ் மற்றும் எல்லா மருத்துக் கடைகளிலும், டிபார்ட்மெண்டல் கடைகளிலும் கிடைக்கும்.

கென்ற ஜி/க்குள் ஒரு தீப்பழம்பு

இருப்புக் கொள்ளாமல் தவித்தால்
கொள்ளம், கால்களோடு மனமும் நிலை
கொள்ளாமல் பரப்பர்த்தது. எத்தனை முறை
கிரட்டினாலும் திரும்பத் திரும்ப அதே இடத்
துக்கு வருகின்ற எறும்பு மாதிர், மனத்துக்
குள் அந்த நிலையே வந்து வந்து அடைக்கழித்

தது.

இவ்வளவு பெரிய வீட்டில் தனியாய்
இருக்கிறேமே என்ற பய உணர்வும் எட்டிப்
பார்த்தது. ஊரில் இங்குமங்குமாக நடை
போட்டு விவர்த்தான்.

இந்தேரம் ராதாவின் கற்பை அந்த இளை

ஒரேன் குறையாது இருப்பார்களோ! தலை மட்டும் மறித்துக் கொண்டு ஆகி விட்டிருப்பார்களோ?

இரண்டாவது விதமாக நடத்திடுந்தால் தேவனாமென்று மனம் நினைத்தது. அப்படி யெழுந்திருக்கவேண்டுமென்று அண்டவர்க ளெருகைப் மனத்துக்குள் பிரார்த்தனை செய் தான். "ஒருவேளை கொடுவ செய்கிருந் தால்!

நிரும்பவும் இருள் மண்டிக் கிடத்த அந்த இடத்துக்கு க்குட்டரிச் சென்று பார்த்தவன் இவ்வாறு சொல்ல மனம் அலுப்பது.

போலிகளுக்குத் தகவல் தெரிவிக்கலா மென்றால் தன் மனைவியின் கற்ப பறி போன விஷயத்தை மறுதான் செப்தித் தான்கள் தாறுபாடுமே என்று பயந்தான்.

"அதிருக்கட்டும். போலிசை விட்டு. உறையப் பறி கொடுத்த திணையில் ராதா மீண்டும் விட்டுக் கு வந்தால் மனதார அவனை உள் மனைவியாக ஏற்றுக் கொண்டாயா? தடத்த அசம்பாவிதம் அந்தநிலைமையும் மறந்து. முன் போலியே எந்தவித விசைப்பமான எண்ணமு மின்றி அவனோடு தாம்பத்யம் நடத்த உள் ளுமூடியுமா?" என்று கேட்டது மனசாட்சி...

கண்ணன் - ராதாவை மனைவியாக ஏற்று இவ்வேரு மூன்று ஆண்டுகள் திறை விற்றான்.

இருகருமே வெய்யவேறு வங்கிவளிக் உத்தி போகும் பார்ப்பவர்கள் தேவைக்கு மிஞ்சிய வருமானம் கிடைத்ததால் கண்ணன் படா டோப வாழ்க்கை நடத்தினான். வாகிப்பத்தில் தான் கண்ட கணபுரனை தனவாதித்துக் குழந்தைப் பேற்றதைத் தன்மீப் போட்டலா மென்று யோசனைக்கு ராதாவும் சம்மதித் தான்.

ஒவ்வொரு நிரூண ஞானிலும் அவர்கள் சொர்க்கத்தை விட்டிருக்க இறக்குமதி செய் வார்கள்.

இன்னும் அப்படித்தான்! வங்கிக்கு இருவருமே விஷ போட்டலர் கள். வேலைக்காரிக்கு விஷ கொடுத்து அனுப்பி னார்கள்.

காலையில் குனிந்து முடித்து இருவரும் புத் தாடை உடுத்தி க்குட்டரிசேயை இடை தெய் வங்கள் அடைந்ததையும் கும்பிட்டு வந்தார் கள். வரும் வழியிலேயே மூன்று வேலைக்கும் தேவைபடாத உணவு வகைகளைக் கண்ணன் மறவாமல் காக்கிக் கொண்டான். மாலைப் பொழுதானதும் மீண்டும் ஒருமுறை குனிந்து விட்டு, கண்ணன் ஏற்கெனவே "சைவ" பண்ணி வைத்திருந்த ஒரு மனைவியைப் படத் துக்குக் கிளம்பினார்கள்.

நிவேட்டரிச் படம் ஒடிக்கொண்டிருக்கையில் ராதா விட்டிய் தெளித்தான்.

"என்ன ராதா. மனைவியைப் படம்என்குல் அப்படித்தான் இருக்கும்..." என்று கண்ணன் கிவகித்தான்.

"அதில்லைங்க. பின்னாலு உட்கார்த்திருக் தேவன் காவாய் நிமிண்டுருக!"

"அப்படியா?" என்ற கண்ணன் கட்ட

டெனத் திரும்பிப் பார்த்தான். அவன் படத்தை ஆழ்ந்து பார்ப்பதைப் போல் முகத்தை வைத்துக் கொண்டிருந்தான்.

"இனிமே ஒன்றும் பண்ணமாட்டான்... நீயொன்றைப்பதையுமே" என்று கண்ணன் ராதாவிடம் சொன்னபோது, பின்னாலு உட்கார்த்திருந்த தாக்கு மேலும் தமக்குள் என்னவோ பேசிக் கிரித்தார்கள்.

'ஓ! தாக்கு பேராய் வந்திருக்கிறார் களோ!' என்று கண்ணனின் மனம் சந்தே அலுப்பது.

மீண்டும் தெளித்த ராதா. "என்னங்க... நிரும்பவும் அந்தக் கந்தாட்டி சிவபிஷும் பண்ணுது... இப்ப தீங்க எழுந்திருக்கக் கண்டிக்குங்களை... இப்போ, தான் கண்டிக் கட்டுமா?" என்று கண்ணனிடம் கத்தினான்.

"கந்தாதே ராதா... பப்ளிக் ப்ளேசிலே அசிங்கமாய் போகிறது... நீ வேறு இந்த விட்டுக்கு வந்திடே..." என்று கண்ணன் யெறு வாரோ ஓர் ஆடவனுக்குப் பக்கத்தில் தன் மனைவியை அமர்த்துவதா என்று பிறகு அசைவ மறித்தான்.

ராதா பற்களைக் கடித்தான்.

இடைவேளை விட்டு அரங்கத்தின் விளக்குகள் ஒளிர்த்ததும் ராதா கட்டென எழுந்து நின்று நிரும்பினான். "என்டா தான்கய்ய. நீங்கள்லாம் அக்கா தங்கச்சி உட்ப் பிரிக்கவே..." என்று கத்தியவன் எச்சினைக் கட்டி அவர்களின் முகத்தில் உமிழ்த்தான்.

அதிர்ச்சியில் மிரண்டு விழித்த தாக்கு இன்னுள்களும் எழவும் பேசாமல் உடனே அங்கிருந்து வெளியேறினார்கள்.

சுற்றி உட்கார்த்திருந்த எல்லாருமே அமைதி காக்க, ஒரு பெரியவர்க் கட்டும். "தங்கைக்கு கொடுத்தேன்மா!" என்று ராதாவைப் பாராட்டினார்.

"என்ன இருந்தாலும் நீ இப்படிப் பண்ணி விடுக்கக் கூடாது ராதா!" என்ற கண்ணன் ராதா எரிப்பது போலப் பார்த்தான்.

இடைவேளைக்குப் பிறகு அந்த தாங்கையும் படம் பாரிக்க வரவே இல்லை. கண்ணன் ராதாவுக்கிடையே எந்தப் பேச்சுமில்லை!

படம் விட்டு இருவரும் க்குட்டரிச் ஒற்றி நிரும்பிக் கொண்டிருந்தபோது, இருள் மண்டிக்கிடத்த, தூள் தடமாட்டியிலாத ஒரு சத்தின் முனையில் கிடைசென்று தீமமான சவுக் குக் கம்பு ஒன்று குறுக்கிடவும் கண்ணன் ஏகமாய்ப் பவந்து க்குட்டென திவ்ந்தாங்குக் கொண்டிருந்தான்.

நிவேட்டரிச் பின்னாலு உட்கார்த்திருந்த அந்த தாக்கு இன்னுள்களும் தெருங்கி வத் தார்கள். அவர்களின் கைகில் கத்தி பன பனத்தது.

"நிவேட்டரிவே என்னம்மா கண்ணு கேட்டே... எனக்கு அக்கா தங்கச்சிவே

பட்டுக்கோடகை ராஜா

கிடைப்பது... கொஞ்ச நேரம் தீ எனக்குத் தங்கச்சியாறிரு, இயன் உனக்கு மச்சானு கிருப்பான்... அப்பறம் அவனுக்குத் தங் கச்சியாறிரு, நான் உனக்கு மச்சானு கிருப் பேன்!" என்றபடியே ராதாவின் கையை ஒருவர் பிடித்திருக்க, அவனது கையைப் பட்டென்று உதறிய ராதா இருள் மண்டிய எங்குள் தவிதெறிக்க ஓடினாள். நாய்களும் அவனைத் துரத்திக் கொண்டே ஓடினார்கள். தப்பித்தோம், பிழைத்தோமென்று கொழைக் கண்ணன், மனைவியை அத்தக் கொடியவர்களிடமிருந்து காப்பாற்றமுயற்சி செய்யாமல், கூட்டட்டரைக் கிளப்பிக் கொண்டு விடு வந்தடைந்தான்.

ஒன்று நேரத்திற்கெல்லாம் போயின் னீப் வந்து வாசலில் நிதையும் கண்ணன் வாசலுக்கு ஓடினான்.

நீப்பிலிருந்து ராதா எத்தச் சேதமு மின்றி இறங்கினாள். ஆளுல் விவரத்திருத் தான்.

ஓடி வந்த கண்ணன், "ராதா... என் னாக?" என்றான்.

"தீங்கதான் ராதாவோட கணவரர... அவர்களுக்கு எதுவும் ஆகலை... கம்மா நானு ரவுடிகள் இவங்ககிட்டே உலாட்டாய் பண்ணியிருக்காங்க. யதேசனைவா ஒரு கன் எச் சாராவக் கொஷ்டமையப்பிடிக்கிறதெங்காக அங்கே போனான். எந்த அசம்பாவிதமும் நடக்காம காப்பாத்திட்டேன்... அந்த நானு ரவுடிகளையும் கூட்டி வளிய ஒப்படைச்சுட்டு இவங்களை விட்டுட்டுப் போகலாமனு வத் தென்!" என்றார் நீப்பை ஓட்டி வந்த இன்ஸ் பெக்டர்.

"தெங்கிய வெரிமச் இன்ஸ்பெக்டர்!" என்று கண்ணன் அவர் கைகளைப் பற்றிக் கொண்டான்.

"பரவாயில்லை மிஸ்டர்... இனிமே உங்க

மனைவியைத் தனியா வெளியாவுக்கு அனுப் பாதிக்க... நான் வரேன்!"

இன்ஸ்பெக்டரிடம் தன்னைக் கைவா ளாகாதவன் என்பதை ராதா காட்டிக் கொடுக்கவில்லைவென்று நினைத்துக், கண் ணன் பெருமதம் கொண்டான்.

விட்டுக்குள் சென்று கதவைத் தாழிட்டு விட்டு, "ராதா, நாம கும்பிட்ட தெங்கும் தம்மைக் கைவிடீன்!" என்று தெருங்கிய கண்ணனை நெட்டத்தன்னியராதா, "தொடா நீங்க... இனிமே என்னைத் தொடர அரு மை உங்களுக்கில்லை!" என்று வெறி பிடித்த வன் போலக் கத்தினான்.

"ராதா! தீ என்ன சொல்பே... உனக்கு என்னுக்க? ஏன் அப்பதெய்ம் பிடிச்ச மாநிரி உளர்பே?"

"இல்லை, தங்க திணைத்தொடதான் சொல்பேன்... ஒரு பெண் ஒரு ஆணுக்குக் கருத்தை தீட்டித் தாவி வாங்குகுன்னா, அவ ரோட இத்திரிய கடிவனைத் தீர்க்கிறதெங்காக மட்டுமல்ல... இத்தத் துய்மைவாண உடம் போட உன்னத்துக்கும் எத்தப் பங்கமும் வராம தீதான் என்னை ஆயுள் முழுக்கப் பாதுகாக்கணும்னு அவங்கிட்ட மாண்சுமோ வேண்டுகிற... நீங்க மூணு முடிக்கப் போடறப்போ அவர் கொன்றமத்திரத்துக்கு அத்தமே அவதான... ஆறு நீங்க அதுப் படி நடத்துக்கலை இன்பம் தீர இயத்திரமா மட்டும்தான் என்னை தெனக்கறங்க... துன்பம் வரறப்போ கங்களை மட்டுமே காப் பாத்திக்க தெனக்கிற கொழை நீங்க... உங் கனோடு வாழ இனிமே ஒருக்காலும் நான் எம்மதிக் மாட்டேன்... நானிக்கே நான் எங்க அப்பா விட்டுக்குப் போறேன். குட் கைட் அண்ட் குட் னைப்!" என்றவன் அறைக் குள் நுழைந்து கதவை அடைத்துக் கொண்டான்.

எம்.பி.க்களாவெ நமக்குப் பத்து வருஷமா என்ன கிடைச்சிருக்கு? விடுவ வாங்கிக்கு ஏற்ப வளிய உயர்வு, அய்வனவுதானே?

அய்வனவேதான்! நிறைவ அயுப் பட்டய்யெ வளிய உயர்வு கொடக் குண்டு திக்கவா தீக்க எதிர்பார்க்க முடியாது!

(இக் அமெரிக்கக் கார்ட்டூன்) (தமிழ்: கப்பாள்)

பொன்னியின் செல்வன்

அத்தியாயம் 44
"எல்லாம் அவன் வேலை!"

மா

மல்லபுரத்து மகா சிற்பிகளின் பரம்பரையில் தோன்றிய சிற்பக் கலைஞர் ஒருவர் இப்போது முன்வந்தார். புதிய முறையில் கருங்கற்றளி அமைப்பதற்கு அவருடைய மனோதர்ம கற்பனைப்படி சிறிய பொம்மைக் கோயில் ஒன்று அவர் செய்து கொண்டுவந்திருந்தார். அதை இப்போது மகாராணியிடம் காட்டினார்.

அந்தப் பார்த்து மகாராணி மிகவும் வியந்தார். ஆழ்வார்க்கடியாளுக்கு அருகில் நின்றவரைப் பார்த்து. பட்டரே! இந்த ஆலய அமைப்பு எவ்வளவு சிறப்பாயிருக்கிறது, பார்த்தீர்களா? தமிழகத்திலுள்ள முக்கியமான சிவஸ்தலங்களிலெல்லாம் இம்மாதிரி புதுமுறையில் ஆலயம் எடுப்பிக்க வேண்டும் என்று என்னுடைய உள்ளத்தில் ஆவல் பொங்குகிறது!" என்று சொன்னார்.

"தாயே! தங்கள் விருப்பம் நிறைவேறுவதில் தடை என்ன இருக்கிறது? தேவாரப் பதிகப் பாடல் பெற்ற சிவஸ்தலங்களில் இம்மாதிரி கற்றளிகள் எடுப்பிக்கலாம். இந்த ஆலய அமைப்

பைப் பார்த்தவுடனே இது 'பாடல் பெற்ற ஸ்தலம்', என்பதை ஜனங்கள் உணர்ந்து கொள்வார்கள்!" என்று சொன்னார் மகான சிவ பட்டர்.

"ஆம், ஆம்! அப்பர் பெருமானும் ஞான சம்பந்தரும் கத்தரழாந்தியும் பாடிய பதிகங்களை எல்லாம் சேகரிக்க வேண்டும். அவர்களுடைய பாடல்கள் பட்டுப் புனிதமாகி, அவர்களுடைய பாடல்களினால் தெய்வீக மடைந்த ஸ்தலங்களில் எல்லாம் இம்மாதிரி வாணனாவியவிமானகொபுரங்களுடன் கற்றளிகளை எடுக்க வேண்டும். இந்த இரண்டுந்தான் என் மனோரதங்கள். இவை நிறைவேறுமா என்று அடிக்கடி ஐயம் உண்டாகிறது. என்னுடைய நாயகர் மட்டும் மேற்குத்திசை சென்று அகாலத்தில் இறைவன் இருவடிகளைச் சேராதிருந்தால், - இன்னும் சில காலம் ஜீவித்திருந்தால், - என் மனோரதங்கள் எல்லாம் நிறைவேறியிருக்கும்..."

"இப்போது மட்டும் என்ன குறைவு, தாயே! தங்கள் நினைத்ததை நினைத்தபடி நிறைவேற்றித் தர வேண்டும் என்று சக்கரவர்த்தி கட்டளை பிறப்பித்திருக்கிறார் அல்லவா? அவருடைய புதல்வர்கள் இருவரும் தங்கள் மனத்தில் நினைப்பதற்கு முன்னாலேயே

வான் ஓர் அடி முன்னால்
வந்து நின்று. "தாயே!
அந்த மாதிரி கேட்பவர்
கனில் அடிவேலும் ஒரு
வன்!" என்றான்.

மகாராணி அவனைச்
சற்றுவிடப்படன் பார்த்த
தார். மற்றவர்கள், "இது
என்னவிபீதம்?" என்ற
முகபாவத்துடன் ஆழ்
வார்க்கடிபாலை உற்று
தோக்கினார்கள்.

ஆழ்வார்க்கடியான்
மெலும்பெட்டித்து-ஆத்
திரம் ததும்பிய குர
லில், "அண்ணையே! என்
வலிது கொதிக்கிறதே!
இந்த மாதிரி அநியாயம்
உண்டா? தர்மதேவதை
யின் அவதாரமாக
விளங்கும் தாய்கள்
இந்த அநீதிக்கு இடம்
கொடுக்கலாமா?"
என்று அவறினான்.

திருமலைபாளையத்துப்
பக்கத்திலுள்ள நரசாண
லிவ பட்டர், "மகா
ராணி! என் சகோதரன்
இப்படித்தான் ஏதா
வது உளறுவான். நிம
ரென்று அவனுக்கு
வெறி வந்துவிடும்.
தவறு செய்யு

அருள வேண்டும்!"

தங்களுக்கு இது விருப்பமாயிருக்கும்
என்று ஊகித்தறிந்து, அதை நிறை
வேற்றச் சித்தமாயிருக்கிறார்கள். அப்
படியிருக்கும்போது.....

"இருந்தாலும் என் மனத்தில் இப்
போது அவ்வளவு உற்சாகம் இல்லை.
ஏதேதோ கேள்விப்படுகிறேன். நான்
செய்யும் கோவிலு் திருப்பணிவினாக்
அரசாங்கப் பொக்கிஷம் காலியாதி
விடுகிறதென்று சிலர் குறைபடுகிறார்
களாம். 'விஷ்ணுக்கு இவ்வளவு ஆவ
யங்கள் என்னத்திற்கு?' என்று கேட்
கிறார்களாம். மற்றவர்கள் கேட்பதைப்
பற்றி எனக்குக் கவலையில்லை. காஞ்சி
யில் உள்ள இளவரசர்கூட...."

இவ்விதம் பேசிய பிராட்டியார்
சொல்லியபோது, ஆழ்வார்க்கடி

யன்னித்து
என்றார்.

க்காலத்
தி ல்
சைவர்த
க ளு ம்
வைஷ்ண
வ ர்

களும் தனித் தனி சாதி
யாகப் பிரிந்திருக்க
வில்லை. ஒரே குடும்பத்
தில் சைவப் பற்றுள்ள
வர்களும் வீர வைஷ்ண
வர்களும் இருப்பார்
கள். ஒரே பட்டர்
சிவன் கோவிலிலும்
திருமால் கோவிலிலும்
பூஜா சைவர்களையும் சைவ
வரர். சகான சிவ பட்
டர் அத்தகைய பரந்த
தோக்கம் கொண்டவர்.
திருமலையப்பன் அவரு
டைய ஒன்றுவிட்ட
சகோதரன். இருவரும்
பரஸ்பரம் மிக்க அன்பு
கொண்டவர்கள். ஆக
வே தமிழின் பதற்ற
மான பேச்சுக்காக
சகான சிவபட்டர் மகா
ராணியிடம் மன்னிப்
புக் கோரினார்.

தேவி புன்னடை புரிந்து, "திருமலை
சற்று அளமதியாகப் பேசு! இப்போது
என்ன அறியாயம் நடந்துவிட்டது!"
என்று கேட்டார்.

"அம்மா! பேயாண்டியும் எகையில்
கபாலம் ஏந்திப் பிளக்க எடுத்துப்
பிணைப்பவனுமாயிவ சிவனுக்கு எத்
தனை ஆலயங்கள்? எத்தனை மாடக்
கோயில்கள்? எத்தனை சுற்றளிகள்?
உலகத்தை யெல்லாம் காத்து ரகசிக்
கும் விண்ணு மூர்த்திக்கு ஒரு திருக்
கோயில் கூடக் கிடையா
தா? ஒரு பழைய
கோயிலைத் திருப்பணி
யாவது செய்யக் கூடா
தா?" என்று திருமலை
யப்பன் ஓலமிட்டான்.

"அம்மா! அகில
புலனாலும் உய்ய
ஆனந்த நடனமாடும்
பெருமானுக்கு அரங்க

மும் அம்பலமும் சிற்சனையும் பொற்
சனையும் மாடக் கோவிலும் மதில்
குற்றந்த மாளிகையும் வேண்டும். ஓயா
மல் துங்குகிற திருமாவக்கு ஒரு
சிறிய இடம் போதாதா? தீபம் இல்
லாத திருட்டளறையே அவருக்கு
வேண்டும்? மாடக் கோயில்களும் சுற்
றளிகளும் என்னத்திற்கு?" என்றார்
சகான சிவ பட்டர்.

"அண்ணா! ஓயாமல் துங்கும் பெரு
மான் தான் உலகனந்த பெருமான்!
மகாபலியைப் பாதாளத்தில் அழுத்
திய பெருமான்!" என்றான் ஆத்
வார்க்கடியான்.

"அப்படிப்பட்ட உலகனந்த பெரு
மான் எங்கள் சிவபெருமானுடைய
பாதாள விந்தங்களைத் தரிசிப்பதற்குத்
தோண்டித் தோண்டிப் பாதாளம்
லரையில் சென்றும் எப்பெருமான்
பாதங்களைக் கண்டு பிடிக்க முடிய
வில்லை!" என்றார் சகான சிவ பட்டர்.

மன்னிய.

“உங்கள் சிவன் அவ்வளவு பெரிய வரையிருந்தால், அவருக்குக் கோயில் எதற்கு என்றுதான் கேட்கிறேன். கோயிலுக்குள் வரும்போது அவர் தலை இடித்துக் கோயில் இடிந்து விழுந்து விடுமோ!” என்று சொன்னான் ஆழ்வார்க்கடியான்.

முவரைவர் திருமகள் இதைக் கேட்டுச் சிரித்துக் கொண்டே, “உங்கள் சண்டையைக் கொஞ்சம் நிறுத்துங்கள். திருமலை! நீ சொல்லுவது என்ன? பெருமானுக்குக் கோயில் கட்டக் கூடாது என்று யார் சொன்னது? எந்த ஊர் விண்ணகரத்தைப் புதுப்பிக்க வேண்டும் என்கிறாய்? அதை நல்ல முறையில் சொல்லுவதுதானே?” என்றார்.

“அம்மணி! தங்களுடையமாமனார், மூன்று உலகும் கீர்த்தி பெற்ற பராதச சக்கரவர்த்தி, அவருடைய பட்டப் பெயரால் விளங்கும் வீரநாராயண புரத்துக்குப் போயிருந்தேன். அங்கே வீரநாராயணப் பெருமான் அல்லும் பகலும் தூங்காமல், கண் மூடாமல், மாகடல் போன்ற வீரநாராயண ஏரியைக் காத்து அருள் புரிந்து வருகிறார். அத்தனைய பெருமானுடைய கோயிலில் செங்கல் கவர்கள் இடிந்து விழுந்து வருகின்றன. கோயில் இடிந்தால் ஏரிக் களையும் இடிந்து நூறு நூறு ஊர்கள் பாழாகிவிடும். வீரநாராயணப் பெருமானின் கோயிலைக் கற்றளியாக்கித் திருப்பணி செய்ய வேண்டும்!” என்றான்.

“ஆகட்டும், செய்வோம்! அதைப் பற்றி விவரமாக என்னிடம் சொல்! இவர்கள் எல்லாரும் இப்போது போகட்டும்!” என்று சோழருல் மூதாட்டி கூறினார்.

அந்தக் குறிப்பை உணர்ந்து சகான சிவ பட்டர் உன்பட அணையும் வெளியேறிச் சென்றார்கள்.

டனே, ‘செம்பியன் மா தேவி குரலைத் தாழ்த்திக் கொண்டு, ‘திருமலை! யாத்திரையில் எங்கெங்கேபோயிருந்தாய்? என்னென்ன

பார்த்தாய்? என்னென்ன கேள்விப்பட்டாய்? விவரமாய்ச் சொல்லு! ஏதோ முக்கியமான விஷயம் கொண்டு வந்திருக்கிறாய். அதனால் தான் அப்படிச் குறுக்கிட்டுப் பேசினாய். இல்லையா?’ என்று சொன்னார்.

“ஆம், தாயே! முக்கியமான விஷயம் பல கொண்டு வந்திருக்கிறேன். ஆயினும் தங்கள் திருவுள்ளத்தை நோக்கிக் காத்திருப்பேன். ஆனால் காஞ்சியில் உள்ள இளவரசனைப் பற்றி ஏதோ சொல்லத் தொடங்கினீர்கள். அதற்காகவே தடை செய்தேன். சற்று முன் இங்கே இருந்தவர்களில் உண்மையானவர் யார், ஒற்றர் யார் என்று யாருக்குத் தெரியும்? நாட்டில் எத்தனையோ விபரீதங்கள் நிகழ்ந்து வருகின்றன. எப்போதுயாரால் என்ன துரோகம் நடக்கும் என்று சொல்வதற்கில்லை!” என்றான் திருமலையப்பன்.

பெரிய பிராட்டி பெருமூக்க எறித்தார். “ஒரு குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவர்கள், இந்த பாசம் உள்ளவர்கள், — ஒருவரையொருவர் சந்தேகிக்கும் படி ஆகிவிட்டது. ஆதித்த கரிகாலன் ஒருகாலத்தில் என்னிடம் எவ்வளவு வீகலாசம் வைத்திருந்தான்? சொந்தத் தாயைக் காட்டிலும் நூறு மடங்கு அன்பும் மரியாதையும் கொண்டிருந்தானே? அவன் கூடவல்லவா என் பேரில் துயறும்படி ஆகிவிட்டது! திருமலை! என் நாயகருடன் நானும் இந்த மண்ணுலகை விட்டுப்போயிருந்தால் எவ்வளவு நன்மையிக்கும்! என்னை வரக் கூடாதென்று தடுத்து விட்டாரே? இங்கே செய்ய வேண்டிய பணிகளையும் கொடுத்துவிட்டல்லவா போய்விட்டார்? என்ன துர்ப்பாக்கிய சானி நான்?” என்றார்.

“அம்மா! தங்கள் பதி முக்காலமும் உணர்ந்த மகான், கலியுகத்தில் நான்கு மகாராஜாஸைப் போல் இந்தச் சோழ சிம்மாசனத்தில் வீற்றிருந்தார். தங்களை இருக்கும்படி அவர் சொல்லிப் போனது இந்த நாடு செய்த பாக்கியம். நூறு ஆண்டாகப் பல்கிப்பெருகியும் இந்தச் சோழப் பேரரசு சகோதரச் சண்டையினால் நசித்து நாசமாகாமல் காப்பாற்றும் பொறுப்பு தங்களைச் சார்ந்தது. தங்களாலே தான் அது முடியக் கூடியது!”

“எனக்குத் தோன்றவில்லை. என் சொந்த மகன் நான் சொல்வதைக் கேட்கவில்லை என்று ஏற்பட்ட பிறகு மற்றவர்களை நான் எப்படிக்கட்டுப் படுத்த முடியும்? இருக்கட்டும், ஒற்றர்களைப் பற்றிச் சொன்னாயே? இங்கே யார் ஒற்றர்களை அனுப்பியிருக்க முடியும்? இளவரசன் ஆதித்த கரிகாலன் அனுப்பியிருப்பான் என்று நினைக்கிறாயா? என் பேரில் அவனுக்கு அவ்வளவு அவதூறுக்கை வந்து விட்டதா?” என்று சில பக்த சிரோமணியான மாதரசி.

“என்னுடைய இரு காதிலுள்ள கேட்டேன், தாயே! இல்லாவிட்டால் இளவரசர் கரிகாலர் தங்கள் பேரில் ஐயப்படுவார் என்பதை நான் ஒரு நாளும் நம்பியிருக்க மாட்டேன்...”

“என்ன கேட்டாய், திருமலை! உன் காதிலுள் என்ன கேட்டாய்?”

“மாமல்லபுரத்துக் கற்கோயில் ஒன்றின் அருகில் உட்கார்த்து அவர்கள் பேசிக் கொண்டிருந்ததைக் கேட்டேன்.....”

“அவர்கள் என்னுள் யார்?”

“இளவரசர் ஆதித்த கரிகாலர் ஒன்று, திருக்கோவிலுள் மலையமான் இரண்டு, பல்லவப் பார்த்திபேந்திரன் மூன்று. - இவர்கள் மூவரும் பேசிக் கொண்டிருந்தார்கள். இரு னைடத்த கற்கோயிலுக்குள் நான் மறைந்திருந்து கேட்டேன். மலையமான் பார்த்திபேந்திரனும் வெகு ஆத்திரமடைபு பேசினார்கள். இரண்டு பழுவேட்டையர்களும் தங்கள் குமாரர் மதுராந்தகத்தேவரும்சேர்த்து சதி செய்து சக்கரவர்த்தியைச் சிறைப் படுத்திவைத்திருக்கிறார்களாம். அதில் தங்களுக்கும் சம்பந்தம் இருக்கத்தான் வேண்டும் என்று மலையமான் கூறினான். அதை மற்றவர்கள் ஆமோதித்தார்கள். தஞ்சாவூர் மீது படையெடுத்துச் சென்று சக்கரவர்த்தியை விடுவித்துக் கொண்டு வர வேண்டும் என்று பார்த்திபேந்திரன் சொன்னான். அதையும் மற்ற இருவரும் ஆமோதித்தார்கள். ஆனால் சக்கரவர்த்தியைச் சண்டையின்றிக் காஞ்சிபுரத்துக்குக் கொண்டு வர இன்னும் ஒரு முயற்சி செய்து பார்க்க வேண்டும் என்று இளவரசர் கூறினார். அதன் பேரில்

சக்கரவர்த்திக்கு ஒலை எழுதி ஒரு தாத விடம் கொடுத்து அனுப்பத்தீர்மானித்தார்கள். அந்தத் தாதன் யார் என்பதையும் நான் கண்டு கொண்டேன். அவன் சாதாரணத் தாதன் அல்ல. மகா சாமர்த்தியசாலி; வீர பராக்கிரம சாலி. தாதன் வேலையோடு ஒற்றன் வேலையையும் செய்க்கடியவன். அவனுடன் நான் பேச்சுக் கொடுத்துப் பார்த்தேன். நான் தமிழில் நுழைந்தால் அவன் கொலத்துக்குள் நுழையப் பார்த்தான். அவன் ஒன்றுமே தெரியப்படுத்தாமல் என்னிடமிருந்து பல விஷயங்களைக் கிரஹிக்கப் பார்த்தான். குடந்தை ஜோதிடர் அவனிடம் தம்முடைய கவரிசையைக் காட்டினார். அதுவும் பலிக்கவில்லை. பிறகு அவன் தஞ்சாவூருக்குச் சென்று சக்கரவர்த்தி விடம் ஒலையைக் கொடுத்துவிட்டான் என்று கேள்விப்படுகிறேன்....”

“அப்பறம் என்ன நடந்தது? அதற்குச் சக்கரவர்த்தி என்ன மறுமொழி சொன்னாராம்?”

“மறு நாளைக்கு விடை எழுதித் தருவதாகச் சொன்னாராம். அதற்குள் அவன் பேரில் பழுவேட்டையர்கள் கஞ்சு ஏதோ சந்தேகம் வந்துவிட்டது. அவர்களுடைய கட்டுக் காவல் கையெல்லாம் மீறிக்கொண்டு அவன் எப்படியோ தப்பித்துச் சென்று விட்டாலும்!”

“அப்படியானால் அவன் மிகச் சாமர்த்தியசாலிதான்; சந்தேக மில்லை. அப்பறம் நீ என்ன செய்தாய்? காஞ்சிபுரத்திலிருந்து கிளம்பிய பின்?”

“தேரே இங்கு வருவதற்காகவே புறப்பட்டேன். வழியில் வீரநாராயண புரத்தின்பெருமானைத் தரிசிக்கத் தங்கினேன். தங்கிய இடத்தில் பெருமானின் அருளினால் ஒரு பெரிய இரகசியத்தை அறியும்படி தேர்ந்தது....”

“அது என்ன? இன்னும் ஒரு இரகசியமா?”

“ஆம், தாயே! கடம்பூர் சம்புவலையர் மாளிகையில் அன்று இரவு ஒரு

பெரிய விருந்து என்று தெரிந்தது. அந்த விருந்துக்குப் பெரிய பழுவேட்டையார் வந்தார். அவரும் இளைப்பாணிவின் பல்லக் கும் வந்தது!"

"இருமலை! எல்லாம் அவருடைய செயல் தான்! இந்தச் சோழநாட்டுக்கு இப்போது தோத்திருக்கும் அப்பது அந்தப் பெண்ணை ஏற்பட்டதுதான்! அவளை நீ சந்தித்துப் பேச முடிந்ததா?"

"முடியவில்லை, அம்மா! முடியவில்லை! தங்கள் கட்டளைவின் பேரில், அந்தப் பெண் பாம்பை என் சகோதரியாகப் பாவித்து எத்தனை வருஷம் வளர்த்தேன்! எங்கெல்லாம் கேடி அடித்து பிரபந்த பாகரங்களைக் கற்றுக் கொண்டு வந்து அவளுக்குக் கற்பித்தேன்! அதைப் பெயர்வதில் துன்பப்பார்த்தால் என் தெற்கே கொடுக்கிறது! பெரிய பழுவேட்டையாரின் ராணியான பிறகு அவள் என்னைப் பார்க்கக் கூட முடிக் கிறாள்....!"

"அதற்காக வருத்தப்பட்டு என்ன பயன்? இந்த உலகத்து மனிதர்களின் காரியங்கள் இப்படித்தான். நினைப்பது ஒன்றும், நடப்பது ஒன்றுமாக முடிகிறது.... அப்படியே கடம்பூரில் நடந்தது என்ன?"

"பல்லக்கிலே வந்தவன் தந்தினிதான் என்று என்னிடம் கொண்டு எப்படியாவது அவனைச் சந்திப்பது அல்லது ஒலை எழுதி அனுப்பியாவது எச்சரிக்கை செய்வது என்ற உத்தேசத்துடன் கடம்பூருக்குச் சென்றேன். பெரும் அபாயத் துக்குத் துணிந்து கடம்பூர் மாணிகையின் வெளிச் சுவர் ஏதிக் குதித்தேன். அப்போது தான் அந்த அதிசயமான மர்ம இரக்கியம் தெரிய வந்தது...."

"இருமலை! உன் வழக்கமே இப்படித்தான். மேலும் மேலும் அவனைக் கிண்ப்புலாவை தவிர, செய்தியைச் சொல்ல மாட்டாய். அது என்ன அப்படிப்பட்ட அதிசயமான மர்ம இரக்கியம்...?"

"மன்னிக்க வேண்டும், தாயே! அதைச் சொல்லுவதற்கே நயக்கமாயிருக்கிறது மூடு பல்லக்கில் இருந்தது பழுவூர் இளைப்பாணி அல்ல. பழுவேட்டையார் தான் போகுமிடமெல்லாம் இளைப்பாணியை அழைத்துக் கொண்டு போகிறார் என்று

தாம் எல்லாரும் எண்ணிக் கொண்
டிருத்தோமே, அது பெரிய தவறு..."
பழுவேட்டையார் பின் னாளை
மூடு பல்லக்கில் வைத்து அழைத்துப்
போகிறார்? அத்தக் கிழவரின் பெண்
சபலத்துக்கு அளவேயில்லையா?"
"மூடு பல்லக்கில் இருத்தது ஸ்திரீ
அல்ல, தாயே!"

"ஸ்திரீ இல்லை என்றால்?
எத்த ஆண் மகன் அப்படி
மூடு பல்லக்கில் மறைத்து
கொண்டு வருவான்?"

"மண்ணிக்க வேண்டும்,
அம்மா! மூடு பல்லக்கில்
மறைத்து வந்தது 'தங்களு
டைய திருக்குமாரர்' மது
ராத்தகத் தேவர்தான்!"

செம்பியன் மாதேவி
சிறிது நேரம் திசைத்து
தின்றுவிட்டார்.

"கடவுளே! நான் செய்த
தறித்துக் து இவ்வளவு
பெரிய தண்டனையா?"
என்று தயது வாய்க்குள்ளே
சொல்லிக் கொண்டார்.

பிறகு. ஆம்
வார்க்கடி
யான் சம்பு
வரை யர்
மா னி கை
யில் அர்த்த
ராத்திரியில் நடத்த சதிக்
கூட்டத்தைப்பற்றிச் சொண்
னான்.

அதைக் கேட்டு அம்மா
தரவி அடைந்த மனத்
துயரைச் சொல்லி முடி
பாது. "ஐயோ! என்மகனே!
உன்னைத் திவனான செல்
வனாக வளர்க்க முயன்
றேனே? அதன் பயனா இது?
சோழர் பெருங்குலத்துக்கு
உன்னால் இத்தகைய அப
கிர்த்தியா நேர வேண்டும்?
சோழப் பேரரசுக்கு இத்
தகைய பெருந் தீங்கு உன்
னவேயா ஏற்பட வேண்
டும்?" என்று புலம்பி
னார்.

பின்னர், "திருமலை! மறுபடியும் என்னைப் பார்த்துவிட்டுப் போ! அதற்குள் குந்தவையிடம் பேசி இந்தப் பெரும் விபத்தை எப்படித் தடுக்கலாம் என்று யோசித்துச் சொல்லுகிறேன்!" என்றார்.

"நாயே! இளவரசியிடம் கூடத் தாங்கள் இதைப் பற்றிப் பேசாமல் இருப்பது நல்லது."

"ஏன்? அவனைப் பற்றிக் கூட ஐயப் படுகிறாயா என்ன?"

"அது இயற்கைதானே, அம்மா? ஆதித்த கரிகாலரின் அருமைச் சகோதரிதானே அவர்?"

"அதனால் என்ன....? திருமலை! சூரியன் மேற்கில் உதயமாகிக் கிழக்கே அஸ்தமித்தது என்று நீ சொன்னாலும் நம்புவேன். சிவபெருமானைக் காட்டிலும் திருமால் பெரிய தெய்வம் என்று நீ சாதிப்பதை நம்பினாலும் நம்புவேன். ஆனால் குந்தவையின் பேரில் குற்றம் சொன்னால் நம்ப மாட்டேன். அவள் பிறந்த அன்றைக்கு அரண்மனை மருத்துவச்சி எடுத்து வந்து குழந்தையை என் இரு கரங்களிலும் கொடுத்தாள். அன்று முதல் நாளே அவளை வளர்த்து வந்தேன். என் வயிற்றில் பிறந்த பக்களைக் காட்டிலும் அருமையாக வளர்த்து வந்தேன். அவளும் என்னையே பெற்ற தாயாகவும், தகப்பனாகவும் என்னை இன்று வரை அன்பும் மரியாதையும் செலுத்தி வருகிறாள்...."

அம்மா! ஒன்று கேட்டுறேன். குந்த

வைத் தேவி குடந்தை சோதிடரிடம் சென்று வந்ததைப் பற்றித் தங்களிடம் சொன்னாரா?"

"இல்லை; அதனால் என்ன?"

"ஜோசியர் வீட்டில் வாணர் குலத்து வாலிபன் ஒருவனைப் பார்த்து பற்றியும் மறுபடி அவனை அரிசி வாற்றங்களாயில் சந்தித்தது பற்றியும் சொன்னாரா?"

"இல்லை; இதெல்லாம் என்ன கேள்வி? இப்படிக்கே கேட்பதில் உனக்குத்து என்ன?"

"தங்களிடம் சொல்லக் கூடாத இரகசியம் ஒன்று இளவரசி வைத்திருக்கிறார் என்பதுதான். நான் குறிப்பிட்ட அந்த வாலிபன்தான் ஆதித்த கரிகாலரின் துறன்; ஒற்றன் என்று சொன்னாலும் தவறாகாது."

"திருமலை! அதெல்லாம் எப்படியாவது இருக்கட்டும். என்னிடம் குந்தவை ஏதேனும் ஒன்றைச் சொல்லவில்லை யென்றால், அதற்குத் தக்க காரணம் இருக்கும். அவனிடம் சந்தேகப்படுவதைக் காட்டிலும் என் பிராணனையே விட்டுவிடுவேன்!" என்றார் சிவன். நான் கண்டதாதித்தரின் பட்டமகிஷி.

"உண்மையே! அப்படி ஒன்றும் நிரூபணமாகட்டும். தங்களுடைய தம்பிக்கையே மெய்யாகட்டும். இளவரசி என் வீட்டில் உள்ள கேட்பதற்காக வரச் சொல்லியிருக்கிறார். தாங்கள் பார்க்க விரும்புவதாக நானே தெரிவித்து விடுகிறேன்" என்றான் ஆழ்வார்க்கடியான்.

அத்தியாயம் 48 குற்றம் செய்த ஒற்றன்

ரண்டாயிரம் ஆண்டு களுக்கு முன்பு கரிகால் பெருவணத்தான் என்றும் சோழ மன்னன் காவேரி நதிக்கு இடது புறமும் கரை எடுத்து

தான். வெகுதூரம் அந்தக் கரைகள் நல்ல நிலைமையில் இருந்து காவேரி ஆற்றைக் கட்டுக்குள் வைத்திருந்தன. பின்னர், சோழ குலத்தின் வலி குறைந்தது

மீது மான்டியாரசனும் பல்லவர்களும் களப்பாளரும் வரணரும் தலையெடுத்தார்கள். இந்தக் காலத்தில் காவலன் இல்லாத காவேரி நதி அடிக்கடி கட்டு மீறிக்களையடைத்துக்கொண்டது. இவ்விதம் பெரிய அளவில் கரை மடைந்த சில சந்தர்ப்பங்களில் நதியின் போக்கே மேலும் கீழமாக மாறுவதுண்டு. பழங்காவேரி புதுக் காவேரியாகும்; அடியோடு நதியின்

கதி மாறிப் போய்விட்டால், பழைய நதிப் படுகை சில சமயம் தன்செய் நிலமாக மாறும்; வேறு சில சமயம் கனல் தண்ணீர் தேங்கி நிற்கும் ஓடைகளாகக் கடல் போல் அலை மோதிக் கொண்டிருக்கும்.

பழையாறு நகரின் சோழ மானிகை களையொட்டித் தென்புறத்தில் அந்தணைகளை ஒடை ஒன்று இருந்தது.

காயேரியின் கதி மாறியதால் ஏற்பட்ட இந்த ஓடைமையச் சோழ மன்னர்கள் வேண்டுமென்றே ஆழமாகி, விசாலப்படுத்தி, எப்போதும் தண்ணீர் தலம்பி நிற்கும்படி செய்திருந்தார்கள். அரண்மனைகளுக்கும், முக்கியமாக அந்தப்புரங்களுக்கும் இந்த விசாலமான நீர் ஓடை ஒது நல்ல பாதுகாப்பாக இருந்தது. அந்த வழியில் யாரும் எளிதில் வந்துவிட முடியாது. அரண்மனையோடு நெருங்கிய தொடர்புள்ளவர்கள் தான் படகில் ஏறி வரலாம்.

அரண்மனை அந்தப்புரங்களில் அழகிய உத்தியான வனங்கள் இந்த தீரோடையை ஒட்டி அமைந்திருந்தன. அரண்மனை மாதர்கள் நிர்ப்பயமாக அந்த உத்தியான வனங்களில் எந்த நேரமும் உலாவுவார்கள். கூடிக் குலாவுவார்கள். மயில்களாகி ஆடுவார்கள்; குயில்களாகிப் பாடுவார்கள். சில சமயம் ஓடையில் இறங்கி நீராடுவார்கள். ஓடையில் ஓடும் ஓட்டியும் விளையாடுவார்கள்.

சோழர் குலத்தில் ஓர் அரசர் காலமாகி இன்னொருவர் பட்டத்துக்கு வரும்போது புதிய அரண்மனை கட்டிக் கொள்வதுண்டு. பழைய அரண்மனையில் காலமான மன்னரின் ராணிகளும் மற்றப் பிள்ளைகளும் வசிப்பார்கள்.

பழையாறு அரண்மனைகளில் செம்பியன் மாதேவியின் அரண்மனைக்கு அடுத்தபடியாகக் குந்தவைப் பிராட்டியின் மானிகை அழகிலும் கம்பீரத்திலும் சிறந்து விளங்கியது. அது சுந்தர சோழர் வசித்த அரண்மனையின் எஜமானியாக விளங்கினாள்.

அம்மானிகையின் பின்புறத்து உத்தியானவனம் மிகச் சோபிதமாக விளங்கியது. அதில் வானளாவிய ஆல

மரங்களும் இருந்தன; சின்னஞ்சிறு பூஞ்செடிகளும் இருந்தன. வளைந்து நெளிந்து மரங்களைத் தழுவித் கொண்டிருந்த பூங்கொடிகளும், பூங்கொடிகளாலான கொடி வீடுகளும் இருந்தன.

குந்தவையும் அவனுடைய தோழி மார்களும் மாலை நேரங்களைப் பெரும் பாலும் அந்த உத்தியானவனத்திலேயே கழிப்பது வழக்கம்.

சில சமயம் எல்லாகும் சேர்த்து ஓரிடத்தில் உட்கார்ந்துகொண்டிருக்கைகள் பேசிக் கொண்டமடிப்பார்கள்.

இன்னும் சில சமயம் இரண்டு பேராகவும், மூன்று பேராகவும் பிரிந்து சென்று அந்தரங்கப் பேசுவார்கள்.

சிலதானாகக் குந்தவையும் வானதியும் தனியே பிரிந்து சென்று பேசுவது வழக்கமாய்ப் போயிருந்தது.

அன்றைக்கு ஒரு பெரிய ஆலமரக் கிளையில் கட்டிக் தொங்கவிட்டிருந்த கொடி ஊஞ்சலில் குந்தவையும் வானதியும் அமர்ந்து ஆடிக் கொண்டும் பேசிக் கொண்டிருந்தார்கள்.

பறவைகளின் கலகலத் தொனியுடன் போட்டியிட்டுக் கொண்டு பெண்மணிகளின் குதூகலச் சிரிப்பொலியும் அவ்வப்போது அந்த உத்தியான வனத்தில் கேட்டுக் கொண்டிருந்தது.

ஆனால் குந்தவையும் வானதியும் மட்டும் சிரிக்கவில்லை. மற்றவர்களின் சிரிப்பு அவர்களுக்கு அவ்வளவாய்ப் பிடிக்கவும் இல்லை. பேச்சுத்தான் அவர்கள் அதிகமாகப் பேசினால்களோ என்றால் அதுவும் அவ்வளவாக இல்லை.

கொடி வீடு ஒன்றிலிருந்து ஒரு பெண் தீதம் ஒன்று பாடினாள். அது கண்ணன் பிறந்த நாள் அல்லவா? அவள் பாடியதும் கண்ணனைப் பற்றிய பாடல்தான்.

வெண்ணிலாவில் வேணுகாணம் கேட்கிறது. அது கண்ணனிடம் காதல் கொண்ட ஒரு பெண்ணை வேதனை செய்கிறது. அண்ணன் தன் வேதனையை வாய் திறந்து வெளியிடுகிறான். மரக் கிளையிலிருந்து ஒரு கிளி அவனுக்கு ஆவதல் சொல்லுகிறது.

பெண் : —

வேதனை சொந்திரும் வெண்ணிலவில்—

இங்கு
வினை எவன் குழல் ஊதுவென்றான்?
நாதன் இளை இந்தப் பேதை நன்னை
நலிந்திருநல் என்ன புண்ணியமோ?

பெண் : —

வானமும் கவனமும் இன்புறவே —

இவன்
வாய்மடுந்துறும் குற விசைதான்
மானே உத்தனை வருத்திடுமோ —

இந்த
மானியம் காணுப் புதுமை அம்மர்!

பெண் : —

பூவையே! உத்தனைப் போற்றிடு

வேன் — நல்ல
புண்ணைமலர் கொய்து சூட்டிடுவேன் —

எத்தன்
ஆவி குலைந்திடும் வேளைவிலே—ஒரு
ஆறுநல் கூற நீ வத்தனைவோ?

பெண் : —

கட்டழலி! உத்தன் காதலிசூல் —

எக்கல்
கண்ணன் பருத்துயர் சொல்ல வத்

தேன் — உன்னை
விட்டுப் பிரித்த நான் முதலாய் —

நல்ல
வெண்ணெயும் வேம்பாய்க் கசத்த
தென்பான்!

பாடலின் பின் பகுதியைக் கவன
மாகக் கேட்டு வந்த குந்தமை. பாடல்
முடிந்ததும், “நல்ல கண்ணன் இந்தச்
செந்தமிழ் நாட்டுக்குத் தெய்வமாக
வந்து வாய்த்தான்! வெண்ணெய்
உண்டு வேய்க்குழல் ஊதிப் பெண்
களுடன் காலங் கழித்துக் கொண்
டிருந்தால் மற்ற காரியங்களெல்லாம்
என்ன ஆவது?” என்றான்.

மறுமொழி சொல்லாமலிருந்த
வானதியைப் பார்த்து, “என்னடி
மெளனம் சாதிக்கிறாய்? நீயும் கண்
னை குழலில் மயங்கிவிட்டாயா,
என்ன?” என்று கேட்டான்.

“அக்கா! என்ன கேட்குர்கள்?”
என்றான் வானதி.

“என்ன கேட்டேனா? உன் கவனம்

எங்கே சென்றிருந்தது?”

“எங்கும் போகவில்லையே? உங்க
விட்டதான் இருந்தது.”

“அடி கள்ளி! ஏனடி பொய்
சொல்லுகிறாய்? உன்மையில் உன்
மனம் இவ்விடத்தில் இல்லவே இல்லை!
எங்கே இருக்கிறது என்று நான்
சொல்லட்டுமா?”

“தெரிந்தால் சொல்லுங்களேன்!”

“நன்றாகத் தெரியும். சுழநாட்டுப்
போர்க்களத்துக்குப் போயிருக்கிறது.
அங்கே என் தம்பி, ஒரு கபடற்ற
பிள்ளை இருக்கிறானே, அவனை இன்
னும் என்ன பொடி போட்டு மயக்க
லாம் என்று உன் மனம் யோசித்துக்
கொண்டிருக்கிறது!”

“தீயகன் கூறியதில் ஒரு பாதி
உண்மைதான், அக்கா! என் மனம்
சுழநாட்டுக்குத்தான் அடிக்கடி போய்
விடுகிறது. ஆனால் அவரைப் பொடி
போட்டு மயக்குவதைப் பற்றி
யோசிக்கவில்லை. அவர் போர்க்களத்
தில் எப்படி யெல்லாம் கஷ்டப்படு
கிறாரோ, அவருடைய திருமேனியில்
எத்தனை காயம் பட்டிருக்கிறதோ,
அவர் எங்கேபடுத்துக்கொள்கிறாரோ,
என்ன உணவு சாப்பிடுகிறாரோ —
என்றெல்லாம் எண்ணமிடுகிறது,
அவர் அப்படியெல்லாம் அங்கே கஷ்
டப்பட்டுக் கொண்டிருக்க, இங்கே
நான் கடியாக உண்டு உடுத்துப் பஞ்
சனை மெத்தையில் படுத்துத் தூங்கு
வதை நினைக்கும்போது வேதனையா
லிருக்கிறது, எனக்கு மட்டும் இறகு
கள் இருந்தால், இந்த நிமிஷமே இலங்
கைக்குப் பறந்து போய் விடுவேன்...”

“பறந்து போய் என்ன செய்வாய்?
அவனுக்கு மேலும் உபத்திரவத்தானே
செய்வாய்?”

“ஒரு நாளுமே இல்லை. அரிச்சன
னுக்குக் கபத்திரையும் கிருஷ்ணனுக்
குச் சத்திய பாமாயும் ரதம் ஒட்டியது
போல் நாணும் ஒட்டுவேன். அவர்
பேரில் எவ்வும் அம்புகளை என்
மார்பில் நான் தாங்கிக் கொள்
வேன்....”

“நீ தாங்கிக் கொண்டால் அதை
அவன் பார்த்துக் கொண்டிருப்
பானா?”

“அது அவருக்கு இஷ்டமில்லா

விட்டால் பாசறையில் காத்திருப்பேன். போர்க்களத்திலிருந்து அவர்திரும்பி வந்ததும் காயங்களுக்கு மருந்து போட்டுக் கட்டுவேன். மலர்ப்படுக்கை விரித்து வைத்திருப்பேன். அறுகவை உண்டி, சமைத்து வைத்திருந்து அளிப்பேன். உடல் வலிவை மறப்பதற்கு வீணை மீட்டிப் பாட்டுப் பாடித் தூங்கப் பண்ணுவேன்...”

“இதெல்லாம் நடவாத காரியங்கள், வானதி! சோழ குலத்து வீரர்கள் போர்க்களங்களுக்குப் பெண்களை அழைத்துப் போவதில்லை...”

“ஏன் அக்கா, அப்படி?”

“அவர்களுக்குப் புண்களைப் பற்றிப் பயமில்லை. அதைக் காட்டிலும் பெண்களைப் பற்றித்தான் அதிக பயம்!”

“அது ஏன்? பெண்கள் அவர்களை என்ன செய்து விடுவார்கள்?”

“அவர்களை ஒன்றும் செய்ய மாட்டார்கள். ஆனால் உன்னைப் போன்ற பெண்கள் போர்க்களத்துக்குப் போனால் எதிரிப் படை வீரர்கள் உங்களுடைய அழகைக் கண்டு மயங்கி வந்து சரணாகதி அடைந்துவிட்டால் என்ன செய்கிறது? அப்போது நம் சோழ நாட்டு வீரர்கள் தங்களுடைய வீரத்தைக் காட்ட முடியாதல்லவா? பெண்களைக் கொண்டு வெற்றியடைந்தார்கள் என்ற புகழைச் சோழ குலத்தார் விரும்புவதில்லை.”

“அப்படிச் கூட உண்டா? எதிரி வீரர்கள் அவ்வளவு மூடர்களா இருந்து விடுவார்களா? பெண்களின் அழகைக் கண்டு மயங்கி விடுவதற்கு?”

“ஏன் மாட்டார்கள்? அடியே. வானதி! குடந்தை ஜோதிடர் வீட்டிலும் அரிசிவாற்றங்கரையிலும் நாம் ஒரு வானிப் வீரனைப் பார்த்தோமே. ஞாபகம் இருக்கிறதா?”

“இருக்கிறது. அதற்கு என்ன?”

“நம்மைப் பெல்லாம் கண்டதும் அவன் எப்படிப் போதை கொண்டவன் போல் மயங்கி நின்றான் என்பது ஞாபகம் இருக்கிறதா?”

“அதுவும் ஞாபகம் இருக்கிறது. ஆனால் நம்மைப் பெல்லாம் பார்த்து விட்டு என்று தாங்கள் சொல்லுவது தான் தவறு. அவன் தங்களைப் பார்த்து விட்டுத்தான் அப்படி மயங்கி நின்

னான். பக்கத்தில் தின்றவர்களை அவன் கண்ணெடுத்தும் பார்க்கவில்லை, அக்கா!”

“வானதி! தல்ல பொய் சொல்வதும்! பரிசாசம் செப்பிருமா என்று?”

“இல்லவே இல்லை! நான் ஒன்று கேட்கிறேன்: அதற்கு உண்மையாக விடை சொல்கிறீர்களா?”

“கேட்டுப் பாரேன்!”

“அந்தவானிப் வீரனுடைய ஞாபகம் உங்களுக்கு இப்போது ஏன் வந்தது?”

“தல்ல வாயாடியாகப் போய்விட்டாய் நீ! அவனுடைய ஞாபகம் வந்ததில் என்ன தவறு?”

“தவறு என்று யார் சொன்னது? தான் சொல்லவில்லையே? அது மிகவும் இயற்கைதான்! எனக்குக் கூட, அந்த வானிப் வீரனுடைய சதி அப்புறம் என்ன வாகிற் றோ என்று கவலைதான்.”

“உனக்கு ஏன் அதைப் பற்றிக்கவலை உண்டாக வேண்டும்?”

“ஏன் கவலைப்படக் கூடாது? ஒரு வரை நாம் பார்த்திருந்தால், அவரைப் பற்றிய ஞாபகம் நமக்கு அடிக்கடி வந்தால், அவர் என்ன ஆனார் என்று தெரிந்து கொள்ள விரும்புவது இயற்கை அல்லவா!”

“நல்ல இயற்கை! அப்படியெல்லாம் மனம் சிதறுவதற்கு நாம் இடம் கொடுத்துவிடக் கூடாது. மனத்தைக் கட்டுப்படுத்தி வைக்க வேண்டும்... அநோ கேளடி, வானதி! அது என்ன பறைச் சத்தம்? அதற்கு குரல் என்ன சொல்லுகிறது? எறிக் கவனமாகக் கேள், பார்க்கலாம்!”

ஆம்: தூரத்தில் எங்கேயோ விதிலில் பறை கொட்டும் சத்தமும், நகுநடுவே மனிதக் குரல் கூச்சலிடும் சத்தமும் கேட்டது. காது கொடுத்துக் கவனமாகக் கேட்டபோது, மனிதக் குரல் கூறியது இது என்று தெரிந்தது:

“சத்துரு நாட்டிலிருந்து வந்த ஒற்றன் ஒருவன் தஞ்சாவூர்க்கோட்டையில் பொய் முத்திரையைக் காட்டிப் புதுத்து உளவு அறிந்து கொண்டு ஓடி விட்டான். இரண்டு பேரை மரண காயப்படுத்திவிட்டுத் தப்பிப் போய் விட்டான். வானிப் பிராயத்தினன். வாட்டசாட்டமான தேகம். உடையவன். இத்திரித்தைப் போன்ற மாய

தந்திரக்காரன். பெயர் வல்லவரை யன் வந்தியத்தேவன். அவனுக்கு அடைக்கலம் கொடுப்போருக்கு மரண தண்டனை விதிக்கப்படும். அவனைப் பிடித்துக் கொடுப்போருக்கு ஆயிரம் பொன் பரிசு அளிக்கப்படும். தஞ் ஞ்சக் கோட்டைத் தளபதி பழுவேட் டனரீயர் காலாந்தக் கண்டரின் கண் டப்பாண கட்டளை!"

இவ்விதம் மனிதக் குரல் கூறி முடித் ததும் பறை, தம், தம், தடதடதம்

என்று முழங்கியது. குந்தவை தேவி யின் திருமேனி ஏனோ நடுங்கியது.

அச்சமயம் தாதி ஒருத்தி வந்து. "தேவி! ஆழ்வார்க்கடியார் என்னும் வீர வைஷ்ணவர் தங்களைப் பார்க்க வந்திருக்கிறார். ஏதோ அவசர காரிய மாம்!" என்றாள்.

"இதோ வந்துவிட்டேன்!" என்று சொல்லிவிட்டுக் குந்தவை, கொடி ஊஞ்சலிலிருந்து இறங்கிச் சென்றாள்.

(தொடரும்)

ஆழ்வார்க்கு

தூரத்தில் இருப்பவனைக் காட்டி வீர ளுக்கு அடுத்த வீரனை நீட்டிக் காட்டுகிறோம். இதனால் அதற்கு ஆன்காட்டி வீரன் என்று பெயர். பெருமாளும் இப்படியே அது என்று தூரத்திலே காட்டப்பட வேண்டியவராகத் தான் இருக்கிறார். அதனால் அனாதப் 'பெரு மான் காட்டி வீரன்' என்று கூடச் சொல்லி விடலாம். இதே வீரனை ஆட்டினால் மருத்தநீரே மிரட்டுவதாக அர்த்தம் ஏற்படுகிறது. உன்னை என்ன பண்ணுகிறேன் பார்!" என்று சொல்லிக் கொண்டு இந்த வீரனுக்குக் காட்டி வருகிறார். மல்லிகைத்தெயிலில் 'தர் ஜனம்' என்றால் மிரட்டுவது. அதட்டுவது என்று அர்த்தம். அதனால் இந்த வீரனுக்குத் 'தர்ஜன' என்றே பெர் வைத்திருக்கிறது. ஆனால் என்னக்கென்னவோ இப்படி அதட்டு வதை வைத்துப் பேர் கொடுக்காமல், தமிழில் 'அது' என்று எட்டத்தில் இருக்கிற பெருமானை இது காட்டுவதாக வைத்து, 'ஆன்காட்டி வீரன்' என்று சொல்லியிருப் பதுதான் பிடித்திருக்கிறது. பேர், 'தர்ஜன' என்றிருந்தாலும், பரம் பொருளைக் காட்டு கிறது என்ற அபிப்பிராயம் நம் சான்றிதங்களி லும் இருக்கிறது. வேதத்திலும் அனாதவிட அதிகமாக மற்றிர தந்திர ஆசனங்களிலும் அதே - முத்திரைகள் பிரயோஜனப்படு கின்றன. வீரர்களால் செவ்விர அபிதயங் களுக்கு 'முத்திரை' என்று பெயர். இப் படிப்பட்ட முத்திரைகளில் ஒன்றில் தர்ஜன என்ற வீரனை ஆளிக் காட்டுகிற மாதிரியே வெளியே, நீட்டி அங்குஷ்டத்தை (கட்டை வீரனை) உள்பக்கமாகத் தன்னை தொக்கி நீட் டிக் கொள்வதாக ஒரு முத்திரை உள்ளது. இதற்குத் தங்கார்த்தம். அது என்று ஏங்கே யோ இருப்பதாக நினைக்கப்படும் பரமாத்மா வேதான் தீவனுக்கு உள்வையும் இருக் கிறது" என்பது இங்கே தர்ஜன அட்டைக்கு இயலாமல் பெருமானைக் காட்டவே உப யோகிக்கப்படுகிறது. இந்த முத்திரையில் வரும் தத்துவத்தை சாலாஸ்பத்தில், "தத்

தூரே தவந்திகே - "தூரத்தில் உள்ளதே விட்டத்தில், உன்னை இருக்கிறது" என்று சொல்லியிருக்கிறது. "அப்பாளுக்கு அப்பாளை உள்ளிலங்கு சொதனை" என்று இனதயே தேவாரத்திலும் சொல்லியிருக் கிறது.

— துக்குரு காஞ்சி காமகோடி ஸ்ரீ சந்திர சேகரேந்திர சரஸ்வதி சங்கராச்சார்ய கலாமிகள்

வளரும் குழந்தைகளுக்கு கவனயான
தூணயாக விளங்கும் பால் பிஸ்கட்

சத்துமிக்க, கவனயான பிஸ்கட்.

பிரிட்ஜனியா

நழுவலி சிருமிய

அழுவதாய்தம்பட்ட உயிர் பள்ளியிலிருந்து
கிண்ணக் கருப்பாய் இறங்குவதற்கும், பிக்
ஷாண்டலர் கோயிலில் கெட்டி மெளம்
முழங்குவதற்கும் சரிவாக இருந்தது.

ஒன்றுவிட்ட மாயவின் மகனாகத்த
இருமணம், மாயா நேரில் வந்து பணம் பாக்கு
வயத்துப் பத்திரிகை தந்திருந்தார். முறைப்
படி அண்ணனுடன் மதனியும் தான் இந்தத்
திறுமணத்துக்கு வந்திருக்க வேண்டும்.
பெரிய கருப்பன் கூடக் கிளம்பிவிட்டார்.
ஆனால் மதனி சண்டபகம், 'என்னையும் என்
லூனிக் கழுத்தையும் பாருங்கோ, நான்
எப்படி வந்தது?' என்று தெரியாததன்மையச்
சொல்லிவிட்ட, வந்ததே கோபம் அம்புவுக்கு.
துளித் தங்கம் கூட உடம்புமே இவ்வாறு
இருக்கிறது அவமானம்னு இப்போலாவது
தெரியுதாடி? உடனே அப்பன் விட்டுக்குக்
கிளம்பிப்போய், இத்தாய்லா, தீர்ச்சோத்துக்கு
உப்புக் கல் போட்டுச் சாப்பிட்டுவதா
இருந்தா, பேசின பவுளை எவ்ளோட கழுத்
தில் போட்டுட்டு உறு வேலை பாரும்கூடாண்ணு
கேட்டு வாய்க்கிட்டு வந்தது.

ஆயாசப்பட்ட பெரிய கருப்பன், அருகில்
வந்து கிசுகிசுத்தார், "எபே சிறிக்! கிணறு
வெட்டப் பூதம் கிளம்பியுடா. மேற்கொண்டு
பேச்சை வளர்த்தாமல் நீயும் உன் பெண்ணாதி
லுட்கரியும் கண்ணாளைத்துக்குப் போலிட்டு
வந்திருக்கடா...

ஆனால் லுட்கரியை மறுத்துவிட்டாள், "கிணம்
பூத பூதம் பனி வாய்காமல் தடுக்கணும்னு
நான் இப்போ வீட்டுலே இருந்தாகணும்
மாமா! அதனால் நீ மட்டும் கண்ணாளைத்துக்
குப் போலிட்டு வந்திரு" என்று!

இதே பிக்ஷாண்டலர் கோயிலில்தான்
பதினாறு வருடங்களுக்கு முன்னால் அண்ண
னுக்கும் மதனியுக்கும் கல்யாணம் நடந்தது.
அப்போது கிண்ணக்கருப்பனுக்கு பதின்
மூன்று வயதுதான் இருக்கும். எனினும் நேர்
றைக்குத்தான் நடந்த மாதிரி எல்லா மெனாப
கத்துக்கு வருகிறது.

அந்தக் கல்யாணத்தில், "பொண்ணே

அழைக்கண்டு வாங்கோ" என்று சாஸ்திரி
கள் தூக்கத்து முறை சொல்லியும்,
பள்ளி மாமா கைகளைப் பிசைந்தவாறு
தின்றாரே தவிர தகராறில்லை. மாப்பிள்ளைக்
கோவத்தில மாரியும், கழுத்துமாய் உட்காரித்
திருந்த அண்ணன் பெரிய கருப்பன், "என்ன
மாமா விசயம்?" என்று உதூக்கியும், கடைசி
யாய்த் கழுத்துத்தார் அந்த மனதார்,
"தாரேன்னு சொன்ன பாவிற்கு அத்தினி
பெரும் கடை வியாக் கையை விரிச்சுட்
டாணுங்க மாப்பிள்ளே இந்த வருசம் காவேரி
யில் தண்ணீர் தப் பிப்பாடு ஏற்பாட்டினால்
வெள்ளாடா எல்லாவிடம் பொன்னுதான்
காணாம். அதனால் பெரினப்படி பொன்னுக்கு
அஞ்சு பவுஸ் சம்பலி போட முடியலே.
பெரிய மனச் பண்ணி என் மக கழுத்திக்
தாலியைக் கட்டுங்க. அடுத்த வருச அறுவடை
யில் கண்டிப்பா நகை வாய்க்கியாத்து போட்
டுடறேன்..."

தல்கிதாசன்

அம்மா சிறுத்தையாச்சி சீறினாள். "அப்போ அடுத்த வருசமே கண்ணுளத்தை வச்சுக்கிறலாமே? எதுக்கு அவசரப்பட்டாய்ங்க?"

ஆக்சர்யமாய் இப்போந்து சளைபகம் வந்து நின்று கண்ணீர் வடித்தவாறு கூறினாள்... "கல்யாணப் பெண்ணை நான் பேசறதுக் கூடச் சளபயில்உள்ளவங்க என்னை மன்னிக் கணும். ஆனா இப்போ நான் கூச்சமும் வெட்கமும் பட்டுப் பேசத் தயங்கிட்டால் அப்பறம் என் வாழ்நாள் பூராவும் அழுதாகணும். அதான் உன்மனையைக் கொல்றேன். மாப் பிள்ளையுள் அலகைப் பெத்த தாயாகும் தயவு பண்ணி எங்கப்பாபோட வாக்குறுதியை நம் பாதீங்க. அவர் ஒரு மொடாக் குடிக்கார்.

கல்யாண தினமான இன்றைக்கே போடாத நகையை. அவர் என்னைக்குப் போடப் போகிறார்? அதுனும் கண்டிப்பாய் நளை வேணும்னு நினைச்சிங்கன்னா தயவு பண்ணி இதைக் கண்ணுளத்தை திறுத்திப்புட்டு வெறு வசதியான இடத்தில் பொண்ணுப் பார்த்துக்குங்கோ. அதுக்குப் பதிலா நல்ல குணமான பொண்ணு கிடைச்சாப் போதும்தான் நீங்க நினைச்சால் என் கழுத்தில் தானியைக் கட்டி அவைச்சுக்கிட்டுப் போங்க. அதுக்கு தன்றி ஏன் என் வாழ்நாள் பூராவும் உங்க வீட்டிலே நாய் உடைச்ச தொண்டுறியம் பண்ணேன்."

அம்மா விரட்டென்று எழுந்து, "அதான் கண்ணுளப் பெண்ணே சொல்லிட்டானே.

அப்பறம் ஏன்டா இன்னமும் ஒத்தி இருக்கே? என்று அழைக்க, எழாத பெரிய கருப்பன் அமைதியாகக் கூறினார். "இந்தப் பெண் நெட்ட சத்திய நடத்தையும் ஒன்றிப் மனநலவு இக்காற்பெச்சம் தங்கமா மின்றுது அம்மா! அப்பறம் தனிவா எதுக்குத் தங்கம்?" என்று. "மாப்பிளையே எனக் வேணும்னு சொல்விட்டார் அப்பறம் நீங்க ஏன்மா குறுக்கே திக் கறிகம்?" என்று மற்றவர்கள் இப்போது பிடித்துக் கொண்டு, வேறு வழி தீயலாமல் அம்மா அதரமனதாய்ச் சம்மதிக்க, அண்ணன் தானி கட்ட, தங்க வேண்டியாகக் கவலாமை கருகமாய் முடிந்தது!

இதனி கதிர்ப்படியே அந்தகப்பறம் அது கடைதான் வந்து சென்றதி தனிர், தனக் கவனிப்பது.

எப்போதாவது முணுமுணுக்கும் அம்மா லின் வாசலச் சின்னக் கருப்பன் அடைப் பது வழக்கம். "அதான், தனக் கண்டிப்பா வேணும்னு வட்டா தீங்கென்று சொல்விப் புட்டுத்தாயே மதனி கழுத்தை தீட்டுச்சா? அப்பறம் தானி கைக்கட்டுவானே? இப்போ முணுமுணுப்பானே?"

அப்படி முணுமுணுக்கும் அம்மாவுக்குப் பணிலிடை செய்வதிலாகட்டும். உறக்கத் தைப் பாராமல் சாத்திரியில் இரண்டு மூன்று நாட்களாவது எழுந்து எழுதுமாடுகளுக்குத் தனி போட்டுத் தண்ணீர் கைப்பிழிவாகட்டும், குடும்பத்தைக் கவனிப்பதிலாகட்டும், மதனிக் கு திரை மதனியெதான்!

அதிமேல் சின்னக் கருப்பன் மீது அவருக்கு உரிர். அவனைக் கொழுந்தன் என்று திண்பாமல் பெற்ற மனன்கத்தான் வளர்த்து வந்தான்.

ஆனால் அண்ணன் ரொம்பமல் கருகும் கண்டிப்புமான் பேர்வழி சின்னத் தப்பி செய்வதுகூட பெயிட்டாலினிளாசினியோர் அப்படித்தான் அவரிடம் போன வகுடம் மாட்டிக் கொண்டான் சின்னக் கருப்பன். சினிமா பார்க்கச் சிநேமிக் கனூடன் டவுனுக்குப் போனவன் கிராமத்துக்குத் திரும்பும் வழியில் ரொம்பவதப்பததுதவியதால் அவர்களுடன் சேர்ந்து சாரங்க கடைக்குப் போய்க் குடித்துவிட்டான். கொஞ்சம்தான். ரொம்ப திரைமனாகத்தான் நடந்து வந்தான். அப்படி ஏன் கைக்குப் பிடித்துவிட்ட அண்ணன், அந்த சாத்திரி என்னும் பாராமல், அண்ணன் அவரை வந்து சொல்வியும் கணாமல் பெயிட்டால் விளாசினியே பார்க்கலாம்.

தடுப்பதற்காகக் குறுக்கே வந்து பாந்த மதனிக் கு அடிச் சி செய்கும் கொடுந்த தனந்தான் இப்படிட்டுத் தாரம் இத்தக் கடிவன் கெட்டுப் போயிட்டான்.

"உன் தம்பி பண்ணை தப்பிக்கு என்னை ஏன்யா அடிச்சிறே?" என்று கேட்கவில்லை மதனி. மாறாக, "என்னை அடிப்பா, உதவியா. கொல்வதுமன்னும் கொண்டு போட்டுருய்யா. அது தான் வளர்த்த சிறை உடம்புலே என்னை உன் முன்னுலே தனக் கைக்கொடுமெய்யா?" என்றுதான் கதறினான்.

இன்னும் கொய்க் கொண்ட பெரிய கருப்பன், "அப்பமன்னு அவனுக்கும் சேர்ந்து தீயே அடி திண்ணடி." என்று பெயிட்டால் விளாச, கண்பகம் ஒங்கெரு அடிக்கும் விதிட்டுத் தனரையில் புரன குடித்துத்துப் போன சின்னக் கருப்பன் கண்ணீர் வடித்த வந்து கால்களைப் பற்றிக் கொண்டு தருகமுத் தான். "மன்னிச்சிடு அண்ணா! இனி குடிக்க மாட்டேன் பதறி மேயெ ஆகியவா குடிக்கவே மாட்டேன்!"

அப்பறம்தான் பெயிட்டடைச் சீழே போட்டார் பெரிய கருப்பன். ஆனாலும் ஒத்த கைத்து உட்கார்த்து, 'மேடேர் மேடேர்' என்று திணியில் அடித்துக் கொண்டு, புலம்ப ஆரம் பித்தார். எப்பேர்ப்பட்ட குடும்பம் எக் கைது காத்தி மகால் சொற்படி கன்னுக் கை மறியலில் கைத்துக்கிட்டயா எங்கப் பன் அப்பறம் கைப்புகாய்ச்சாதறியும் கைத்து வெறித்துக்குப் போனார். அவருக்குப் பொருத்த மகன் இன்னிக்குக் குடிக்கப்பட்டான். இனி பொய் சொல்லுவான் திருகுயான். கொலை செய்வான். இப்படி எல்லாத் தீயவைக்கும் ஆரம்பமான குடிமை இன்னிக்குத் தொட்டுட்டானே!

அந்தப் பக்கமாய் மதனியும், இந்தப் பக்கமாய் சின்னக் கருப்பனும் உட்கார்த்து இப்போது அவரைத் தெற்றெய்க்கியதறிந்து.

"அதான் இனிமே குடிக்க மாட்டேன்னு மதனி மேயெ சத்தியம் கச்செட்டு மே அண்ணா!"

"சிறிதே சொல்விடுக்கவே? அப்பறம் இன்னமும் ஏன் அழுகி மச்சான்? எத்திரிக்க வந்து கடிது தீ சாப்பிடாததான் சிறைச் சாப்பிட வரமா?" கேட்கிறது.

கவலாமைத்தில் மொய் எழுதி, சாப்பிட்டுவிட்டு, சின்னக் கருப்பன் கருக்குத் திரும்பியபொழுது இரவு ஆகிவிட்டது.

விட்டில் ஏதோ ஓர் அபகவரம் சோக சாமால் மெல்ல ஒலித்துக் கொண்டிருந்தது.

இவ்வது திணைக்க கண்ட தும் புதிதான யோரு. 'என்னயே சேறி?' என்று விசேஷம் அண்ணன், இப்போது பார்க்காதது போல் துடமாய்த் தானில் சாத்திரித்தார்.

"உடனே அப்பன் விட்டுக்கும் போய் பேசிக் கால்க்கிட்டு வரக்கூறு காத்தாடியில் அம்மா கதறினபடி மதனியை விட்டடிப்புகுச்சா?" பதறிய சின்னக் கருப்பன் கொல்லைப்பறத்தில் எட்டிப் பார்க்க, தங்கவேளையாச் செல்லும் மாட்டுத் தொழுவத்தின் எருமைகளுக்குக் குருதாடிகளில் புன்னுக்கைக் கரைத்துக் கொண்டிருந்தான். "கண்ணை முடிக்கு வந்துட்டியா சிறை?"

அதிருக்கட்டும் மதனி. ஏன், எல்லோரும் என்னயோ போல் ஸ்திரிமைத்துக்கி கைக் கெட்டு இருக்கேன்?

"உன்னை பெண்ணாதி... கைக்கி... கொல்கைக்கிட்டுப் பொந்தத் விட்டுக்குப் போயிட்டாய்..."

திடுக்கிடப் பால் சின்னக்கருப்பன். "ஏன் மதனி?"

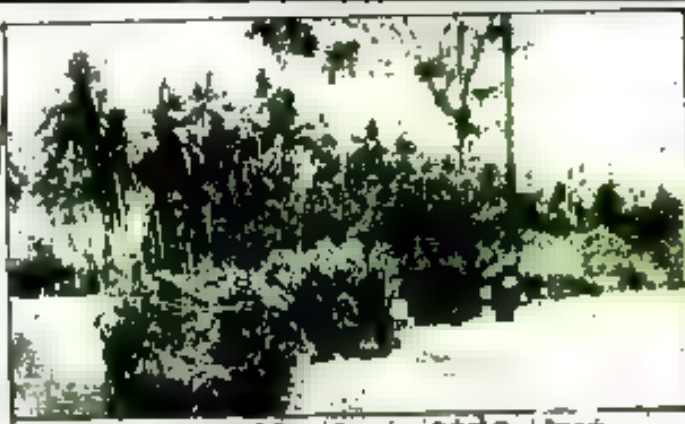
"அத்தனைய எருமைன்னு ஸ்கமி திட்புனு... பொய்க்கி கரும் அழகையை, இதை களைப் பற்களால் கடித்தவாறு அடக்கிய சண்டாகப் கண்ணீரு வி தளர்த்தான். "பேச முடியாமல் அழுகளை எடுத்து மேற்கொண்டு அதனதிக் கொடியாக கேட்டுக்கொடுத்துக்."

அவன் கைதிரையும் கொட்டிவாக ஆரம்பித்த போது கேட்டு கொடுத்துக் கண்ணை தெரித்தது. மதனியைத்தான் அதிகக் கெடல் மாகப் பித்திரிந்தான் ஸ்கமி. "நீ குத்து மனத்திக்குக் கூட இல்லாமல் ஏறியிட மட்டி இத்தனை துக்குள் போதுமறு கொட்டிவாக. அந்தமறு நீ களவக்க கிளவியடிவதுதான். வீட்டுக்குள்வாசை காலை நீட்டிக் குத்தி இருக்கிற மாயியார் எருமைக்கும், வெளியே மாட்டுப் பட்டியில் திக்கற அசை எருமைக்களுக்கும் நீ தீவினைவக்க வேண்டியதுதான். ஆனாலும் நனையும் நடமுமா சீரும் செனத்தியுமா இந்த வீட்டுக்குள்வெ றுமைஞ்சைய அத்தனில் நான் எதுக்காக உன்னை மாதிரி கஷ்டப்படணும்?"

இதுமாதிரி ஸ்கமி திறையிலே பித்திரும், மதனி வாயைத் திறக்கவே இல்லாமல். களை மியில் அண்ணன் கொல்லியும்கொளாமல், அப்போதுக்குத் தான் ஸ்கமின் செயலாமல் டிரைக் கொட்டியைத் தூக்கிக் கொண்டு ஸ்கமி பிறந்த வீட்டுக்குக் கிளம்பிவிட்டான்.

கொண்ட பழமாய் களிகள் சிலக்க, பற்களை நறநறவென்று கடித்தவாறு எழுந்த சின்னக் கருப்பன். "வந்ததை வலிக்கிறது. வாய்க்

நல்ல சிபத்திற்கு ஒரு காதுலிக்கும்

வெளி போட்டு நடப்பட்டுள்ளதென்கைகள்.....

நூல் - கருநாடகத்தில் துவித்தலை எய் ஒட்டி அமைந்துள்ளது ராஜேந்திரம். கிராமம். தலைவராகத் தெரிந்தெடுக்கப்பட்ட நாகலிங்கத்துக்கு வரிக் களமாகி அடிகரிக் காமமேயே பற்றாயத்தின் நிதி நிலைமையை அடிகரித்தி செயல் வேண்டும். என்ற பலமான எண்ணம்!

என்ன செய்வது? பி யா சி த்துக் கொண்டு இருந்தார். ஒன்றியம் பொறி யானது ராஜஸ்தான் அந்த ஹூயா எனக் கொடுத்தார். "என்ன தலைவரே! உங்க ஹூயா காலிரிக் களரப் பருதி. தென்னை மரங்கள் வளர்வதற்கு ஏற்ற மண்வாக. பற்று சாயத்துச் செவலிஸ் ஓர் ஆயிரம் தென்னை எய் தடுக்கக் காங்கிக் ஆரம்பித்துவிட்டால் தன்வலுமாளம் வரும். வந்தால் அவர்.

நாகலிங்கம் அந்த ஹூயானை அப்பாடி யே செயல் மேற்கொண்டார். கமார் ஏழா ஹீரம். ஹூயா செயல் செய்க ஆயிரம் தென்னம் கன்றுகளை, பிரதான சாலைவின் இரு ஓரங்களிலும் நட்குவிட்டார்.

நட்குவிட்டால் போதுமா? பராமரிக் வேண்டாம்? மாவட்டக் கலெக்டர் அந்த ஹூயானை ஒரு சிறிய பாலத்தைத் திறப் பதற்காக அவரு வந்தபோது. அந்தத் தென்னம் கன்றுகளின் பராமரிக் ஆள் போட. வேண்டிய அளவியத்தை எடுத்துச் சொல்லி அதற்காகத் தெனிய ஹூயா வேலை வாய்ப்புத் திட்டத்தின் கீழ் ஏழு பேரையும் திரும்பம் செய்துவிட்டார்!

"எதிர்காலத்தில் இந்தத் தென்னங்கள் பலவளிக்கத் துவங்கும்போது ஆண் கொள்ளுக்கு ரூபாய் ஒரு லட்சம் அளவுக்கு வறுமாளம் வரும். அப்போது, பொது மக் கள் தலையில் வரிக் களமாகி ஏற்றத் தேவையில்லை. எந்தத் திட்டங்களாலுமும் பணப் பாயலின்றி நிறைவேற்றலாம்... என்மீரர் நாகலிங்கம். இவ்வாறு முன்னுதாரணமாகக் கொண்டு இதுபோன்ற பிரயோஜனமான திட்டங்களை மற்ற ஹூயானுமுள்ள தலைவர் கள் மேற்கொள்ளலாமே!

— கௌசல்யா

கால் பக்கமா போவிட்டு வரேன் அம்மா?" என்று கூறிவிட்டு புறப்பட்டான் வெங்கடப் புறநாறு வானத்தில் சொருகியிருந்த பாக்குச் சீச்சரிவாரின் மதனிலிருந்து தெரியாமல் எடுத்து இடுப்பில் சொருகி, சட்டைவாகல் மூலக் கொண்டான். பூமி அதிர் ஆகலா மாய் விட்டு கலந்து நடந்தான்.

இவனைக் கண்டதும் வானவெல்லாம் பலவாதி மூடி வந்த ஸ்கைப், "எம்மா இப் புட்டு வேட்டு? நீ வகுமையென்று முட்டைக் கொட்டி அடிக்கக் கொழுப்பு வரக்கூறிட்டு எவ்வளவு நேரமா காத்திருக்கேன் தெரியுமா? சீக்கிரம் வந்தால் அடிமடிக் கொடுக்கிறேன்" என்று வாய்வந்து.

"இந்தக் கொஞ்சனுக்கு எல்லாம் குறைச்சல் இல்லை" என்றுக் கருப்பன் கோபமாகச் சொன்னான் "மதனிலை என்ன வார்த்தை சொல்லிட்டு ஒடியாத்தே சொக்கு?"

"நீயும்புலும் புண்ணைச் சொத்தான் ஸ்கைப். "உன்னை மதனிலை தானும் தெய்வமா மதிக்கிறபடியால்தான் இந்தக் காரியம் பண்ணிட்டு வந்தேன்."

"என்னடி சொல்றே?"

"இதோ புரீயும்படியா சொல்பதெல்லாம் நீ எண்ணுத்துக்குப் புறப்படுகிறாயா. இப்போதான் இது அப்பன் விட்டுக்குப் போலப் பெரிசை படியின் வாகலிவிட்டு வான் என்று அந்தக் உன்னை மதனிலை விட்டிருக்கிறேன் இதைக்கொண்டு அந்த இம்மை நீ போனதுக்கப்பறும் அடியாவிற்கும். அந்த உன்னை மதனிலை போட்டியைத் தாக்கி வெளியே எறிந்துகொண்டு போய்விட்டேன். உன்னை மதனிலை தானையும் கொட்டிவிட்டுக் கொண்டு அந்தக் காலத்தைத் தொய்கப் போட்டுக்கொண்டு குதி இதைத்தான் தவிர. அந்தமாவை எதிர்த்து ஒரு வார்த்தையாகச் சொல்லு. உன்னை மதனிலைக் கதிர் அடித்து விட்டு இம்மை ஆரம்பிக்கட்டாங்க அப்படி அவர்களைப் பொறந்த விட்டுக்குப் போவிட்டா அவர்களைப் குடிக்காத தகப்பனாருக்கு நான் போடப் போறதும் இல்லை. அவர்களுக்கும் இங்கே திரும்பி வரப் போறதும் இல்லை. கையாணத்தாண்டிச்சே... "நான் என்னுடைய பெண்ணுக்குத்தான் விட்டேன்" என்று அவர்களைக் குறை சொல்லி இருக்காங்க. வேணுமென்று அப்போதான் விட்டிருப்பேன். இப்போது நான் கொட்டு விட்டு நான் திரும்பி வருகிறேன். உன்னை மதனிலைக் குடிக்கப்படுத்து இல்லாமல் உன்னைக் கொட்டு, அந்த எல்லாம் மறந்துவிட்டு பழம் கொட்டுப் பொறந்த விட்டுக்கு அப்படி பறந்து திரும்பும் இல்லை. இதைக்கொண்டு தும் காரணம் உங்களுடைய உன்னை மதனிலை அருமைமையப் புரிகுக்காதததான். அந்த நிமிஷம் அருமை வெளியில் தனித் தனிதான் உங்களுடைய பூதியும். அதான் வெளியில் எவ்வளவு கொடுக்கையா இருக்கும் என்று உங்களுடைய தான் காண்பிக்கேன். இந்த விட்டு விட்டுவிட்டு அல்லவா வெளியே

வரும் இல்லாமலாவது என்னைப் பார்க்கக் கொடுக்கையா திரும்பியா இருக்கிறேன்? நான் நடக்கேன் செவ்வியோட வந்த தான், எதுக்காக உன்னை மறந்த மருமக மாறியே வெளியே போனா? அப்படியென்று சிறிப்புட்டு நான் என்னைப் போட்டியோடு வெளியேவிட்டேன் அப்படியும் விட்டியே கதிர் காண்பிக்கையோ? என்னுடைய தந்தையா தந்தையா வைக்கோல் உத்திய புரிகுக்குக் கரைக்க வைக்கையோ? உத்தியிலும் அந்தியிலும் பால் பிச்சையோடு இரப்பினாலும் வெளியே போய் பிணை வேணுமா? வேளாச்சு உங்களுடைய எறிஞ்சு போட்டியைத் தானே எடுத்தாந்து என்னை வைக்க, அந்த அங்குலப் பிணை சீக்குத் எவ்வளவோ தேவையாம் என்று உன்னை மதனிலை கொடுக்கிறேன். இப்போது சொல்வது, நான் சொல்வது தப்பமா?

"செவ்வியே மூடித்து விட்டேன் விட்டு அடி. "இங்கே விட்டேன் பந்தை மாத்துத் தக்கையா உன்னைப் போய்த் தப்பா திரும்பிச் செல் பாரு. அதான் தப்பி அதுக்காக நீ நான் என்னை மன்னிக்கொணும்" மூடியி விட்டுத் திரும்பிவராத தான் எறித்துவிட்டு, அவனை இறுக்கத் தவிசுவாறு சொன்னான் சின்னக் குழப்பம். "நீ சொன்ன காரியத்தைத்தான் புத்தியில்லாததான் பண்ணி இருக்கே அது மதனி அங்கேயும் நீ இங்கே யுமா எதற்கு திரும்பி இருக்க முடியும் காண்பி?"

"அதுக்காகத்தான் என்னை அப்பா விட்டுக் கொடுத்திருக்கேன் மாமா! தானும் என்னைப் புரிகுக்கு உத்தையோடு இருக்கையோ தக்க ஒரு தகவல் சொன்னதும். அந்தக் குடிக்காத தகப்பனாரு தான் வெளியே தக்கவை தக்க பண்ணித் தானும் அந்த வாகுக்குத் தெரியாமல் என்னைப் புரிகுக்குத் தன்னே மதனிலைத் தந்து இதைப் பிச்சை வைத்தே திரும்பிவர... அப்படியென்று நான் சொல். அப்படியே சின்னப்பட்டான் இந்த முறை அதுவாடை முடிக்கு பணம் கைக்கு வந்ததும் முதல் பிணை, தக்கவை வாய்க்கித் தந்து உன்னை உன் புரிகுக் விட்டுக்கு அதுவா பறந்துவாறு சொல்லி இருக்கையா அது வானாக்கும் தான் இங்கேயும். நீ அங்கேயுமா இருந்துக்கே வேண்டியதுதான். திரும்பி வந்தால் அப்படியே, நீ வந்து இப்படிச் சந்தையோடு இருந்துவிட்டுப் போய்க்கிற வேண்டியதுதான் மாமா!"

குடிக்கையோடு சின்னமாவா கையிச்செவ்வியும், தெறித்துப் போன சின்னக் குழப்பம். "எண்ணென்னை மட்டும் தான் அருமைமையான பொன்னுடைய விட்டியை அதிர்த்து என்னைத் திரும்பிவர... தான் இப்போது நான் சொன்ன அதிர்த்து என்னை புரிகுக்கு என்று சந்தையோடு. பெருமிகமுமாகக் கூறியவாறு சொல்லிய அல்லமாவை அவனை இறுக்க மாகத் தருவிக்கொண்டான்.

வயக்தான பெண்கள்

8

அந்த லேமஸ் கிளப்புக்குள் அருள் துறையுமேயோதே வாசலில் நின்றிருந்த சிறுக் காலுத்தாரன், "உனக்கு இப்போது என்னப்பா வேலை?" என்பது போல அயட்பியமாகப் பார்த்தான்.

கிளப் வாசலில் நின்ற புராதன ஆஸ்திக் காண்ப்பார்த்து, "பாணியின் தங்கை மகள் உள்ளே இருப்பாள்" என்ற நம்பிக்கையுடன் தான் அருண் வந்திருந்தான். அவளை எப்படி அடையாளம் கண்டுபிடிப்பது என்ற தவிப்பு ஒரு பக்கம் இருந்தது.

பெரிய காமப்பயன்டர், மத்தியில் கிளப் கட்டடம் அடைச் சுற்றி வரமண் பாதை. அது பின்னாலிருந்த எம்மாணத்துக்குக் கொண்டு சேர்க்கும், அங்குதான் டென்னிஸ் கோர்ட் இருந்தது.

கட்டடத்துக்குள்ளிருந்து லெபென்மணிகள் (சராசரி வயது 35) முறைத்துப் பார்ப்பது தெரியாமல் அருண் மண் பாதையில் நடந்து போய், டென்னிஸ் கோர்ட்டை அடைந்தான்.

டென்னிஸ் வீணையாடு மும்முரமாக நடந்து கொண்டிருந்தது. ஒரு ஸைடில் இரண்டு பேசுவது பெண்கள்; எதிர் ஸைடில் ஒரே ஈர் இளம் பெண் - என்று இரண்டும் கெட்டான் ஆட்டம்.

அந்த இளம் பெண்ணின் தோற்றம் பிக் - அவர் டிராபிக்ஸ்கேயே நிறுத்தக் கூடிய விதத்தில் இருந்தது. இறுக்கத்திலும் இறுக்கமான ஷார்ட்ஸ் - மின்காய்ப்பழம் சிவப்பில் - அணிந்திருந்தான். மேலே, கன்னை, உறுத் தும்பனியன், தலையுழையத்தல் சுற்றி அமைப - பாண்ட் இறுக்கிவிருந்தது. ஷர்ட்டுக்கள் வித்தி யாசமாக - சலிக்காத மூல்களும் பச்சையு மாக - இருந்தன. மொத்தத்தில் டென்னிஸ் ஆட்டக்காரர்கள் எங்கும் ஏற்றுக் கொள்ள முடியாத ஒரு கெட் - அப்.

அருண் அந்தப் பெண்ணைப் பார்த்துத் திகைத்து நிற்கும்போது காதலுக்கு ஒரு பறவை வந்து, "அவள்தான் அம்பிகா, செவ்வாய் பெயர் ஹிஸ்டரி" என்று சிசுக் குரலில் சொன்னது போலிருந்தது. திரும்பிப் பார்த்தபோது, ஒரு முக்கால் மிழை வேறொரு அளவுக்குமே அதிகமாகியிருப்பேனிக் கொண்டிருப்பதை உணர்ந்தான்.

"அது சரி மிஸஸ் ராமாயிர்தம்! என்ன இறைய டிராஸ் இது! மாமாவைப் போலவே

இதையும் தூஸ்தான் போலிருக்கிறதே!" என்ற விமர்சனமும் காதுல் விழுந்தது. "தூஸாக இருந்தால் வளைத்துப் போடுவது உலபம் தான்" என்றெண்ணிக் கொண்டான் அருண்.

மிஸஸ் ராமாயிர்தக் கிழும், "எப்பயா! வார்த்!" என்று அருண், நேருக்கு நேர் முறைத்துப் பார்த்துக் கெட்டதும் திடுக்கிட்டான்.

"நாளை ஹிஸ்டரி டீப்ரெண்ட்!"
"ஓ! என்று சொல்லி, கழுத்தை அறாவியெய்க ஒரு முறை வெட்டி, கழுத்தை வரவையுத்துக் கொண்டு அப்பால் நகர்ந்தான் முக்கால் மிழை.

அருண் ஆட்டத்தைக் கவனிக்கவானும், டிராஸ் எப்படியிருந்த போதிலும் அம்பிகாவின் ஆட்டம் அபாரமாகவே இருந்தது. எதிர்ஸ் இருந்தவர்களுக்குச் சலிக்காமல் ஈடு கொடுத்து ஆடினான். அருண் ஒவ்வொரு முறை பந்தை அடிக்கும் போதும் ஏறிதாடி அல்லது கோபத்தில் அம்பிகா போர்ட் காட்டுக் கூச்சல்தான் கிண்கிரமாக இருந்தது.

ஆட்டம் ஒருவழியாக முடிந்தவுடன் அம்பிகா ஓர் அம்மானுப்பக் கூச்சல் போட்டு, சட்டி எறிவது போலத்தனது "ரேக்கட்" டை எம்மாணத்தின் ஒரு மூலையை நோக்கித் தூக்கி யெறித்தான்.

வியாஸை வழியும் முகத்தை ஒரு உலலால் துடைத்தபடியே அம்பிகா கிளப் கட்டடத்தை நோக்கி மெதுவாகச் சென்றபோது பின் தொடர்ந்தான் அருண் - "மின்", "மேடம்", "அம்பிகா", "ஹிஸ்டரி" - எப்படி அழைத்தால் சரியாக இருக்கும் என்று யோசித்தபடியே.

சட்டென அம்பிஸ்கின்னான், திரும்பினான். "மிஸ்டர் வாட் டீஸ் வான்ட்? ஏன் என் பின்னாலேயே வர்றீங்க?"

"ஐ வான்ட் யூ..."
"வாட்?"

"...கு மாடல் ஃபார் மி!" என்று ஆய்வி லத்தை வெட்டியவிட்டுத் தாள்மொழிக்கு வந்தான். "அதாவது... நான் ஒரு அட்வர்டைசிங் எக்ஸ்பெர்ட்டு. ஒரு விளம்பரத்துக்கு நீங்கள் மாடல் பணம் வேண்டும் என்று பேசுப்தான் வந்தேன்..."

"என்ன பிராடக்ட்?"
"பென்ட்லஸ்... ஹாறுக்கு ஹாறு திங்க.

மருந்தன்

அத்தனையும் வெளிநாட்டுக்குத்தான் போகிறது! — நாகில்பொய்தாராளமாகக் கவிழித்தது. ஆனால் சீபில் எவ்வளவு கொடுப்பீர்கள்?

விளம்பர நிதியவனங்கள் பற்றிச் சத்தமாக எதுவும் தெரியாததால் அவன் சற்றுத் தடுமாறவும், "ஓ, கே! சீப்ரீயாகவே நான் மாட்டேன் என்றுகிறேன். சரியா?" என்று கேட்டு அவன் சிரித்தபொதுமேல்வரிசைப்பற்களில் விளிம்பு மாட்டியிருப்பது துல்லியமாகத் தெரிந்தது.

"நாய்க்கு வெளிமச்..."
"அதோ அந்த லான்கே கொஞ்ச நேரம் உட்கார்ந்திருங்கள். டிரைவ் மாற்றிக் கொண்டு வந்து விடுகிறேன்!"

அவன் உட்காட்டிய தாற்காலியில் உட்கார்ந்திருந்த நேரத்திலுள்ளும் என்னென்னரில் விடலாம் என்று மூனையைக் கசக்கிக் கொண்டிருந்தான் அருண்.

ஐந்தே நிமிடங்களில் வந்து விட்டான் அம்பிகா. இப்பொதுமுடவைக்குமாறியிருந்தான். கறுப்புப் புடைவை. அதே கவரில் படுவோ—கட்டியவுடன், ஹெட்—பென்ட்ஸை நீக்கியிருந்ததால் சூழல் கற்றைகள் நெற்றியில் கத்திரிமாக உருண்டு புரண்டன. ஆமாம், நீங்கள் யாரென்று சொன்னீர்கள்? திருப்பூர் பனியன் வியாபாரியா?"

"இங்கே நான் விளம்பர ஏஜென்ஸி நடத்துகிறேன்..."

"பெயர்?"
"ஹி. அருண்!"
"ஏஜென்ஸி பெயரைக் கேட்டேன்!"
"சதா அஸோசியேட்டஸ்..."
"சதா என்பவர் யாரு? உங்க அப்பா?"

"நேர நேர... சதா என் பார்ட்னரி!"
"அவர் ஏன் வரவில்லை?"

"ஓ ஹி... அவருக்குத் தலைக்கு மேலே வேலை. அன்றாடம் எவ்வளவு கஷ்ட வேலையையும் விட்டுவிட்டுப் போக முடியாது. கொஞ்சம் அசத்தாதும்கிற பண்டங்களிடம் பேச்சுக் கேட்க வேண்டிய வரும்... அதனாலே அவர் இன்டோர், நான் அவுட் டோர் என்று பொறுப்புக்களைப் பிரித்துக் கொண்டிருக்கிறோம்..."

"அப்படியா...?" எனக்குக் கூட ஒரு அட்வர்டைசிங் ஏஜென்ஸியிலே சேர்ந்து வேலை செய்பவன்ருமென்று சொல்ல வேண்டும்!"
"இப்பொதுக்கு எங்கே ஹிட்லே பென்சனைச் சேர்த்துக் கொள்வதில்லை என்று வைத்திருக்கிறோம்..."

"ஓய்? ஓய்? ஓய்?"
"உங்களைப் போல அழகான பெண்கள் இருந்தால் எங்களுக்குக் கெல்வாம் வேலை ஒட்டாதே! அதனால்தான்!"

சிரித்தான். "அது போகட்டும்... உங்களுக்கு டென்னிஸ் ஆடத் தெரியுமோ?"

"தெரியாது!"
"சத்தமாகத் தெரியாதா?"
"அசத்தமாகக் கூடத் தெரியாது!" என்று

அவன் அசட்டு நோக் அடித்ததற்குத் தண்டனைவாகவோ என்னவோ, மேலே பறந்த காகம் அவன் இடது கைகில் எச்சமிட்டு விட்டுச் சென்றது.

"அந்த ஸ்டூடியில் குமாய் இருக்கிறது... போய்க் கழுவிக்கொண்டு வாருங்கள்!" என்று வழிகாட்டினான் அம்பிகா. அப்படியே செய்தான்.

"டென்னிஸ் ஆடத் தெரியாது என்றீர்கள்... அந்த கேம் பற்றியாவது ஏதாவது..."
"தெரியாது" என்று பலமாகத் தலையாட்டினான்.

"சியனி? அவுட், அம்பயர், ஸ்ட்ரோக், டெட் — இப்படி ஒரு வார்த்தை கூடத் தெரியாதா?"

ஆடறியென், அவுட்டறியென்
அம்பயரும் தானறியென்
டெட்டறியென் ருலறியென்
ஸ்ட்ரோக்கு வகை தானறியென்!"

"ஆச்சரியமாக இருக்கிறதே! என் அசிம்பிரேயத்தைக் கொல்வட்டுமா? டென்னிஸ் பற்றித் தெரியாதவன் முட்டாள்தான். டென்னிஸ் ஆடாதவன் காட்டுமிராண்டி. டென்னிஸைக் குன்ற சொல்பவன் சைத்தியக்காரன்... எப்படி?"

அருண் வாயடைத்துப் போய் உட்கார்ந்திருந்தான்.

காவன் நிஸ்டர் அருண்! டேக் இட் ஹி! நீங்களும் டென்னிஸ் ஆடச் சற்றுக்கொண்டு விடுங்கள்னா!"

"துயோ! என்னுடைய முடியாது!"
"ஓய்? ஓய்? ஓய்?"

"அதைக் கற்றுக் கொள்வதால் என்னுடைய பிரயோஜனம் நான் என்ன விம்பிள் டனிலா போல் ஆடப் போகிறேன்? பணமும் நேரமும் தண்டமாகும். எனக்கு எதற்கு டென்னிஸ்? இன்னும் சொல்லப் போனால் 'டென்னிஸ் த மெனன்' என்ற தலைப்பில் கட்டுரை கூட எழுதலாமா என்று நினைக்கிறேன்!"

"ஓ ஆர் ராங்கி! நான் சொல்வதைக் கேளுங்கள்! டென்னிஸ் உங்கள் உடம்பை மட்டுமல்ல, மனசையும் டிரீம்மாக வைத்திருக்க உதவும்... டென்னிஸ் ஆடினாலே பெருமை. ஆடிப் பார்த்தால் தெரியும் மகிமை!"

"மகிமைவாய்வு, மண்ணும் கட்டியாய்வு!"

பேத்தாய்!"

"விலை...! டென்ஸிலில் எதிராளியின் பஸும், பஸவிலும் மணப்போக்கு எல்லாம் உங்களுக்குத் தெரிய வரும். தவிர, உங்கள் சக்தியும் அனைத்திலும் உபயோகிக்கும்முறைகளும் வெளிப்படும்... உங்கள் ஆத்ம சக்தி எப்படிப்பட்டது என்பதை நீங்கள் அறிவ முடியும்... யோகாவைக் காட்டிலும் டி. எம். எம். காட்டிலும் டென்ஸில் மூலம் மன அமைதி பெற முடியும்... குண்டலினையைத் தட்டி எழுப்புகிற பவர் டென்ஸிலுக்கு உண்டு... தெரியுமா உங்களுக்கு!"

"ஆம்... ஆதிரம் கொள்ளும்தான் டென்ஸில் சுற்றுக் கொள்வதென்பது நடக்காத காரியம்!"

"கெட்டாயிட்ட, தெளி! நானும் உங்களுக்கு காத மாடல் பண்ண முடியாது!"

சீம்ப்லாவின் குழந்தைத்தனமான பேச்சு அருமை ஒருமுறை சித்திக்க வைத்தது.

யோகாவின் காதல் வேண்டுகோள்களால் மருத்து ஸ்பார்முலா தேனவ. ஸ்பார்முலா வேண்டுகோள்களால் அம்பிகாவின் நட்பும் அது அளிக்கும் நெருக்கமும் தேனவ. அந்த நட்பு தேனவயாலானது. தீ டென்ஸில் சுற்றுக் கொண்டேயாக வேண்டும். தப்ப முடியாத பம்பாய்!

"சரி யில் அம்பிகா! உங்களுக்காக - நீங்கள் இவ்வளவு கொல்கிறீர்களே என்பதற்காக - நான் டென்ஸில் சுற்றுக் கொள்வீரேன்!"

குட்டிநாசிக் கிபுரோக் கணை ஆரம்பித்து விட்டனாம்!"

"நாளைக் கொல்லு?"

"ஓய்! ஓய்! ஓய்! நான், நட்சத்திரம் பார்க்க வேண்டுமா? நகை முகாத்தம் தெட வேண்டுமா?"

"நோ நோ! அதெல்லாம் எதுவுமில்லை..."
"ஆ ஆர் ஸ்டாசிட்டிங் நுமாரோ... மார்க்ஸிஸ்ட் வாதம் செய்வதென்னுக்கு இப்போது வந்து விடுங்கள்... ஆரம்பித்துவிட்டனாம்... ஸீ பூ!"

விரட்டென்று எழுந்தது. யோகமாக வெளியே சென்று காசிக் ஏறிக் கொண்டான். சதவை அறைந்து சாத்தினான். ஸ்டாசிட்டி செத்தான். ஒரே சமயத்தில் மலேரியாவும் டெங்கு ஜூரமும் வந்தவனின் உடம்பு போல ஏகத்துக்கு தடுங்கிவிட்டு, கரும் புதைகையைக் கவியலாபிற அந்தப் பழைய கார் புறப்பட்டுச் சென்றது.

பார்த்துக்கொண்டுநிலிந்து அருணின் தோளில் வாட்ச்மேன் தட்டினான். "இது தானா கார் உனக்குக் கொடுத்தது? சுத்த முரடாச்சே!" என்ற அனுதாபப்பட்டான்.

அன்று அருண் விடு போய்ச் சேர வழிக் சுத்தவியே நேரமாகிவிட்டது. விதாயகம் வாசலிலேயே காத்திருந்தார்.

"அருண்! தெருமுனைலே யாரையாவது பார்த்தாயா?" என்று கேட்டார்.

"இல்லையே, என்ன விஷயம்?"

"உன்னைத் தேடிக்கொண்டு யாரோ ஒருத்தன் ஸ்கூட்டர்லே நுணு தடவை வந்துட்டுப் போயிட்டான். தெருமுனைலேயே வந்த

"அதோபொருளை, சொம்பனுப்பம்!"

"எதை வைத்துச் சொல்றே?"

"நான் உங்க டி.வி. வைத்திருப்பது ஊருக்கெல்லாம் தெரியுமாம்! ஆனால் டெனுவில் உங்க கவரப் பெயர் அடித்து வைத்திருக்கிறேன்!"

— திருமலை கோவிந்தன்

திருக்கிறதாக்கி சொன்னான். அதனாலே கேட்டேன்...

"அவன் எப்படி இருந்தான்?"

"இருட்டியே முகம் சரிபாத தெரியவில்லை. நடுத்தர உயரம்... தலையிலே தொங்க மெட் மாட்டியிருந்ததாலே சொட்டைலா, கிராப்பா என்று எங்கு எங்கு பிடிக்க முடியவில்லை... குக்கு, பாரே குத்து விட்டது போலக் சப்பையாக இருந்தது..."

"நாடி...?"

"நிச்சையமாக இல்லை!"

"ஏதாவது விஷயம் சொன்னா?"

"இல்லை. அந்தெண்ட்டாக உன்னைப் பார்த்துமாம் என்றான்..."

"வழக்கமாக வரிற என் கிப்பெண்ட்டுக் யாரும் இல்லையே!"

"உன் சிபெதிசர்கள் முத்தியைபெயல்வாம் நான் பொட்டோ பிடிச்சா வச்சிருக்கேன்? கம்போர் பண்ணிச் சொல்வதற்கு? எவனோ ஒருத்தன்..."

"தேடி வந்தது யாராக இருக்கும் என்ற யோசனைவுடனேயே சாப்பிட்டு முடித்தான். வழக்கம் போல ஒரு 'சவுண்ட்' - சிகரெட்டும் கையுமாக கதறி விட்டு வரவாமென்று விளம்பினான்.

மெயின் ரோடியல் ஒரு பாரீக் இருந்தது. இருட்டில் போனாது அதன் உன்னை எல்லா விதமான அக்கிரமங்களும் நடக்கும். இது பேட்டை அறிந்த சமாசாரம்."

அருண் அந்தப் பாரீக்கின் காம்பவுண்ட் கவுரில் உட்கார்த்து சிகரெட், இழுத்துக் கொண்டிருந்தபோது, ஒரு கூட்டை அவனருகில் வந்து நின்றது.

"அருண்?"

"என்...?"

"கூட்டை" நிறுத்திவிட்டு, பக்கத்தில் வந்து உட்கார்த்தான் அந்த ஆசாமி.

"முன்னு தடவை விட்டுக்கு வந்திருக்கிறேன்..."

"அப்பா சொன்னா?"

"இப்போது கூட விட்டுக்குப் போய்விட்டுத்தான் வருகிறேன்... ஒரு முக்கியமான விஷயம் பேச வேண்டும்..."

"சொல்லு!"

"உன் கிப்பெண்ட் சத்யன் ஆபத்திலே இருக்கிறான். அவனைக் கட்டுக் கொல்ல முயற்சி நடக்கிறது..."

"தெரியும்..."

"ஏற்கெனவே வைத்த குறி தப்பிவிட்டது. ஆனால் இந்தத் தடவை தப்பாது..."

"அப்படியா?"

"இன்னொருத்த தெளிவான பதினாறு... 31-ம் தேதி இரவு சத்யா கட்டுக் கொல்லப் படுவான்..."

"உனக்கு எப்படித் தெரியும் இது?"

"சத்யாவின் எதிரி கேம்ப்பிவிருந்து திரடைய ரகசியத் தகவல் இது..."

"அது சரி... நீ யாரி? அதைச் சொல் முதலில்!"

"உன்னைப் போலவே சத்யாவுக்கு நானும் ஒரு நண்பன்..."

"சரி, இந்த விஷயத்தை என்னிடம் ஏன் வந்து சொல்கிறாய்?"

"நான் தானாக காரில் என் தங்கை திருமணத்தை முன்னிட்டு, ரொமத்துக்குப் போகிறேன்... நிறம்பி வர, பதினாறு நாள்புகும். நான் இங்கிருந்தால் சத்யாவை எப்படியும் காப்பாற்றி விடுவான்..."

"ஏன்? இப்போதே சத்யாவை எச்சரித்து விட்டு, ஊருக்குப் போயேன்!"

"செய்வதாந்தான். ஆனால் சத்யா ஊரில் இல்லை. 31-ம் தேதி இரவுதான் வருகிறான். வந்தவுடனே நேராக வடிசைவாக்கம் விட்டுக்குத்தான் போவான். பதினாறு மணி வரையில் விட்டுக்குள் நுழையான். அங்கு தயாராகக் காத்திருக்கும் எதிரியின் ஆள் அவனைக் கட்டிப் போகிறான்!"

"ஹை!"

"எதிரியின் ஆள் சரிவாக ஒன்பது மணிக்கு விட்டில் புகுந்து நாலில் பதுக்கியிருப்பான். சத்யா நுழைத்ததும், துப்பாக்கித் குண்டு அவன் உடலில் பாயும்!"

"அப்படியா?"

"அதனாலே நீ ஏழு மணிக்குக் கொல்லாம் சத்யாவின் விட்டுக்குப் போய்க் காத்திரு. ஒன்பது மணிக்கு எதிரி துழைவான் அல்லவா? அவனை நீ தீர்த்து விடு!"

"வெறுக் கைவிடுவா? எப்படி முடியும்?"

"இதை வைத்துக் கொள்!" என்று பாண்ட் பாக்டெட்டிலிருந்து, எசைவன் ஹிப் பொருத்தப்பட்ட செட்டல் ஒன்றை எடுத்து நீட்டினான். அருண் தயங்கவும், "நான் ஊர் விருந்தால் உன்னைத் தொந்தரவு செய்வேன் மட்டென்... சக்கிரம் பிடி...! பிடிக்கரை இழுப்பது எப்படி என்றுதான் நிறைய சினிமாக்களில் பார்த்திருப்பாயே! ஹக்கிரைத வாகக் கைவாண்டு, சத்யாவைக் காப்பாற்றுகிற வழியைப் பார்... நான் வரட்டுமா? போய்ப் பார்த்துக் கொள் வேறு செய்வேன்..." என்று கூறிய இரவுதான், கூட்டைரை நெருங்கி கட்டார்ட் செய்தான்.

அது சரி, உன் பெயர் சொல்லவே இல்லையே!"

"நிமராது...! சத்யாவை நான் ரொம்பவும் விசாரித்ததாகச் சொல்லு!"

கைவிருத்த துப்பாக்கியைத் திருப்பித் திருப்பிப் பார்த்தபடியே நின்றிருந்தான் அருண்.

(தொடரும்)

[illegible]

சாத்தி மார்க்கெட்

கிருச்சி- பார்வங்கம்

ஒரு

ரவுண்ட்-அப்

●● "காமியே சரணம் ஐயப்பா!"

கன்டோன்மென்ட் பகுதியில் தீதிமன்
தத்துக்கு எதிரில் அமைதியான சூழ்நிலையில்
அமைந்துள்ளது ஐயப்பன் ஆலயம். தென்னே
மர்ங்குவெல்லாம் அறிவிப்புப் பலகைகளைச்
(செருப்புத் திருடர்கள் ஐயப்பனைத்) கயந்து
கொண்டிருக்கின்றன. பிச்சைக்காரர்கள்
தொந்தரவு இல்லாத ஒரே கோவில் இந்தக்
கோயிலாகத்தான் இருக்க முடியும்! கோயில்
வேடிக இன்னும் முழுமை பெறவில்லை:
தடந்துகொண்டிருக்கிறது. எப்படியோபணம்
சமயத்துக்குச் சரியாக வந்து சேர்ந்து விடுகிற
தாம். ஒரு காற்றொட்டமான திறந்த வெளி
மண்டபமும் உண்டு. கோயிலின் இன்னொரு
சிறப்பு ஆங்கில வருடப் பிறப்பு அன்று.
தமிழ் வருடப் பிறப்பு அன்றும் புத்தாண்டு
வாழ்த்துக்கள் என்று அச்சடித்த ஒரு கவரில்
பிரசாதமும் புதிய ஒரு ரூபாய் நாணயமும்
எவத்து முதலில் வருடம் 1300 பத்தர்களுக்குக்
கொடுப்பதுதான். இது பத்தர்கள் மனத்தில்
ஏற்படுத்தும் சந்தோஷத்தைச் சொல்லவும்

வேண்டுமா! இதன் மற்றொரு சிறப்பு நன்
கொடை கொடுத்தவர்களின் பட்டியலை
எங்கும் பொறித்து ஐயப்பனில் என்னும்
கொவ்வை. தழுக்கடித்துக் கொண்டு
கொடுப்பது அது! என்சொர்க்கள் சம்பந்தப்
பட்டவர்கள்!

●● இதுவரை பல ஹவுஸில் போர்டு
காவல்களுக்குச் சென்று கட்டடங்களைப்
பார்த்து ஸ்பிறெரித்து வந்திருக்கிறோம்.
ஆனால் திருச்சி சாலை நகர் ஹவுஸில் போர்டு
கட்டடங்கள் படு ஸ்ட்ராங். ஆனால் மற்ற
பிரச்சினைகள் இருக்கின்றனவே! தலைவி பத்மா
தூரை தவிரையில் ஒரு சூழுவை நம்மைச்
சந்தித்தது. வேதனைகளை விளக்கியது.

"1983-லிருந்து தெருக்களைக் கட்டுவது
கிடைக்காது. குடிதண்ணீர்த் தொட்டிகளைச்
சுத்தப்படுத்தி ரொம்ப வருஷங்கள் ஆகிவிட்
டன. ஹவுஸில் போர்டுக்கு மாதாமாதம்
பதினாறு ரூபாய் அமுதும், சரியாக நிர்வகிப்ப
தில்லை. பார்ச் அமைக்க வேண்டிய இடத்தில்
பஸ் நிற்கத்தான் மேல்கின்றன. ஒவ்வொரு
'பினாக்' மாடிப்படிகளிலுமுள்ள லைட்டுக்
காண மின்கட்டணத்தை ஹவுஸில் போர்டு

* ஐயப்பன் கோயில்

தூள் கட்ட வேண்டும். ஆனால் இங்கு அப்படிக் கட்டாததால் மின் இலாகாவின் டிஸ்களைக் கெட்டுவிடுகின்றன. ஒவ்வொரு தாளும் போராட்டம்தான். இவை பற்றிக் கலெக்டரிடமிருந்து சீழ் வெவ்வு வரை பலமுறையும் பார்க்கிறோம். பயனில்லை. கமிஷன் போட்டாத்தான் விடிவு காசம் வருமோ என்னவோ!” என்றார்கள். போட்டுவிட்டுடாம். பொறுத்துப் பார்ப்போம்.

●● அப்படியே தில்லி நகர் மெயின் ரோட் வழியாக வந்து கொண்டிருந்தபோது, மொபைல் லைப் என்ற போர்டு கண்ணில் பட்டது. உன்னே நுழைந்து விசாரித்தால், டி.பி.எஸ் 20 வாடகைக்கு விடுகிறார்கள்ாம். 1 லி.லி.க்கு 75 ரூபாய் வாடகை. இது நகர மணிக் கு இரண்டு ரூபாய். தில்லி நகரில் மட்டும் நான்கு மொபைல் லைப்புகள் இருக்கின்றனவாம்! புதுமொதான்!

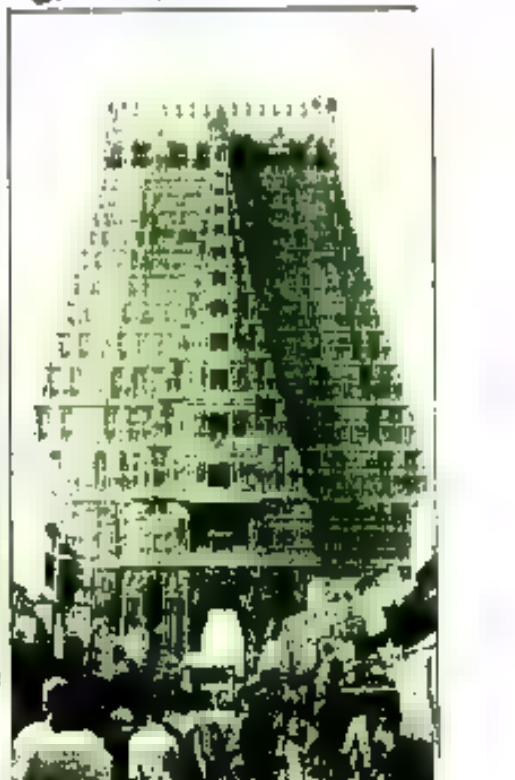
●● திருச்சி அண்ணாநகர் முன்பேற்றச் சங்கச் செயலாளர் சீனிவாசனிடமிருந்து கட்டுக்கட்டாகப் புகார்கள். அண்ணா நகருக்கு சென்று விசாரித்தோம். புதிதாக வளர்ந்து கொண்டிருக்கும் காலணி, மிகும் மாண்ட மாள வீடுகள். சீனிவாசன் கனரிக் இல்லாததால் சங்கத்தைச் சேர்ந்த நடனா தும், ஏழுமலை ஆடுமோளரச் சந்தித்தோம். தில்லி நகரை கருவாக்கிவ திருச்சிராப்பள்ளி கூர் நிறை வீடு கட்டும் சங்கத்தால் அண்ணா நகரை கருவாக்கியது. சண்டிகர் போன்று நன்றாகத் திட்டமிட்டு அமைக்கப்பட்ட வேண்டுமென்று நினைத்து கருவாக்கினார்கள். ஆனால் சீனிவாசர் பிடிக்கக் குரங் காண கதையாகிவிட்டது. குடி தண்ணீர் இல்லை. சரியான சாக்கடை வசதிகள் இல்லை. சாலைகள் படுமோசம். மழைக்காலம் வந்துவிட்டால் படகுசரவில் விட வேண்டிய அளவு தண்ணீரில் மிதக்குமாம் அண்ணா நகர்.

“எங்கள் நகரை முனிசிபாலிட்டியிடம் ஒப்படைத்துவிட்டால், எங்களுக்குத் துடிதன் னீர் வசதி எல்லாம் கிடைக்கும். ஆனால் இந்த வீடு கட்டும் சங்கத்தினர் வேண்டு மென்றே முனிசிபாலிட்டியை ம் ஒப்படைக்க காமல் இருக்கிறார்கள்...” என்பது அண்ணா நகர் வாகிகளில் குற்றஞ்சாட்டு. ஆனால் இந்தக் குற்றஞ்சாட்டை படு வேகமாக மறுக்

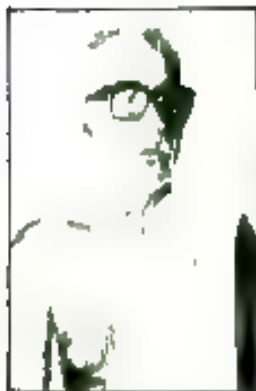

• மொபைல் லைப்

• ஸ்ரீரங்கம் போபுரம்

• கங்கா கிடங்கும் ஸ்ரீரங்கம் பஸ் ஸ்டாண்ட்

கிறார். இருக்கிறாப்பள்ளி கூட்டுறவு வீடு கட்டும் சங்கத்தின் தலைவரான கஸ்தூரி ரங்கன், நாங்கள் இருக்கிறீய் இருந்து நகர்களை அமைத்திருக்கிறோம். அதில் மூன்று முனிசிபாலிட்டியிடம் ஒப்படைத்துவிட்டோம். நான்காவதாக அண்ணா நகரை எடுத்துக் கொண்டுள்ளோம். இதிலும் மேற்கூப்பறுமாக உள்ள இரண்டு தெருக்களை அபிவிருத்தி செய்துவிட்டோம். முனிசிபாலிட்டியை எடுத்துக் கொள்ளச் சொன்னால், அவர்கள் தாமதித்துக் கொண்டு இருக்கிறார்கள். கூடிய விளரவில் மற்ற பகுதிகளையும் அபிவிருத்தி செய்து ஒப்படைத்து விடுவோம்... என்கிறார் கஸ்தூரி ரங்கன். சங்கத்தின் எவ்வாறு நடாத்தக்கூடிய கட்டிடங்களைத் துக் கொண்டு, ஐயர் அந்தக் காரியத்தை சீக்கிரம் செய்வார்கள். அண்ணா நகரில் உள்ள 530 பிளாட் சொந்தக்காரர்களும் உங்களை, பஸ்வாண்டு வாழ்க என்று வாழ்த்துவார்கள்! என்பதுதான் தமது வேண்டுகோளும்!

●● இருக்கி கே.கே. நகர் அருகிலுள்ளது ஐயப்பா நகர். 1985-ஆம் ஆண்டு கட்டும் தண்ணீர்ப்பஞ்சகம், முனிசிபலிட்டி ஹாட்கி ஒன்றில் டிராக்டரைப் பயன்படுத்தி நகரின் தடுவிலை உள்ள பாரதி பூங்காவிலிருந்து தண்ணீர் எடுத்து எவ்வளவுக்கும் சப்பிச் செய்தது, அங்கிருப்போர் ஒன்று சேர்ந்து ஆரம்பித்திருந்த 'ஐயப்பா நகர் தலச் சங்கம்'. இதற்குமுறை அது நடக்கவில்லை, என்ன ஏரணம்? பஞ்சாயத்து எலெக்ஷன் நடந்து முடிந்ததுவிட்டது. ஐயப்பா நகர் இருக்கியை ஒட்டிய மாநிலியே இருந்தாலும் கே. சாத்திராட் பேரூராட்சியைச் சேர்ந்தது. போட்டி விட்ட திரு.க.எஸ்.சேரத்த சாமி ஐயர் என்பவர் ஐயப்பா நகர் சங்கம் தன்னைச் சப்போர்ட் செய்வ வேண்டும் என்றாராம். கட்சிப் பகுபாடின்தி நாங்கள் செயல்படுகிறோம் என்று சங்கம் கூறிவிட்டதாம். இதனால், தெரிவித்து வந்ததும் தலைவர் பழிவாய்தவறுகச் சொல்கிறார்கள் சங்கத்தினர். இதோடு ஹிலிண்ட் இனாசுசலான ஒன்றி ரண்டு மரங்களை வெட்டுவதற்காக விடப் பட்ட பஞ்சாயத்து ஒலத்தைச் சாக்கிட்டு வேரடி பல மரங்களையும் வெட்டி விட்டதாக

வும் தலைவர் பற்றிப் பவரும் புகார் செய்தார்கள்.

காவலியில் ஒப்பொருவதும் 200 அடி, 300 அடி என்று ஆழ்கின்ற போட்டும் பவலியில், பாரதி பூங்காவில் உள்ள ஆழ்கின்றதில் மட்டும் அறிவிடவாமாகத் தண்ணீர், இதைத்தான் டிராக்டர்ஸ் எடுத்துக் கொடுக்க வேண்டும் என்கிறார்கள்.

தலைவர் சாமி ஐயாவைச் சந்தித்தோம். தமக்குச் சிறிதும் காழ்ப்புணர்ச்சி இல்லாதது என்றும் பாரதி பூங்காவிலிருந்து ஒரு

● கடாத்தகாட்டில் கஸ்தூரி ரங்கன்

ஐயப் கனெக்ஷன் போடுவதற்கான வேலைகள் நடந்து கொண்டிருப்பதாகவும், தமக்கு அதிகமான வேலாட்டிகள் விழுந்ததே ஐயப்ப நகர்ப் பகுதியில்தான் என்றும் கூறினார். மேலும் வலத்தைச் சாக்கிட்டு, சட்ட விநோதமாகப் புல் மரங்களை வெட்டியது உள்ளம் தான் என்றும், அது கண்டுபிடிக்கப்பட்டு, அந்த மரங்களும் பறிமுதல் செய்யப்பட்டு விட்டதென்றும் இதற்குப் பேரூராட்சியின் தீர்மான அதிகாரிகள்தான் முழுப் பொறுப்பு என்றும் கூறினார். யார் பொறுப்போ? குற்றம் நடத்தது உண்மை. ஏனெனில் பறிமுதல் செய்யப்பட்ட மரங்களை நாங்கள் நேரில் பார்த்தோம். இப்போது குற்றவாளி தண்டிக்கப்படுவாரா என்பதுதான் கேள்வி!

●● ஒரு பக்கம் மினசாவிக் குவியல், வெல்ஸ் மண்டிகள், தானியக் குவறுகள்.... இன் தெரு பக்கம் காய்கறி, பழ வண்டிக்காரர்கள், மணிக் கூண்டில் நின்று மனிதனப் பார்த்து, அது ஒட்டாத மணிக் கூண்டு எனத் தெரிந்து கொள்வதற்குள் நீங்கள் சிங்கள மடல் (பஸ்) மோதாத துறையாக கருசிக் கொண்டு சென்று, நம்மடைத் துவரதற்குச் செங்கிறார், காரை மாநில நேரங்களில் வாகனங்கள் அந்த இரண்டு பர்லாஸ் துரத்ததைக் கடப்பதற்கே அரை மணி நேரத்திற்கு மேலாவும், இத்தனை தெருக்கடியான கார்தி மார்க்கெட்டைப் பேசாமல் நகருக்கு வெளியே மாற்றிவிட்டால் என்ன...? என்ன...? என்ன...? கேள்விகள் மட்டுமே கேட்க முடியும்! காரணம் எவ்வாறு அரசியல் பின்னணி என்கிறார்கள்.

●● இப்படியே செவிண்ட் ஜேரலப்

காவேஜி வழியே நடந்து போனால் தெப்பக்குளம், மலைக்கோட்டை, சத்திரம் பஸ் ஸ்டாண்ட் ஆகியவை வரும்" என்று எதிர்ப்பட்ட ஒருவர், மலைக்கோட்டை ஸ்பார்க்க வரும் டிரைவர்கள் கல்லூரியின் காப்பகத்தை கவர் ஓரத்தில் பஸ்ஸை நிறுத்தி விட்டுச் சிறுநீர் கழிப்பது பின்னர் அந்தப் பகுதியில் செல்வர்கள் ஸ்காக்கப் பிடித்துக் கொண்டு நடப்பதும் உத்தமரான ஒன்று. தெப்பக்குளத்தைக் கற்றித் கடைகள், கடைகள், கடைகள். ஒரு மினி பர்மா பஜார். ஆச்சரியமான ஒரு விக்ரம் இத்தனைக்கும் நடுவில் தெப்பக்குளம். கத்தமாக இருப்பது தான். காவேஜி அருகிலிருக்கும் சத்திரம் பஸ் ஸ்டாண்டை விருந்தினர் கண்டு, துறைமுகம், பூர்வகம் என்று பலமானதையும் பிரித்தென, பஸ் ஸ்டாண்டை இட தெருக்கடி ரிக்ஷா கொடுமை. அதை அருகிலிருக்கும் நேரங்கள் கைறவர்கள் கிரகண்டுகு மாற்றலாம், ஏனெனில், அந்த கிரகண்டுகு மாணவர்கள் விடுவாங்கும் நார்க்களைவிட, அது மாற்றலாக கைக்கு வர, கைக்கு விடப்படும் நாட்களை அதிகம் என்பது பவரின் கருத்து.

●● இருக்கி நகரில் சுமார் ஆறு கோடி செலவில்பாதுளை சாக்கடை திட்டம் வேலை முடிந்த நிலையிலும், இன்னும் செலப்படத் துவங்கவில்லை. காரணம், அந்தத் திட்டத்தை முடித்த தமிழ்நாடு குடிநீர் கழகம் வாரியம் அமைத்த குழாய்கள், கழிவுநீர் தீர்மானம் தான் வெளிவந்துச்சத்திகொண்டணவாக இருக்கிறது. அதிலிருந்துவந்தேர் போன்ற வற்றையும் இரண்டால் வெடித்து விடுகிறதும் என்று சொல்லி, தகராட்டி அதைத் தவிரும், எடுத்துக் கொள்ள முன்வரவில்லை. குடிநீர் கழகம் வாரியமோ இரண்டும் வெளியேறும் அளவுக்குத்தான் குழாய்கள் போட்டிருப்பதாகச் சொல்கிறது. அப்படியானால், நீங்கின அதைச் செலப்படுத்திக் காட்டுங்கள், தண்ணீர் இயங்கிவரும், உடனே நாங்கள் எடுத்துக் கொள்வோம்" என்று ஒரு நகராட்சி, அதற்கு வாரியத்திடமிருந்து பதிலே இல்லை. ஆக, இருக்கி நகர்ப்பாதுளைச் சாக்கடை திட்டத்திற்காகச் செல

வழிக்கப்பட்ட கோடிக்கணக்கான வசூல் பணம் வீணதானே?

●● இருக்கியை ஒரு ரவுண்ட் அடித்தது போதும் என்று காவிரிப் பாலத்தைக் கடந்த ஸ்ரீரங்கம்வந்து சேர்ந்தோம். போயிட்டுமுண்டு வேலை எங்களை நிறுத்துகிறார்கள். "ஏன் ஒரு பஸ் ஸ்டாண்டு இல்லை?" என்று கேட்டதற்கு, "இருக்கு ஸார்... கொஞ்சம் உங்களை தள்ளி இருக்கு. அதனால், யாரும் போக மாட்டேய்கறாய்க். அசாதக பஸ் களை போகாதபோது தாங்க எப்படிப் போவோம்?" என்று கண்டக்டர் ஒருவர். முனிசிபாலிட்டியால் கட்டப்பட்ட அந்த பஸ் ஸ்டாண்ட் பழமாதிக் கொண்டு வருகிறது!

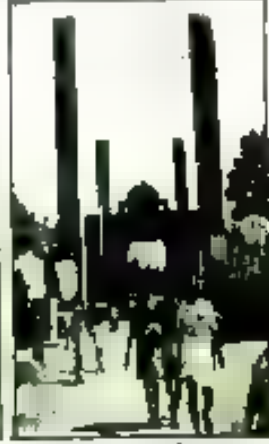
●● "ஸ்ரீரங்கம்போலிவருக்கும் அப்பதமான நூலகம் ஒன்று இருக்கிறது. நீங்கள் செல்லக் கண்டிப்பாகப் பார்க்க வேண்டும்" என்று தன்பர் ஒருவர், சொம்பவும் அக்களவாகக் கொயினில் உள்ள நூலகத்தை தேடிப் போனால், பெரிய பூக்கும் போட்டிருந்தார்கள். வேலை நேரத்தில் தாங்கள் போகிறதாய் இந்த நிலை. நூலகத்தை நேரு நேரு என்று தேடினோம், கடைசியில் அலுவலகத்தில் அகப்பட்டார். "ஸார் சாவி எடுத்துக்கிட்டு வாங்க... நூலகத்தைப் பார்க்கணும்..." என்றதும் "இதோ வருகிறேன்" என்று சொல்லிப் போனவர் போனவர்தான் நீங்கள் எங்கள்வது பார்த்தால் சொல்லுங்கணும்!

●● புதிய கோபுரத்தின் அழகை ரசித்துக் கொண்டே ரங்கநாதர், தாயார் சன்னதி களைக் காத்து வடக்கு பக்கம் செல்லும் அரைநாளைகா நிற்கும்வடக்கு கோபுரம், கூடிய சீக்கிரம், இங்கும் ஒரு கோபுரம், கட்டி முடிக்கப் போகிறோம். ஸ்ரீஸ் ஸ்வாமிகள், ஸ்ரீஸ் ஸ்வாமிகள் வா க்குக் கோபுரத்தையும் கட்டுவது பற்றி ஆத்திக அன்பர்கள் மனம் பகிழ்த்தாலும், கோபுரத்திற்குச் செலவழிக்கும் தொகையை ஸ்ரீரங்கம் நகரின் தாயகம் கோர், அல்லது ஏதாவது வேலை கொடுக்கும்

* சாலை நகர்ப் பெண்கள்

* பட்டிக் கிடக்கும், ஸ்ரீரங்கம் திரைகள்

* ஸ்ரீரங்கம்: வடக்கிலுள்ள மொட்டைக் கோபுரம்

தொழிற்சாலை ஆரம்பிக்கவே செல்லி' டால் என்று ஏன்று கேட்பவர்களுக்கும் இருக்கிறார்கள். ஆனால் ஜீவர், 'அவை என் பணி அல்ல; அதற்குரியவர்கள். அதைச் செய்யட்டும். நான் தடுக்கிறேனா? என் பணியை நான் செய்கிறேன்' என்பார், இல்லையா?

●● பெரிவலர் சீனிவாசன் அவர்களுக்கு கிராம உத்தியோகஸ்தராக 34 வருடம் சர்க்கில். ஆதி.மு.க. அரசு 1978-ல் அரசியல் காரணங்களுக்காகக் கிராம உத்தியோகஸ்தர்களை விட்டுக்கு அனுப்பியபோது, அரசின் உத்தரவை சிரமெற்கொண்டு, பணிகளை ஒப்படைத்துவிட்டு வெளியேறினார் சீனிவாசன். கோர்ட்டுக்குப் போனார்கள் சிலர். 1980-ல் அரசு சர்க்கில் கேஸ் வெற்றி பெற்றதும் கோர்ட்டுக்குப் போனவர்களும் வேலை நிறுத்தார்கள். ஆனால் 1980-ல் வேலையை விட்டுப் போனவர்களுக்கு கிராம ஆட்சி தொகை வழங்க முன்வந்த அரசு. 1978-லேயே அரசின் ஆணையை ஏற்றுத் தாமதமே வெளியில் சென்றவர்களை மறந்துவிட்டது! "பகுதி நேர கிராம உத்தியோகஸ்தர்கள் ஒழிப்புச் சட்டத்தின்படி எங்களுக்கு வருடமொன்றுக்குப் பதிலாகத் தாட்கள் சம்பளம் என்று கணக்கிட்டு கிராம ஆட்சி வழங்க வேண்டும். இதுவரை நாங்கள் எவ்வளவுவோ முறையிட்டும் ஒரு பவனுமில்லை. ரங்கநாதர்தான் வழிகாட்ட வேண்டும்" என்று ஸ்ரீரங்கம் பெரிய கோபுரத்தைப் பார்த்து வேண்டிக் கொண்டார் சீனிவாசன். அரசின் மெத்தன, அலட்சியப் போக்குகள் நமக்கும் தெரிந்த விஷய மாதலால் நாமும் ரங்கநாதரை வேண்டு வதைத் தவிர வேறு வழியில்லை போலிருக்கிறது.

●● திருச்சியில் விமானப் பயணிகளுக்கு தென்று ஒரு சங்கம் இருக்கிறது. அது அண்மைக் காலமாகப் போராடி வரும் ஒரு விஷயம்.

திருச்சி விமான நிலையத்திலிருந்து நூன் சின்னமே: டவுன் பஸ்கள் விடப்பட வேண்டும் என்பது. ஆனால் திரிவாகமோ, கூட்டுப் படிவாகவது என்று கையை விரித்துவிட்டதாம். அங்குக் கூட்டுப்படிவாகவில்லைமென்றால், சென்னையில் மட்டும் விமான நிலையத்திற்குக் டவுன் பஸ்களை விடுகிறார்களோ, அது எப்படிச் கூட்டுப்படிவாகிறது என்பது இவர்கள் கேள்வி.

●● சென்னையில் உள்ளது போவவே, திருச்சி போன்ற மற்ற நகரங்களிலும் டவுன் பஸ்களின் இடது பக்கத்தில் பெண்கள் உட்காரும்படி செய்ய வேண்டும். இப்போது வலது பக்கத்தில் உட்கார வேண்டியிருப்பதால், இடது பக்கத்திலுள்ள ஆண்களின் கூட்டத்தின் இடைவெளிப் புரத்து வரவேண்டியிருக்கிறது. சிக்குண்டு நகரம் ஏறும்போதும் இறங்கும்போதும் அவஸ்தைப்பட வேண்டியிருக்கிறது என்பது பஸ்ஸில் பயணம் செய்வார்களுக்குப் பெண்களின் ஆலோசனை. இதையாவது கவனமாக நிறைவேற்றலாமே!

●● கடைசியாக ஒரு விஷயம். திருச்சி நகரச் சிலர்களில் உள்ள ஆபாச சினிமாப் போஸ்டர்களைப் போல் நாங்கள் வேறு எங்கும் பார்த்ததேயில்லை. பல போஸ்டர்களில் உள்ள பெண்களுக்கு மேலாடை என்ற ஒரு விஷயமே இல்லை என்பது அநிர்ச்சியாக இருக்கிறது. இவ்விஷயத்தில் திருச்சி நகர நிர்வாகம் கும்பகர்ணத் தூக்கத்தில் தான் கிடக்கிறது. எந்தேனமெயில்லை.

— ப்ரியன்

மேலட்டையில் மலைக்கோட்டையில் இருந்து தெரியும் திருச்சி நகரின் மாலை நேரத் தொற்றம், வண்ணப்படங்களும், திருச்சி மாவட்டம் தொடர்பான மற்ற படங்களும்:

கே. வி. ஆனந்த்

பம்பாய் மலபார் தீவில் பகுதியில், மொகலா களில் தும்பு குளங்களுக்கு அடியில் வாங்கிறதல், நங்குரு முடி கொண்டிருக்கும் சமீபத்திய இனம்: பட விடிவோ கோர் ஒன்றை, விட்டல் இவ்வகைப் போட்டும் பார்க்கத் தகுபிருக்கள். மற்ற இடங்களில் தும்பு குளங்களுக்கு எந்தப் படத்தின் கேச்ட்ஸ், ஆம் லா. கைக்கு வரக்கூடும். போலி போக்கைப் பார்த்தால், ஒரு: தும்பு வரையும் பறம் வாங்கிறதல் முகு சினிமா ரிப்பர் என்ற அணைந்திரு வந்துவிடும் தான் அதிசயத் தொகையில் இவ்வகை என்று சொல்லுகிறது!

— செம்பூர் சந்திர

"எந்த எதரியத்தில் மின்வாரியத்துக்குச் சொந்தமான மின்சாரக் கம்பிகளைத் திருடினோ?"

"அதில் கண்டிப்பா மின்சாரம் இருக்காதுவிற எதரியத்துலதான்."

— கரடிஞானம் ஜெயபாரதிப்பிரியா

புதிய கல்வி ஆண்டு
புதிய வகுப்பறை
புதிய பாடங்கள்
புத்தம் புதிய...

கோகுலம்

ஜூன் 87 இதழ் இப்போது பரபரப்பாக விற்பனையாகிறது!

பொன் முடியும்
பொன் நாரணமும்!
— விதுவேனிய நாட்டுக் கதை

செல்வம் செய்த சமையல்!
— கவிதை நிறந்த கதை

நாட்டுக்கரசனை வென்ற
நாவுக்கரசர்
— 16 பக்க வண்ணப்படக் கதை

வாய்ப்புள் வராமல்
தடுப்பது எப்படி?
— டாக்டர் சொல்வோர்

கோகுலம்

தம்பி தங்கைகளின்...
பொழுது போக்குக்கு...
மனமேம்பாட்டுக்கு...
அறிவு வளர்ச்சிக்கு!

கங்கி மிரட்டப்பட்டதுண்டா?

* திருமதி ஜி. ராணி குமார், சென்னை - 11.

3 சமீபத்தில் நீங்கள் கண்ட கவரவைய மாண களவு?

1 நான் களவு காண்பதும் காணாததும் கிடக்கட்டும். சிசிசைக்காக எல்லைப்புற காந்தி காண் அப்பால் கல்பார்காண் பம்பாய் வந்திருக்கிறேன்... அவர் தாம் கண்ட ஒரு களவு பற்றி, நமது துணுதிபதிலிடம் கூறியுள் ளார். இத்தியாவில் எல்லோரும் மூப்பது களில் இருந்ததுபோல் ஒற்றுமையாக வாழ் வதாகத் தாம் களவு கண்டதாக அந்த முதிய வரின் ஆதங்கம் நெஞ்சை நெகிழ வைத்தது.

* கே. கோவிந்தா, கோவை.

? தாமரைக்கனி, தெகமம் ஆகியோரை யின்மும் டீட்டியில் சொத்துக் கொண்டிருக்கி ருநே, எம். ஜி. ஆர்.?

1 குடும்ப கலகாரம், மறுபடியும் அவர், சகி வொளிபெற்ற, தலைவருக்கு அவசியம் நேராதபடி அவர்கள் நடத்து கொண்டால் சரி.

* க. தியாகராஜன், தெய்வேலி.

? நடிக்கவுடன் தொடர்பு கொண்டிருந்த

கா. இ. பனிக்காதவராக இருக்க வேண்டும் என்பதில் கவனமாக இருக்கிறார்கள். மறுபக் கத்தில் அரசியல்வாதிகளும், இத்தகையகுற்றச் சாட்டுக்கள் எழுப்போது கௌரவமாக ஒதுங்கிக் கொண்டு விடுகிறார்கள். ஆட்சியில் தவறு நேர்த்தால் அதற்காகத் தார் கீகப் பொறுப்பேற்று மக்களிடம் மன்னிப்புக் கோரும் பண்பு இன்றைய அமெ ரிக்க துணுதிபதிலிடும் உள்ளது.

* உமார்த்தி, கோவை.

? தங்களுக்கு மிகவும் பிடித்த பொன் மொழி?

1 "பரம அபொக்கியணில் சடைசி புக லிடம் - அரசியல்" என்று பெருகுடனா கூறியது.

* கே. வி. எஸ். மணிமன், குடியாத்தம்.

? அ.தி.மு.க. வில் இப்போது காளுக்குப் பவர் அதிகம்?

1 தலைவர் தவிர மற்றவர்களுக்குப் பவர் எட் தலைவரின் பவருக்கும் 'ஸ்டீட்' புதுதில்லி யில்.

* ஆர். கே. அருஞ்செல்வன், விக்கிரபாண் டலம்.

? கங்கி, மிரட்டப்பட்டதுண்டா?

1 உம்...

* வண்ணம் கணேசன், சென்னை - 11.

? வி. பி. சித்தன் மறைவைக் குறித்து...

தாகப் பத்திரிகைகள் எழுதப் போக அமெ ரிக்க அதிபர் நேரத்தில் போட்டிவிடாமல் விவகிக் கொண்ட கேரி தவிர்ப்பதற்கு...

1 சுதாபப் பற்றிக் கவனிப்பபாத தேசம் என்று நம்மால் வர்ணிக்கப்படும் அமெரிக் காவில் கூட மக்கள் தங்களை ஆள்கிற துணுதி பதி எவ்வளவு பரிசுத்தமானவராக இருக்க வேண்டும் என்று நினைப்பார்கிறார்கள், பாருங் கள். அசுத்தமானவர் என்ற சத்தேகத்துக்குக்

! ஒரு தூய்மையான அரவியல்வாதியின்
 இம் மறைவு வருந்துதற்குரியதுதான். ஆனா
 லும் அவரது கண்ணியம் எற்றிநின்ற தொழி
 லாளர்கள் பலர் அங்குக்குச் சரியான முறை
 யில் இறுதி மரியாதை செய்யவில்லை என்பது
 வருத்தத்துக்குரியது. ரஷ்யா போன்ற நாடு
 களில் ஒரு பெருந்தலைவர் மறைந்தால் அதற்
 காகக் கலாட்டா செய்து எந்த வேலைகளையும்
 அந்தரத்தில் நிறுத்தி விடுவார்களே. ஒரு
 நிமிஷம் மௌன அஞ்சலி செய்துவிட்டுக்
 கிளம்புவதைத் தவிர காரிகள். பிறகு ஒரு
 தான் விடுமுறை விடப்படுவதாம். அல்லது
 முன்னறிவிப்புத் தந்துவிட்டு விடுமுறை
 எடுத்துக் கொள்ளலாம். ஆனால் இங்கு நடந்
 தது என்ன? 'ஹி. பி. சித்தன் மறைவு' என்ற
 செய்தி கிடைத்ததும் பல்லாய்வு நடந்துனர்.
 ஓட்டுனர் பலர் பள்ளைச் செலுத்த மறுத்து
 விட்டார்கள். அன்று மாநில காரியாலயத்தி
 லிருந்து வீடு திரும்பச் சென்ற வாகிகள்
 பலர் பட்டி கட்டி மெய்யில் அடங்காது.
 இதைச் சித்தன் விருப்பிவிருப்பாரா? சித்திக்
 கையேண்டும்.

* எம். தீனம், இரையாங்குடி.

? "மிஸ்டர் மென்" என்று அழைக்கப்
 பட்டவர் இன்றைக்கு அன்மீனாகக் காட்டி
 தருகிறார்" என்று தாஸ்கில் மெனேசன் பேசி
 விருப்பது பற்றி?

? அவர் ராஜீவ் காந்தியை மனத்தில்
 வைத்துக் கொண்டு பேசியிருக்கிறார். ஆனால்

மதுரை திருமலை.

* குடும்ப விவகாரம்

அது தெற்று கொடுத்த துண்டு. மேட்டை
 டாக்டர் ஒரு பெயர்த்திருப்பது கைத்தாளில்
 நம்ப முடியுமா? முதல்வர் ஜோதிபாகவதின்
 முன்னாள் அரசியல் காரியதரிசி ஒரு கோடி
 வரை கனியம் செய்திருக்கிறார் என்று மேல்
 கிராஃப் ராஜீவ் அம்பலப்படுத்தியிருக்
 கிறது. மேற்கு வங்க நில வசூலாக்கத்தை
 அமைச்சர் பிணை செய்துவிட்டார். மேலே நடந்
 திருப்பதை விசேஷ ஆய்வு. கறுதிப்படுத்தி
 விருப்பதாகச் சட்டசபையில் ஒப்புக் கொண்
 டிருக்கிறார். இதை விசாரிக்க மேற்கு வங்க
 அமைச்சரவை ஓர் அதிகாரியை நியமித்திருக்
 கிறது. ஆனால் உண்மைகள் முழுதும் வெளி

வரது என்று கருதப்படுகிறது. கிராம
 முயற்சி அல்லது மாவட்ட மாதிரித்திரைட்
 டிம் இருக்க வேண்டிய சூழ்நிலைப் பத்தகங்கள்
 முதல்வரின் அரசியல் காரியதரிசியின் ஏன்.
 எப்படி எந்து சொத்தன்? அந்தப் பணம்
 அரசியல் தோக்கில் (தேர்தலுக்கு) செல
 வுபிக்கப்பட்டதா? முதல்வருக்குத் தெரி
 யாமல் இதெல்லாம் நடந்திருக்கமா? என்ப
 தற்கெல்லாம் இந்த விசாரணையில் விடை.
 கிடைக்காது என்பது பலரும் கருதுகின்றனர்.
 ஆக மொத்தம் ஒரு விஷயம் தெரிவிக்க ராஜீ
 வரதுதான். ஜோதிபாகவாதுதான் என்பது.
 ஆர். எம். தி. ஆர். அன்றைய தேர்தல்
 என்று எடுத்துக்கொள்ளக் கூடாது என்பதைப்
 பணம் தெனயப்படுகிறது. அதை அடைய
 சமயத்தில் இறங்கவேண்டியிருக்கிறது. எனவே
 தமது தேர்தல் முறை மாற்றி அமைக்கப்பட
 டா கொழிய விசாரணைமேலாகும்.

* வி. தாமரைதன், விருத்தாசலம்.

? சிவபிரோ கழற்றி விடப்படலாம் என்று
 உறுது நெருங்கிய பொய்யாவி விட்டதே?

? தான் சொன்னது, பரீட்சை அமைச்ச
 ரவை பதவியில் இருந்த போது. அப்போது
 சிவபிரோவுக்குப் பலமான எதிர்ப்பு அமைச்ச
 ரவையில் இருந்தது. எனவே அவர் பதவிச்
 காலம் நீடிக்கப்படாமல் போகக் கூடிய
 வாய்ப்பு அதிகமாக இருந்தது. ஆனால் இப்
 போதுதான் ஜனாதிபதி ஆட்சிவந்ததுவிட்டதே.
 ஜனாதிபதி ஆட்சியில் சிவபிரோவின் பதவிச்
 காலம் நீடிக்கப்பட்டதிலும் அவருடைய அதி
 காரிகள் அதிகரிக்கப்பட்டதிலும் விவரம்
 ஏதும் இல்லை.

* ஆர். கே. குஞ்சாது, விருத்தாசலம்.

? கழிப்பதில் அரசியலில் நீட்டும் பாக்கத்த
 பயங்கரம்?

? தமிழகத்தில் அமைக்கலாம் பெற்றுள்ள
 சமூக போராளிகள், சமூகநிலைக்குச் சென்ற
 வந்து குடியேறியுள்ள. தமிழர்களின் வீடு
 களில் புருந்து கொள்ளையடிக்கிற அகிரமம்
 தான். ஒன்று, நாலு, எட்டு. பத்து என்று
 இந்த நிகழ்ச்சிகள் அதிகரித்துக் கொண்டே.
 போகின்றன. அடுத்ததாக சமூக தமிழர்களின்
 மட்டுமன்றி, தமிழகத் தமிழர்களையும்
 இவர்கள் வீடு புருந்து கொள்ளையடிக்கும்
 காலம் வருவதற்கு இல்லை. மாநில அரசு
 வழக்கம் போல் கொள், கொள்! மத்திய
 அரசவை விதித்துக் கொண்டால் நல்லது.

கு. 18 பக்க பெறுவதற்கு

* விவகாரங்கள்,
 பக்க 1, மத்தாசைப்பாடு காலம்,
 தெய்வேனி
 - 807 498.

நம்மைச் சந்திக்க

மனோகந்தர்

சுருச்சு கவிதைகள்

‘மனோகந்தர் மனோகந்தர்’ என்ற தலைப்பின் கீழ் சுருச்சு சுருச்சுக்கும் எழுதாமல் பணிக்காக நாம் இதுவரை சந்தித்துப் பேட்டி கண்ட பல மனோகந்தர் கவிதைகளும் மற்றும் அந்தந்த மனோகந்தர் பி.ஆர்.டி.க்களும் தமக்குப் பெருமளவுக்கு ஆர்வத்தோடு ஒத்துழைப்புத் தந்தார்கள். ஆனால் இருக்கி மனோகந்தர் கவிதைகளும், பி.ஆர்.டி. கவிதைகளும் பலவாறாக முயன்று தமது சந்திப்பைத் தட்டிக் கழித்தார்கள். இந்த இரு நிலைகளையும் இந்த கட்டுரையில் விளக்குகிறேன். தமது தனி ஆர்வம் இல்லாதவர்கள்...

கவிதை சுருச்சுக்கும் எழுதாமல் பணிக்காக நாம் மூன்றுமுதலில் சந்தித்த கவிதைகள் மனோகந்தர் கவிதைகள் இருந்த இரா. வரதராஜன். அவர் தமக்கு மனம் திறந்து பேட்டி கொடுத்ததை மட்டுமல்ல; அதன் பிறகு அவர் எடுத்த நடவடிக்கைகள் பற்றியும், ரீ-எடிட்டிங்ஸ் போதும், அவர் தமக்குக் கொடுத்த கிரதனையோடு கூடிய ஒத்துழைப்பு பற்றியும் சொல்லவே வேண்டியதில்லை. அவைவருக்குமே தெரியும்!

இரண்டாவதாக நாம் சந்தித்தவர், பெரியார் மனோகந்தர் கவிதைகளிலிருந்து அருண் ராமநாதன். தமது பேட்டியின் போது ‘நா’ அடிப்படையில் அவர் அவர்கள் ‘மனோகந்தர் கவிதைகளில்’ தான்-பதில் சொல்ல வேண்டிய அவசியமில்லை. ஆனால் விஷயங்களைச் சொல்லுங்கள். கேட்டுக் கொள்கிறேன்’ என்று சொல்லி, அவரை பல விஷயங்களை யும் தம் கைப்படைக்குறித்து வைத்துக் கொண்டார்.

மூன்றாவதாக நாம் சந்தித்தது, அப்போது தஞ்சை மாவட்டக் கவிதைகள் இருந்த பி.ஆர். இராமசாமிநாயகம். தமது பேட்டிக்காக அவர் ஒதுக்கியிருந்த நேரம், ஒரு சனிக் கிழமை மாலை ஐந்து மணி. அந்த நேரத்திற்கு எவ்வாறு மற்ற ஆர்வர்களுக்கும் தகவல் சொல்வப்பட்டிருந்தது, ஆரியும், தமது சுற்றுப் பரணம், நாம் எதிர்பார்த்த திருவிழை விளக்கம் முன்பாகவே முடிந்தது. ஏனெனில், கவிதைகள் பேட்டிக்காக இரண்டு நாட்கள் காத்திருக்க வேண்டிய நிலை. இதை நாம் டெலிபோன் மூலம் எடுத்துச் சொல்லி, ‘இதுமாதிரிப் பேட்டியை இன்று மாலை வைத்துக் கொள்ளுங்கள்’ என்றும் வேண்டினோம். திடுக்கிடாத கவிதைகள், ‘அன்று மாலை ஐந்து மணிக்கு நாசபாடி’ எனும் கைப்படை போலதிக இருந்ததை, ஏழு மணிக்கு ஒத்தி வைத்துக் கொண்டு, உடனடியாக மற்ற ஆர்வர்களுக்கும் இம்மாற்றத்தைத் தெரிவித்து, அவர்களை

யும் வரத் தொக்கி. அன்று மாலை நம்மைச் சந்தித்துப் பேட்டி கொடுத்தார்.

அடுத்து, கண்ணியாகமீ மாஸ்டர் கவெட்டர் முனிர் நோதா தமது பேட்டிக் காகச் சூறிப்பிடிக்கும் நேரத்திற்கு அரை மணி முன்னதாகவே மற்ற ஆபீஸ்களுடன் காத்திருந்தார்! 'மதக் கவலர' என்று வரும் போது, அவர் முதலில் ஒரு கவெட்டராக நடந்து கொண்டவராகவே, ஒரு முகவியாகத் தான் நடந்து கொண்டார் என்பது உறுதி என்று நான் சந்தித்த இந்து முன்னணித் தலைவர் தானாமிங்க நாடார் அடித்துச் சொன்னதால், இந்தக் கேள்வியை அவரிடம் கேட்டால் மனம் புண்படவும் வாய்ப்புண்டு என்ற நிலையிலும் வேறு வழியின்றி நான் அவரிடம் கேட்டபோது, சிறிதும் உணர்வியைப்படுத்தாமல், 'முதலில் நான் ஓர் இந்தியன்; பிறகு மாஸ்டர் கவெட்டர் அடுத்தபடியாகத்' என்ற எல்லாம் என்று வேறு அமைதியாகவும் இயல்பாகவும் பதிலி சொன்னது குறிப்பிடத்தக்க விஷயம்; பாராட்டத்தக்க அம்சம்.

இந்தாவதாக தருமபுரி மாஸ்டர் கவெட்டர் பாவிருஷணன், நம்மைச் சந்திப்பதாக அவர் திட்டமிட்டிருக்கிறார்கள். அவருடைய குடும்ப விஷயமாக அவர் சென்னைக்கு வர வேண்டிய அவசியம் ஏற்பட்டுவிட்டது. எனவே, அவர் சென்னைக்கு வந்த பிறகு, தருமபுரியிலிருந்து பி.ஆர்.ஓ. பாதசங்கு போல் செல்லு. தனிக்க நேரங்கள் காணாமல் அவர்களைச் சந்திக்க இயலாமல் போய்விட்டதை அவர்களிடம் எடுத்துச் சொல்லுங்கள் அநோடு ஒருநாள் எந்த நேரத்தைச் சொல்லுங்கள். வந்து சந்திப்போம் காத்திருக்கும் அந்த நாளிலும் அவர்கள் கிம்மா இருக்க வேண்டாம். சந்திராப் புகழ்பெற்றதென்கணாக் கோட்டை போலீஸ் அமைத்துச் சென்று காட்டுங்கள். அது பற்றிய வரலாற்றை எழுதவும் வேண்டும். அப்போதுதான் அது பற்றிப் பலருக்கும் தெரிய வரும் என்று சொல்லியிருந்தார்.

பிறகு, அவர் சென்னையிலிருந்து திருமலை அங்கும், ஏற்கெனவே தயாரிக்கப்பட்டிருந்த நிகழ்ச்சிகளில் படி, பாராளுமன்றத் துறை சபாநாயகர் தம்பி துரைமுருகன் உறுதிமொழிகளில் கெத்து கொண்ட வேண்டிய நிலை அன்புடன் கவனித்தோட்டை பவணியர் விடுதியில் அவருக்காக ஒதுக்கப்பட்டிருந்த மதிய உணவு இடையிலே நேரத்தில், நம்மை அங்கு அழைத்து வரச் செய்து பேட்டி கொடுத்தார். குறிப்பிட்ட நாளில் நம்மைச் சந்திக்க இயலாமல் போனது குறித்து பதிலும் நம்மிடம் வரும் நேரத்தில் கொண்டார்.

அதன்பிறகு, நாம் சந்திக்க அன்று மாஸ்டர் கவெட்டராகிருந்த மாணவன் தம்பி வார், தென்னாற்காடு கவெட்டராகிருந்த ஆர்.சி. பண்டா, காமராஜர் மாஸ்டர் கவெட்டர் விஜயராகவன் ஆகியோரும் ஆர்வத்தோடு தமது சந்திப்புக்குக் கொடுத்த ஒத்

துதலுப்பை நாம் ஒரு போதும் மறந்துவிட முடியாது.

ஒன்பதாவது மாவட்டமாக நாம் சென்று சந்திக்க வேண்டிய கவெட்டராகிருந்த அபுல் ஹசன், ஏராளமான ஆபீஸ்களை கைப்பிடித்து வரவழைத்து வந்து பேட்டிக்கு ஒத்துழைப்புத் தந்தார். தமது பேட்டி நடந்து கொண்டிருந்த சமயம், அப்போது வேரான முகம்வராக இருந்த கருணாநிதி வேரானவருக்கு வந்த நிரங்கின! அவர் வந்துவிட்ட தகவல், தமது பேட்டியில் இடையில் மூன்று முறை போஸ் சென்று நிறுத்திவைத்திட்டார்கள். கவெட்டர் அவரை வரவேற்கச் செல்லவேண்டும் என்ற நிலையிலும் தமது பேட்டியைப் பூரணமாக முடித்துக் கொண்ட பிறகு, வேரான முகம்வரை வரவேற்கச் சென்றார் என்பதிலிருந்து அவர் எந்த அளவுக்கு ஒத்துழைப்புத் தந்தார் என்பது விளங்கும்.

அடுத்து, புதுக்கோட்டை, கவெட்டராகிருந்த இல. பழனிமா, நாம் சந்திக்க இருந்த நாளில், பல்வேறு துறை சம்பந்தப்பட்ட, பல்வேறு ஆபீஸ்களையும் நாம் அவருக்கு எகப்பிட்ட மீட்டிங்குகள், அத்திலையில் தமக்காகக் கமரூ இரண்டு மணி நேரத்தை ஒதுக்கி, அவருடைய மீட்டிங்குகளுக்கு வந்த ஆபீஸ்களை அப்படியே தமது பேட்டியில் போதும் உடனிருக்கச் சென்று ஒத்துழைத்தார்.

அதன்பிறகு நாம் சந்திக்க நிகழெல்லவேளி கவெட்டர் பீத்து மாணவரையும் சரி, செலம் கவெட்டர் தங்கையாரையும் சரி, அற்புதமாக ஒத்துழைப்புத் தந்தார்கள். பதிலுமற்றவராகச் சந்திக்க இராமநாதபுரம் கவெட்டர் திபெத்திரதாச் சாரங்கி, தமக்கான மாற்றம் உத்தரவு வந்த பிறகும் தமக்குக் கொடுத்த ஒத்துழைப்பை நாம் மறந்துவிட முடியாது! இவற்றோடு அந்தந்த மாவட்ட பி.ஆர்.ஓ.கள் எந்த ஒத்துழைப்பும் எதிராளியானதன்று; நாம் ஒக்யோகு முறை மாவட்டச் சந்தர்ப்பம் பவணம் செல்லும்போதும், மாவட்டத்தில் பல்வேறு கோடிக்கிலுள்ள கிராமம் களுக்குச் செல்லுமிடம், இரவு தங்குமிடம் நிற்கும் திருமலை, மெய்க்களில் தள்ளிவைக்க ஆகியிருக்கும். அத்திலையிலும், நாம் எந்தெந்த ஆபீஸ்கள் சம்பந்தப்பட்ட பிரச்சனைகளைப் பார்க்கிறோம் என்பதைத் தெரிந்துகொண்டு, பேட்டியின்போது சம்பந்தப்பட்ட ஆபீஸ்களை உடனிருக்கச் செய்வதற்கு வசதியாக, நம்மை அந்தந்தளிரவுக்கும் மேலான நேரத்தில் உடல், வந்து சந்தித்து ஒத்துழைத்த அந்த பி.ஆர்.ஓ.களை நாம் எப்படியும் பாராட்டாமல் இருக்க முடியும்!

இப்படிப்பட்ட நேரங்களிலேயே நாம் சென்ற மாதம் பதினான்காவதாகச் சந்திக்க இருந்த திருச்சி மாவட்டக் கவெட்டர் விஸ்வநாதன் நம்மைச் சந்திக்கவே மறுத்து விட்டார் என்பதை வரும் துருடன் சொல்ல வேண்டியிருக்கிறது. இத்தகைக்கும், மற்ற கவெட்டர்களுக்குக் கடிதம் எழுதியதைப் போல், இவருக்கும் பத்து நாட்கள் முன்பே

கடிதம் எழுதிவிடுத்தோம். அதன் நகலை பி.ஆர்.ஓ. சாமிநாதனுக்கும் அனுப்பிவிடுத்தோம். இவற்றோடு நாம் திருச்சி சென்றவுடன் பி.ஆர்.ஓ.வுடன் போனிலும் தொடர்பு கொண்டு பேசினோம்.

முதலில், தங்களுக்கு நாம் அனுப்பிய கடிதமே வந்து சேரவில்லை என்று ஒரு பொது போட்டாச் பி.ஆர்.ஓ. சாமிநாதன்! அடுத்த நாள், கடிதத்தின் நகல் தங்களுக்கு வந்து சேர்ந்து விட்டதாகவும், ஆனால் கலெக்டரைக்கு வந்து சேரவில்லையென்றும் சொன்ன அவர், இருந்தாலும் தங்களுக்கு வந்த கடிதத்தின் நகலைக் கொண்டு கலெக்டரிடம் பேசிக்கூறிப்பிட்டு நாளில் பேட்டியை வைத்துக் கொண்டு விடலாமென்றும் சொன்னார். மேலும் அடுத்த நாள் தம்மோடு தொடர்பு கொண்டு எந்தெந்த ஆபீஸர்களை வரவழைக்க வேண்டுமென்பது பற்றியும் பேசித்தெரிந்து கொள்வதாகவும் சொன்னார்.

அடுத்த நாள், தொடர்பு கொண்ட பொது, 'நிறைவேற்று எப்படி கலெக்டரைச் சந்திக்க முடியும்? கலெக்டரைச் சந்திப்பதாக இருந்தால் ஒரு மாதம் முன்பாகவே கடிதம் எழுதி தேரம் கேட்க வேண்டும்' என்றார். அதற்கு நாம் மற்ற கலெக்டர்களைப் பற்றிச் சொன்னபோது, அதைப் பற்றியெல்லாம் கூறியேயே வாங்கிக் கொள்ளவில்லை. நாம் எத்தனையோ முறை முயற்சி செய்தும் தேவையப்பட்டால் இரண்டொரு நாள் தர

திருக்கவும் தயாராக இருப்பதாகச் சொல்லி வந்தது. 'சத்திக்க முடியாது' என்ற பதில் தான் திட்டவாட்டமாகச் சொல்லப்பட்டது.

இத்தனைக்கும் வேறு எந்த மாவட்டத்திலிருந்து வந்த பிரச்சனைகளைத் தாங்களிய கடிதங்களை அரி வும் திருச்சி மாவட்டத்திலிருந்து வந்த கடிதங்களைத் தான் பல மடங்கு அதிகம் நாடிக்கவெக்டரிடம் விவாதிப்பதற்காக எழுப்பது பிரச்சனைகளைப் பற்றிய நுதிப்புக்களுடன் தயாராய் இருந்தோம். ஆனால் அவரைப் பார்க்கவே முடியவில்லை. ஒவ்வொரு மாவட்டம் பற்றிய அறிவிப்பின் பொதுமே, கற்றுப் படிக்க முடியவில்லை. மாவட்டக் கலெக்டரைச் சந்தித்துப் பிரச்சனைகளை எடுத்துச் சொல்வி - விவாதித்துப் பதில்களைப் பெற்றுப் பிரகரிப்போம். என்று வாசகர்களுக்கு அறிவித்துக் கொண்டிருக்கிறோம். அதன்படி, திருச்சி மாவட்டத்தில் கலெக்டரைச் சந்தித்துப் பதில்களைப் பெற இயலாமல் பொறுத்தாக உண்ணாமலேயே வருத்துகிறோம். திருச்சி மாவட்ட மக்களிடம் அந்தக்க மன்னிப்பும் கேட்டுக் கொள்கிறோம்.

பி.ஆர். இப்பொது திருச்சி கலெக்டர் வீல்வநாதன் அப்பதனிலிருந்து மாற்றப்பட்டு விட்டார்.

என்ரு ஓயுகிறா கிது?

— ஐ.கு.சுமரன்

முன்னம் கடன் ஒவ்வயிக்க அமைச்சரவர்களிடம் பொற்றதென்றே தெராமல், தலைமேல் புகாரைக்குச் சென்றிருக்கேன். இருபது

ஐ.கு.சுமரன்

தொகை ஒவ்வயிக்க புகை பரம்ப, வேத விதிகளாகக் கதிர்க்கலை ஒலிக் கொண்டிருக்கார். கடிதப்போது "அபகாரம் சாம்பி" தன் அழகிய குரலால் "சுட்டிக்கார ஓட்டிக்கார" என்று மிகக் கவனமாக சொல்லப் பாடக்கூறும் பாடிக் கொண்டிருக்கார். திணைநிலை, சாத்திர அம்சங்கள் அழகுத்து "இது என்னவா நியாயம்? எவ்வளவு ஒரு நிலிடம் கூட கைத்தந்த தொகுத்தின் ஒருவன்படுத்த முடியவில்லை!" என்று, அந்த ஒரு சாத்திர அம்சமாகச் "என்ன சொல்லு? மக்கள் கூட்டம் அந்தக்குதிரை வழுவிற்று, கொஞ்சம் அட்டைச் செத்து கொள்ளுங்கள்!" என்று பதிலளித்தார்! நன்குப் பின்னல் தந்த குக்கைக்காக பந்தச் சாக்கி கூட்டம் ஒரு பெண் துணி வேகம் போகா இது!

மெய்கை - 22, சத்தம் இருக்கின்றதே.

இது விவரமாக அபகாரம் சாம்பியைக் கேட்ட போது, "அபகாரம் திடுக்கிதில் அந்த வலி தேரம் பத்திப் பாடக்கூறும் பாடியேன், அந்தவன் மக்கள் கூட்டம் பொறுமையிற்று, சிவியாப் பாடக்கூறும் பாட வேண்டும் என்ற கேட்ட ஆரம்பித்து விட்டதாக, அபகாரம் திருத்திப்படுத்த சிவியாப் பாடக்கூறும் பாடியேன்" என்று கூறினார்.

அதிலும் குறிப்பு: தனி கூட்டம் பொருத்தமோ, விதிப்போ இல்லாமல் சிவியாப் பாடக்கூறும் பாடியேன் ஒவ்வயிப்புவதும் ஒன்றும் கூட்டிலேயே நடந்ததாய் போயினால் பாடக்கூறும் வித சாத்திர விதிகளும் வழுவிற்று, பொது மக்களின் விதிப்புகளையும் அப்பாருக இருக்காபொதிய இத்தகைய சொல்லின் தத்து கொண்டுதான் இருக்கும்.

ஏன்
இப்படி?
வடை
தொண்டாட்பா;
அப்பறமா
காப்பி.

சூறாசாமி சாப்பிட்டு முடித்தார்.
மல்லுடன் முதலாளியிடம் சபாந
போது...

அட, பில்லில்
வடைகூய்ச் சேர்க்க
மறந்தார்களே...

சர்வநாக் காகக்
காத்திருந்து வராத
போது, முதலாளியிடம்...

ஒரு வடைக்கும்
சேர்க்குதுப் பணம்
எடுத்துக் கிடம்
தில்லறை
வகாநங்க.

மறுநாள்...

அட, நீ எப்பா
வளைய
நிக்கறே?
லீவா?

அடாடா! ஏன்? ஏன்?

உங்களாலேதான் ஸார்! என்னுட்க
சாப்பிட்டுச் சொல்லியிருக்கக் கூடாதா?
முதலாளியிடம் ஏறாம்ப யோக்கியகுட்டி
வடைக்கும் சேர்க்குதுப் பணம் கொடுத்த
தீக்காண்டுகூச் சீலுக்கிழ்ச்சுடாடார்!

குமாரசாமி மனம் வந்தது...

முதலான்! நான் நூர்
 னையாக நடந்துக்க
 நினைச்சு, ஒருவனுக்குக்
 கொடுத்த செய்தாகா.
 இருக்கப்பட்டதும்
 தயவு செய்து
 இவனை வேலையில்
 சிறும்ப எடுத்துக்
 குங்க.

முதலான்! மனம்
 வந்தது...
 ஸார்! உங்கடேர்
 னைக்கு நான் ஒரு
 என் ஓட்ட நினைத்தேன்
 தலைமடாதிங்க! பொறுப்
 பற்ற பயல்களுக்கு வேலை
 கொடுத்தா நான் போண்டி
 யாக வேண்டியது தான்!

குமாரசாமி தயருடன் ஏவளியேறி...

மறுமான்...

பரவாலே ஸார்
 கவலைப்பட்டாதிங்க!

ஸார் தம்பி...

ஸரருக்கு
 என்ன
 வேண்டி?

அட நியா?
 மறுபடி வேலை
 கிடைச்சுருந்தா?
 எப்படி?

முதலானிடம் வந்தார்
 குமாரசாமி...

ஏன் ஸார்,
 நான் சொன்ன
 கேட்கலை!
 எம்.எல்.ஏ.
 சொன்னதும்
 வேலை யைத்
 திரும்பக்
 கொடுத்த
 திட்டங்களை!

எம்.எல்.ஏ.
 சிபாரிசு!

அதுக்கென்ன செய்ய? உங்க கிட்டே
 நல்ல மனசு இருக்கு எம்.எல்.ஏ கிட்டேயா
 வசிகார பலம் இருக்கே!

வினாபுள்ளி ப்பா

பிராந்தியங்களும், நதியா ஸ்வயம் பேரவா ரிஸி பாந்த்விட்டு, 'அன்புள்ள அப்பா' என்ற தலைப்பையும் பார்க்கும் போதே கைத் தெரிந்து விடுகிறது. பாசு முள்ள அப்பா, பெண்ணுக்குக் கல்யாணம் செய்துத் தரப் போகிறார். பெண் அப்பாவின் பிரிவைத் தாங்க முடியாமல் தவிக்கப் போகிறார்! கையிதில் — ஊதாரி, முடிவை மட்டும் சொல்ல மாட்டோம்.

அப்பாவாச் சிகரதி, பெண்ணை நதியா, பொருத்தமெல்லாம் பொருத்தம். அப்படி ஒரு பொருத்தம், நதியா முன்பாகி முழுவதும் கண்ணுக்குட்டித் துய்யல், பின்பாகி முழுவதும் கட்டிப் பக அடக்கம். ஏற்றுக் கொண்ட பாதிரத்தில் ஸட்டடாய்ப் பொருத்திவிடுகிறார்.

நதியாவின் கணவனும் ரத்தமான். பிள்ளை வில்லாமல் ஓர் இளைஞனாய் படத்தில் பார்க்க தாம். ஒரு மாநிலி இருக்காறும் இளமை சொட்டும் அந்த முகத்திற்காக உயிரை இழுத்துக் கொள்ளலாம்.

வி. கே. ராமசாமிபுரம். வினா கக்காவத்தி வுள் இடிக்குறவர்களில், 'அடா, புடா' என்று பேசிக் கொள்வதும், மோதிக் கொள்வதும் சரியான விலையில் அருவி இறக்கம்.

அக்க பிச்சு மபெத்திரன் தீர் மேல் எண்ணெய் மாநிலி—சேராமல் தோன்றிச் சேரா மலேயே போய்விடுகிறது.

அப்பதும் அந்தக் கடைசி நகைக்களவக் காட்டி; மனோரமாவிற்று துழந்தை பாக்கியம் துழந்தை ஒருவர் சொல்லி. அந்த ஒருவரை எதிர்பார்த்து நிறைந் பரிசுண்டன் வினா கக்காவத்தி காத்திருக்க, கடைசியில் அந்த நகைக்களவக் கட்டியில் வெண்டிமென் ஸ்டச் செர்த்து வெகாகக் கலங்க ஸவந்து விடுகிறார்கள். படத்துடன் ஓட்டாத காமெடி தான் என்றாலும், சிரிக்க வைக்காத காமெடி அல்ல.

பெண் கல்யாணம் பண்ணிக் கொண்டு வண்டிக்குப் போனபின், அங்கேவிருந்து

மகன் கடிதம் எழுதுவதும், அப்பா அதைப் படிப்பதுமாய்க் கதையை ஒட்டுவது திருபெக சத்தகுத்து அப்படி ஒன்றும் தொப்பியில் சிறகு சேர்க்கிற விஷயமாய்த் தெரியவில்லை. அந்த இடத்தில் இரண்டொரு விருவிறுப் பாசு சம்பவங்கள் இருந்திருந்தால் எவ்வளவு நன்றாக இருந்திருக்கும்! மற்றபடி திரைக்களத்தில் ஓட்டம் வெகுதீர்.

அடக்கமாய்ப் புளாஸை கட்டி, வெகு பதவிசாக வந்து, வெகு பதவிசாகக் கழல்பு, கொள்ளும் சங்கீதர், படத்தில் எதைவும் சாதிக்கவிட்டாலும் அவர் வந்து போவது, தெய்வம் வந்து நம்மைத் தழுவி விட்டுப் போகிற மாநிலி இருக்கிறது எங்கிற எண்கையில் சங்கீதாவுக்கும் வெற்றி: ஸ்டரட்டாக்கும் வெற்றி.

அன்புத் தாயே — மரகதவல்லிக்கு — ஜெதாஸின் இவழியும் நூலில் மறுபடி மறுபடி கேட்கத் துள்ளும் படடல்கள்.

விவகாரியைப் பற்றிக் கடைசியில் சொல்லலாம் என்றுதான் இவ்வளவு நேர பெண்களும், நடிக்கி இவகம் இந்தப் படத்தில் மறுபடி இவகத்தைத் தொட்டிருக்கிறது. அன்புத் தாயே பாடலுக்கு வரவசைத்து, மகன் அவர் அழகுக்களவின் நமக்கு உடம்பிவிர்க்கிறது. இவன் தாய்மா, நடிக்க — என்று சொல்லித் தொன்றுகிறது. பணக்கார அப்பாவாக அவர் அணிவது காட்டியுங்கள் அவர் அணிவதற்காகவே தயார் செய்த மாநிலி இருக்கின்றன. உடம்பிலாவும் களர்த்து பணினும். டிராவலுமாய்ச் சித்திக்கென்று அவர் நடந்து வருவதைப் பார்த்தால் ஆச்சரியமாய் இருக்கிறது. அடேயப்பா என்ன வயதாகி கார் இருந்தால் இதைச் சாத்திரிடுப்பார்!

ஒவ்வொரு காட்சியிலும் தனது பிரத்யேக முத்திரைகளைப் பதிக்கும் விவாதிக்காகவே இந்தப் படத்தை ஒருமுறை பார்க்க வேண்டும்.

— ஜெயமங்கலம்

பரதம் அச்சத்தின் அச்சிட்டவர் வி. முரளி, பரதம் பப்பிக்கென்கல் பிளாஸெட் ஹிடெட் சார்பாக வெளியிட்டவர் வி. கவுந்திராஜன், ஆசிரியர்: வி. ராஜேந்திரன்.

நிர்வாகக் காரியகவம்: ரெய்கோஸ் கான், மென்டி, சென்னை-600 932, பெண்: 4 2154 3 4 24 287, ஆசிரியர் குழு அலுவலகம்: 24, ஐந்தாவது தெரு, சரி ஸட்டம், தஞ்சைப்பாக்கம், சென்னை-600 936, பெண்: 4 23889.

ஆண்டுச் சந்தா — உள்நாடு: ரூ 7 1/2-; வெளி நாடு கல்யாண் ரூ 25/-; விவாகக் கல்யாண் ரூ 200/-, (ஆறு மாதச் சந்தா ஏற்கெனவே.)

“தாங்க முடியாத வலின்னு சொன்னியே—
இப்ப என்ன ஆச்சு?”

சென்னைவாசல்
சித்திரவாசல்

மேம்படுத்தப்பட்ட அமிர்தாஞ்சன்
மிதுவானது! எனவே தடவுவதற்கு
எளிதானது. மேலும் மென்மையானது.
எனவே தேய்ப்பதற்குக் கவையானது.

மேம்படுத்தப்பட்ட அமிர்தாஞ்சன்
தலைவலி, மயக்கம், தசையலி,
கஷ்டம்... எதையும் விரைவில்
போக்குகிறது — மூப்பு எப்போதையும்
விட விரைவாக!

மேம்படுத்தப்பட்ட

அமிர்தாஞ்சன்

மீண்டும் புன்னகை மலர்ச் செய்கிறது — விரைவாக!

எல்லோருமே
விரும்புவது
நியூட்ரின்
ட்விங்க்

- ஆரஞ்சு
- வெள்ளை
- மோங்கோ
- பைனுப்பிள்
- கிரீஸ்

ட்விங்க்

ஸாஃப்ட் டிரிங்க் கான்சன்ட்ரேட்

சுவைக்கும் புதுமை, சுவைத்திட இனிமை